

**การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอน
การแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู**

**ปริญญานิพนธ์
ของ
วารุณี สิงห์ประสาทร**

**เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
พฤษภาคม 2544
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

**การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอน
การแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู**

**บทคัดย่อ
ของ
วารุณี สิงห์ประสาทพร**

**เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
พฤษภาคม 2544**

วารุณี สิงห์ประสาทร. (2544). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง, รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุชารมณ.

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 ห้องเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลาก แล้วแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 47 คน โดยกลุ่มทดลองให้ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL และกลุ่มควบคุมให้ได้รับการสอนตามคู่มือครู

แบบแผนการทดลองเป็นแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (Randomized Control Group Pretest-Posttest) ใช้เวลาในการทดลอง 20 คาบ คาบละ 50 นาที และใช้เนื้อหาเดียวกันในการสอนทั้ง 2 กลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ t-test for Independent Samples และ t-test for Dependent Samples

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

**A COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA III STUDENTS' PERFORMANCE IN
READING, WRITING AND INTEREST IN LEARNING ENGLISH THROUGH
THE INSTRUCTIONAL ACTIVITIES BASED ON THE IDEAL PROBLEM-
SOLVING STRATEGY AND THE TEACHER'S MANUAL**

AN ABSTRACT

BY

WARUNEE SINGPRASARTPORN

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University**

May 2001

Warunee Singprasartporn. (2001). *A Comparison of Mathayom Suksa III Students' Performance in Reading, Writing and Interest in Learning English Through the Instructional Activities Based on the IDEAL Problem-Solving Strategy and the Teacher's Manual*. Master Thesis, M.Ed. (Secondary Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Asst. Prof. Dr.Bang-on Pantong, Assoc. Prof. Autchara Sukharom.

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa III students' performance in reading, writing and interest in learning English through the instructional activities based on the IDEAL Problem-Solving Strategy and the Teacher's Manual.

The samples of this study were 2 classrooms of Mathayom Suksa III students, during the second semester of the 2000 academic at Yothinburana School, Dusit, Bangkok. They were selected by Simple Random Sampling and divided into the experimental and control groups, with 47 students in each. The experimental group was taught by the instructional activities based on the IDEAL Problem-Solving Strategy ; whereas the control group was taught by the teacher's manual.

The Randomized control group pretest-posttest design was used in this experiment. Each group was taught with the same content for twenty 50-minute periods.

The instruments used in this study were English reading ability test, writing ability test and questionnaires on interest in learning English. The data were statistically analyzed by t-test for Independent Samples and t-test for Dependent Samples.

The results of this study indicated that:

1. The English reading ability between the experimental group and control group was significantly different at the .01 level.
2. The English writing ability between the experimental group and control group was significantly different at the .01 level.
3. The Interest in learning English between the experimental group and control group was significantly different at the .01 level.

4. The English reading ability between the experimental group and control group, before and after the experiment was significantly different at the .01 level.

5. The English writing ability between the experimental group and control group, before and after the experiment was significantly different at the .01 level.

6. The Interest in learning English between the experimental group and control group, before and after the experiment was significantly different at the .01 level.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหา
แบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู

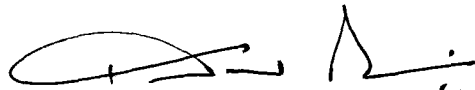
ของ

นางสาววารุณี สิงห์ประสาทพร

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 11 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2544

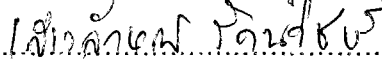
คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

 ประธาน

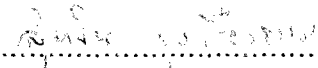
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง)

 กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อัญญา สุขารมณ)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมานัน รุ่งเรืองธรรม)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง และรองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ ที่กรุณาเป็น กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงเดือน ศาสตรภัทร Mr.Gareth Knight, Mrs.Jan Conland, Mr.Les Barclay, Ms.Marisa Dempsey ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย รองศาสตราจารย์ ดร.เนตร อักษรสวัสดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมานัน รุ่งเรืองธรรม ที่กรุณาเป็นกรรมการเพิ่มเติม ในการสอบปริญญานิพนธ์ รวมทั้งให้คำปรึกษาและช่วยเหลือผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมสาธิต สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาลิณี บุรินทร์วัฒนา ที่ให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนโยธินบูรณะ อาจารย์หมวด ภาษาอังกฤษต่างประเทศ อาจารย์นวลจันทร์ เศรษฐกร และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนโยธินบูรณะ ทุกคน ที่อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการทดลองด้วยดี

ขอขอบคุณอาจารย์ลินดา ลักมหาคุณ โรงเรียนราชวินิตมัธยม อาจารย์สุวิมา จงสูงเนิน โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี ที่ให้ความช่วยเหลือในการตรวจเครื่องมือของการทดลองเป็นอย่างดี และขอขอบคุณ คุณณิชาภัทร วัฒนพานิช คุณสุรพันธ์ กุศลส่ง คุณพรเพ็ญ พุ่มสะอาด และเพื่อน เอกการมัธยมศึกษา โดยเฉพาะคุณปรมาภรณ์ อนุพันธ์ คุณรติกร สีนศักดิ์โค รวมทั้งบุคคลที่ไม่ได้กล่าวนาม ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจ

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ และญาติพี่น้องทุกคน ที่ได้ช่วยเหลือผู้วิจัยทั้งทุนทรัพย์และให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา

วราณี สิงห์ประภาพร

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้
ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก
“พระพรหมคุณาภรณ์”

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างสูง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
เอกสารเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษ.....	10
ความหมายของการอ่าน.....	10
ความสามารถในการอ่าน.....	11
ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน.....	12
องค์ประกอบของการอ่าน.....	12
เอกสารเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษ.....	13
ความหมายของการเขียน.....	13
ความสามารถทางการเขียน.....	13
ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ.....	14
เทคนิคการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียน.....	15
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ.....	17
ความสัมพันธ์ของการอ่านและการเขียน.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน.....	17
หลักสูตรและแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ.....	18
หลักสูตรภาษาอังกฤษหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2539 ..	18
แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ.2540-2544 และการปฏิรูป	
การศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2539-2550	19

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2(ต่อ) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนการแก้ปัญหแบบ IDEAL	20
ความหมายการสอนการแก้ปัญหแบบ IDEAL	20
แนวทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนการแก้ปัญหแบบ IDEAL	22
กลวิธีในการสอนการแก้ปัญหแบบ IDEAL	23
โครงสร้างของเนื้อหา.....	23
การใช้คำถาม.....	23
การอภิปราย.....	25
แผนภูมิความหมาย.....	25
หลักการจัดกิจกรรมการสอนการแก้ปัญหแบบ IDEAL	26
กระบวนการในการแก้ปัญห.....	29
กิจกรรมการแก้ปัญห.....	30
ประโยชน์ของการสอนภาษาแบบการแก้ปัญห.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
เอกสารเกี่ยวกับความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	33
ความหมายของความสนใจ.....	33
การสร้างความสนใจ.....	33
ความสำคัญของความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	35
เอกสารเกี่ยวกับการสอนตามคู่มือครู.....	35
การเรียนรู้ตามแนวของกาเย.....	36
การจัดเหตุการณ์เพื่อพัฒนาสมรรถภาพมนุษย์.....	37
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	40
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	40
เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	41
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	41
การดำเนินการศึกษาค้นคว้าและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3(ต่อ) การวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	62
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	62
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	62
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	63
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	64
อภิปรายผล.....	65
ข้อเสนอแนะ.....	73
บรรณานุกรม	74
ภาคผนวก.....	82
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	83
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	130
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	137

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design	49
2	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการ สอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู.....	57
3	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการ สอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู.....	57
4	ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ การสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู.....	58
5	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการ สอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL ก่อนและหลังการทดลอง.....	58
6	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ การสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL ก่อนและหลังการทดลอง.....	59
7	ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ การสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL ก่อนและหลังการทดลอง.....	60
8	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการ สอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง.....	60
9	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการ สอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง.....	61
10	ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ การสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง.....	61
11	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความ สามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	93
12	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	97
13	แสดงค่าความสอดคล้องการให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการ เขียนภาษาอังกฤษของผู้ตรวจให้คะแนน 3 คน.....	99
14	แสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง.....	131

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
15 แสดงคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง.....	133
16 แสดงคะแนนความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง.....	135

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนภูมิภาพวงจรแก้ปัญหาแบบ IDEAL	21
2 ตัวอย่างแผนภูมิความหมาย	26

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และยังสามารถเข้ามามีบทบาทในสาขาอาชีพต่าง ๆ รวมไปถึงในวงการการศึกษาของไทยอย่างแพร่หลาย การศึกษาจึงเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้มนุษย์เกิดการเรียนรู้และรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ให้ทันต่อเหตุการณ์และสภาพแวดล้อมของโลกปัจจุบัน ภาษาจะมีส่วนช่วยในการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว แต่ละสังคมจะมีภาษาซึ่งสามารถสื่อสารได้เฉพาะสังคมนั้น ๆ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีภาษาที่ทุกสังคมยอมรับและสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ทั่วโลกใช้ในการสื่อสาร ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ย่อมได้เปรียบผู้อื่นในทุกด้าน เช่น ด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพของประเทศไทยในขณะนี้ จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อกับชาวต่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศชาติให้มั่นคง และยังเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อฟื้นฟูสภาพเศรษฐกิจของประเทศให้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาลปัจจุบัน

เมื่อภาษาอังกฤษมีความสำคัญดังกล่าว ทำอย่างไรจึงจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องคำนึงไปพร้อม ๆ กัน ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีความหมาย เพื่อเป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้รวดเร็ว (บึงอร พานทอง. 2539 : 8) สามารถที่จะติดต่อสื่อสารให้เข้าใจซึ่งกันและกันได้เหมาะสม ถูกต้องตามกาลเทศะ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงควรเริ่มต้นทักษะการอ่านก่อนเพราะการอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ในการใช้ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับภาษาเพื่อสื่อความหมาย ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการกับทักษะอื่นได้ง่าย เนื่องจากผู้อ่านสามารถดึงเอาข้อมูลจากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำมาใช้ในการสื่อสารกับผู้อื่นได้และยังใช้เป็นแนวคิดในการเขียน การใช้ภาษา ความถูกต้องตามหลักเกณฑ์ ได้ศึกษารูปแบบการเขียนต่าง ๆ ได้ง่าย ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด และพูดคุย อภิปราย ความเข้าใจจากประสบการณ์ได้จากการอ่านแล้วสามารถนำมาเขียนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ ทักษะการอ่านและการเขียน จึงเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ดังนั้นการอ่านที่ดีจะส่งผลให้ทักษะการเขียนดีขึ้นด้วย

(เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 48) นอกจากนี้หลักสูตรได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อ่าน - เขียน ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความเพลิดเพลินในสิ่งที่อ่าน มีนิสัยรักการอ่านรู้จักแสวงหาความรู้ สามารถเขียนเล่าเรื่องต่าง ๆ เพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2539 : 28)

ซึ่งแนวโน้มในปัจจุบัน ตามแนวการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (2539 – 2550) และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (2540 – 2544) ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนควรให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นกระบวนการคิดอย่างมีระบบและมีเหตุผล มุ่งให้ผู้รักการเรียนรู้รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์แสวงหาความรู้และรู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเอง รวมทั้งรู้จักทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะตามระบบประชาธิปไตย เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะพื้นฐานของการมีส่วนร่วมที่มีคุณภาพของสมาชิกของสังคมให้ทันต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน การที่จะให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยผ่านการเรียนรู้และการปฏิบัติตามกระบวนการต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการแก้ปัญหาได้นั้น จะต้องอาศัยกระบวนการทางสติปัญญาของผู้เรียนแต่ละคน เป็นผู้ที่คิดแสดงความรู้สึกรู้สึก หรือแสดงพฤติกรรมที่มีส่วนร่วมในการเรียน ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงเนื้อหาที่สัมพันธ์กับความสนใจ ประสบการณ์และความต้องการ ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจึงจะเกิดกระบวนการคิดอย่างมีระบบและมีเหตุผล รู้จักคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ เกิดการสร้างสรรงานทางภาษานำไปสู่การแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ทั้งรู้จักทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ (บังอร พานทอง. 2539 : 5 – 8)

แต่เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ปฏิบัติกันอยู่ยังไม่ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540 – 2544) การปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (2539 – 2550) และสำนักงานทดสอบกรมสามัญศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2540) ได้กล่าวถึงสาเหตุของปัญหาไว้มากมาย แต่มีปัญหที่น่าสนใจคือ ครูผู้สอนยังคงใช้เทคนิควิธีสอนแบบเดิม (Tradition) และการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน การเรียนของผู้เรียนด้วยการท่องจำเพื่อสอบ ไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นในขณะการสอนภาษาในปัจจุบันจะเน้นการสอนเพื่อการสื่อสารและคำนึงถึงแนวทฤษฎีการรับรู้ทางธรรมชาติของมนุษย์ กระบวนการเรียนการสอนในลักษณะฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาได้จริงในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดยการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและการแสดงความคิดเห็นร่วมกันเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการสื่อสารจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การใช้ภาษาจริงในชีวิตประจำวัน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 148) มีวิธีการสอนภาษาหลายวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดวิเคราะห์ในบทอ่าน หรือใช้ประสบการณ์เดิมช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านซึ่งนำไปสู่

การแก้ปัญหาได้ และต้องมีความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มให้ความร่วมมือกัน เป็นการเรียนรู้แบบการปรึกษา (Counseling Learning) วิธีที่น่าสนใจน่าจะสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ คือ การสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL (The IDEAL Problem – Solving Strategy) เป็นการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนรู้ขั้นตอนของการแก้ปัญหาและช่วยให้ผู้เรียนใช้ความคิด ความเข้าใจในบทความที่อ่านสามารถคิดวิเคราะห์และวิจารณ์ ตลอดจนแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง แบรินด์ฟอร์ด และคนอื่น ๆ (Brandsford and others. 1986) เป็นผู้ริเริ่มกลวิธีแก้ปัญหาแบบนี้ และฟลินน์ (Flynn. 1989) ได้เสนอแนะให้ผสมผสานการสอนแบบร่วมมือกันเข้ากับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านสามารถคิดวิเคราะห์และวิจารณ์ได้ ในสภาพการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนค้นคว้าสอบถามหาความรู้ มีความมั่นใจในตนเองเพิ่มขึ้นและสามารถให้ความร่วมมือกับผู้อื่นได้อย่างแท้จริง เนื่องจากมีโอกาสได้อภิปรายหาความกระจ่างตลอดจนประนีประนอมกับผู้อื่นในกลุ่ม นอกจากนี้การอภิปรายยังจะส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์และการตีความของผู้เรียนด้วย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่าของการแสดงความคิดเห็นและบทบาทของกลุ่มที่มีผลต่อประสบการณ์การเรียนรู้ของตนและผู้อื่น ซึ่งการอภิปรายจะใช้คำถามกระตุ้นความคิดให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น โดยเชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ จากประสบการณ์ร่วมกัน อันจะนำไปสู่การแก้ปัญหา จากแนวความคิดเห็นร่วมกันนั้น ผู้เรียนสามารถดึงเอาข้อมูลมาเขียนแล้วรายงานผลเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ในการปฏิบัติ ผู้เรียนจะได้ครบทุกทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการ โดยครูผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากการสอนที่เน้นเนื้อหา โดยมีได้คำนึงถึงเทคนิควิธีสอนมากนัก เพียงเพื่อสอนเนื้อหาให้ครบหลักสูตรเท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากการสอนโดยใช้เทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมกับสถานการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติตามกระบวนการต่าง ๆ เช่น กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการฝึกทักษะ เป็นต้น (คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการวิชาภาษาอังกฤษฉบับปรับปรุง. 2533 : 27, 32)

จากความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ ผู้เรียนสามารถนำไปแก้ไขปัญหามานในชีวิตจริงได้ เนื่องจากผู้สอนได้นำสถานการณ์ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมตามความเป็นจริงของผู้เรียนมาสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง ได้รู้กลวิธีในการแก้ปัญหาต่าง ๆ และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม การใช้สถานการณ์จริงและสามารถแก้ปัญหาได้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งความสนใจนี้มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างมาก ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว จึงมีความสนใจที่ทำการวิจัยศึกษาการสอนการอ่านและการเขียน โดยใช้การสอนภาษาตามแนวการแก้ปัญหาแบบ IDEAL เปรียบเทียบกับวิธีสอนตามคู่มือครู โดยนำมาทำการทดลองสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อศึกษานักเรียนมีความสามารถในการอ่าน การเขียนและความสนใจต่อวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันหรือไม่

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง
5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง
6. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยนี้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาวิธีสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน ทั้งยังเป็นแนวทางในการสร้างหรือปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการพัฒนาความสามารถทางทักษะการอ่าน – เขียน ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้จัดห้องเรียนแบบคละกันซึ่งมีคะแนนเหมือนกันทุกห้อง มีจำนวน 12 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 47 คน รวมทั้งสิ้น 564 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้จัดห้องเรียนแบบคละกัน มีจำนวน 12 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 47 คน ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลากมา 2 ห้อง ให้ห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม

3. ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า

ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ใช้เวลาในการทดลองสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์

4. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาจากหนังสือ วารสาร นิตยสาร สื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (Authentic Materials) หรือจากหนังสือแบบเรียน โดยพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016) ให้มีความเข้าใจง่าย จำนวนคำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง ไวยากรณ์ในระดับเดียวกับหนังสือแบบเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น การเลือกเนื้อหาเพื่อการศึกษาค้นคว้าสามารถใช้ได้ทุกเนื้อความตามอรรถลักษณะของภาษา (Genre) ซึ่งต้องมีประเด็นปัญหา สาเหตุ วิธีแก้ไข เป็นสำคัญ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้เนื้อหาเดียวกัน โดยได้นำเนื้อหาที่สอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสม

5. ตัวแปรที่ศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีสอน 2 วิธี คือ

5.1.1 การสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL

5.1.2 การสอนตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

5.2.2 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

5.2.3 ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL (The IDEAL Problem – Solving Strategy)

หมายถึง การสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนรู้ขั้นตอนของการแก้ปัญหาและมีโอกาสแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ เพื่อแก้ปัญหาอื่น ๆ โดยการใช้คำถาม ด้วยการร่วมมือกันในหมู่คณะ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านแบบการวิเคราะห์ แล้วนำมาวิจารณ์ ผู้เรียนอาจได้รับความรู้เพิ่มเติมได้จากการอภิปราย มีความมั่นใจในตนเองเพิ่มขึ้น และสามารถให้ความร่วมมือกับผู้อื่นได้อย่างแท้จริง การสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ขั้นบอกปัญหา (Identifying the Problem) นักเรียนอ่านบทความร่วมกันภายในกลุ่มและช่วยกันค้นคว้าปัญหาจากบทความที่อ่าน โดยดูจากประโยคคำถามที่ให้ ด้วยวิธีการปรึกษากันหรือการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แล้วสรุปปัญหาเขียนลงในใบงาน

1.2 ขั้นระบุปัญหาให้ชัดเจน (Defining the Problem) นักเรียนช่วยกันหารายละเอียด และสาเหตุของปัญหานั้น ๆ จากประโยคคำถามที่ให้ไว้ เพื่อให้ให้นักเรียนดึงข้อมูลจากประสบการณ์เดิมมาช่วย แล้วช่วยกันเขียนลงในใบงาน

1.3 ขั้นหากลวิธีแก้ปัญหา (Exploring Strategies) นักเรียนช่วยกันหาวิธีการแก้ปัญหาจากบทความ โดยดูจากคำถามที่ให้ คำถามจะโยงปัญหาจากสื่อให้เข้ากับปัญหาที่นักเรียนพบเห็นในชีวิตประจำวัน จากนั้นนักเรียนปรึกษาและอภิปรายกันภายในกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหา อาจมองปัญหาย้อนกลับไป เพื่อให้การแก้ปัญหายง่ายขึ้น แล้วนักเรียนช่วยกันเขียนวิธีการแก้ปัญหาในใบงาน โดยครูจะคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ หรือใช้คำถาม

1.4 ขั้นแก้ปัญหา (Acting on Idea) นักเรียนช่วยกันอภิปรายภายในกลุ่มถึงการตั้งปัญหา สาเหตุ การแก้ปัญหา และผลลัพธ์จากการแก้ปัญหา โดยดูจากคำถามที่ให้ แล้วช่วยกันสรุป

ด้วยการเขียนในลักษณะของแผนภูมิ ความหมาย (Semantic Mapping) นำส่งครู และเขียนลงในแผ่นใสเพื่อรายงานผลภายในชั้นเรียน

1.5 ขั้นดูผลที่เกิดขึ้น (Looking) ครูและนักเรียนช่วยกันพิจารณาวิธีการแก้ปัญหาจากข้อมูลที่เสนอมาทั้งหมด โดยให้นักเรียนปรึกษากันภายในชั้นเรียน แล้วเลือกวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสม ช่วยกันสรุปและเขียนเรื่องร่วมกัน เพื่อให้นักเรียนได้รู้วิธีการประเมินผลความคิดของตนเองและของผู้อื่น แล้วนักเรียนเขียนลงในใบงาน จากนั้นครูสรุปเป็นแนวคิดหรือความรู้ เพื่อจะให้นักเรียนนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตจริงได้

2. วิธีสอนตามคู่มือครู หมายถึง วิธีการสอนที่ผู้วิจัยใช้สอนในกลุ่มควบคุมโดยดำเนินการสอนตามรูปแบบแผนการสอนของศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ซึ่งได้แนวการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน มีลำดับขั้นการสอนดังนี้คือ

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจและจดจ่อในบทเรียน ครูสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยการถามคำถาม สนทนา ใช้รูปภาพ สร้างสถานการณ์ หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

ขั้นที่ 2 แจกจุดประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนทราบว่าเมื่อนักเรียนเรียนจบในแต่ละขั้นตามเนื้อหาแล้วนักเรียนจะสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต้องนำไปใช้ในการเรียน โดยการถามคำถามหรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ จำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์

ขั้นที่ 4 นำเสนอบทเรียนใหม่ โดยการสอนคำศัพท์ใหม่ จากนั้นครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตาม ครูอธิบายความหมายของคำศัพท์ บทอ่านและโครงสร้างไวยากรณ์โดยใช้อุปกรณ์เช่นรูปภาพหรือบัตรคำ

ขั้นที่ 5 ให้แนวทางการเรียนรู้ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง โดยมีครูคอยช่วยเหลือและแก้ไข จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 6 ขั้นการปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดร่วมกันภายในกลุ่ม โดยครูให้คำปรึกษาและแนะนำ

ขั้นที่ 7 แจกผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจสอบ แก้ไขสิ่งที่นักเรียนทำผิด ให้คำชมเชยและอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นที่ 8 ประเมินผล เพื่อประเมินว่านักเรียนสามารถปฏิบัติตามจุดประสงค์ได้หรือไม่ โดยสังเกตจากการทำกิจกรรมและการทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและถ่ายโอนความรู้ เพื่อเป็นการสรุปย่อและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา โดยการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

3. ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถจับใจความสำคัญ ตีความ แปลความ วิเคราะห์ความและสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งวัดได้จากคะแนนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์รายวิชา และได้นำไปทดลองหาคุณภาพแล้ว

4. ความสามารถในการเขียน หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาสำหรับการเขียน การลำดับความ การแสดงความคิดเห็นได้ชัดเจน การใช้คำศัพท์ ถ้อยคำ โครงสร้าง ไวยากรณ์ เครื่องหมายวรรคตอน และตัวสะกดถูกต้องรวมทั้งความสมบูรณ์ของการเขียน ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและหาคุณภาพแล้ว

5. ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกรักชอบ พอใจการแสดงออกหรือท่าทีในการเรียนภาษาอังกฤษ ความสนุก เพลิดเพลิน เอาใจใส่ กระตือรือร้น พยายามในการเข้าร่วมกิจกรรม การมองเห็นประโยชน์และคุณค่าต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่นักเรียนทำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
5. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
6. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 ความสามารถในการอ่าน
 - 1.3 ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน
 - 1.4 องค์ประกอบของการอ่าน
2. เอกสารเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษ
 - 2.1 ความหมายของการเขียน
 - 2.2 ความสามารถทางการเขียน
 - 2.3 ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ
 - 2.4 เทคนิคการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
 - 3.1 ความสัมพันธ์ของการอ่านและการเขียน
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านและการเขียน
4. หลักสูตรและแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ
 - 4.1 หลักสูตรภาษาอังกฤษหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2539
 - 4.2 แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544 และการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2539 – 2550
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL
 - 5.1 ความหมายการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL
 - 5.2 แนวทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL
 - 5.3 กลวิธีในการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL
 - 5.3.1 โครงสร้างของเนื้อหา

5.3.2 การใช้คำถาม

5.3.3 การอภิปราย

5.3.4 แผนภูมิความหมาย

5.3.5 หลักการจัดกิจกรรมการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL

5.3.6 กระบวนการในการแก้ปัญหา

5.3.7 กิจกรรมการแก้ปัญหา

5.3.8 ประโยชน์ของการสอนภาษาแบบการแก้ปัญหา

5.3.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6. เอกสารเกี่ยวกับความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

6.1 ความหมายของความสนใจ

6.2 การสร้างความสนใจ

6.3 ความสำคัญของความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

7. เอกสารเกี่ยวกับการสอนตามคู่มือครู

7.1 การเรียนรู้ตามแนวของกาเย่

7.2 การจัดเหตุการณ์เพื่อพัฒนาสมรรถภาพมนุษย์

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษ

1.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนในการใช้ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อสื่อความหมายที่ทำให้ผู้อ่านมีความรอบรู้เรื่องราวต่าง ๆ ได้ โคคดี (Coady. 1979 : 7) ได้กล่าวถึง การอ่าน หมายถึง กระบวนการที่ซับซ้อนที่สามารถถ่ายทอดความคิดจินตนาการของผู้เขียน โดยผ่านการแปลความหมายและตีความหมายจากตัวอักษร เครื่องหมายและสัญลักษณ์ต่าง ๆ โดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านได้ และสามารถนำความเข้าใจที่เกิดขึ้นทำให้เป็นประโยชน์ในด้านใดด้านหนึ่งแอบบ็อต (Abbot. 1981 : 84) มีความเห็นว่า การอ่าน หมายถึง การตีความหมายของคำศัพท์จากจากข้อความในบริบท (Context) โดยผู้อ่านอาจจะอนุมาน (Infer) ความหมายของศัพท์ได้จากคำที่มีความหมายคล้ายกัน คำที่มีความหมายตรงกันข้าม โครงสร้างของคำ และจากประสบการณ์ของผู้อ่าน กู๊ดแมน (บึงอร พานทอง. 2539 : 2, 6, 7 ; อ้างอิงจาก Goodman. 1960) กล่าวว่า การอ่าน

หมายถึง กระบวนการที่เกิดขึ้นในสมองของผู้อ่าน ในที่สุดจะให้ความหมายออกมา ผู้อ่านจะใช้ความรู้ทางด้านภาษาหลายด้านเป็นตัวช่วยในการชี้แจง (Clues) คำต่าง ๆ ในประโยคแล้วทำให้ผู้อ่านสามารถเดาความหมายของคำที่อ่านและคำที่กำลังจะอ่านโดยอาศัยบริบท (Context) และประสบการณ์เดิมเข้ามาช่วยพิจารณา จึงทำให้ผู้อ่านสามารถอ่านต่อไปได้ และ Goodman ได้เสนอแนวคิด การสอนภาษาแบบใหม่ที่เน้นการสอนภาษาอย่างมีความหมาย โดยอ่านข้อความโดยรวมให้เข้าใจก่อน ด้วยการนำประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาช่วยทำความเข้าใจ แล้วจึงแจกแจงอธิบายส่วนประกอบย่อย ๆ ภายหลัง ซึ่งสอดคล้องกับ จูดิธ (Judith. 1993 : 11) กล่าวว่า การอ่านเพื่อหาความหมายนั้น จะต้องใช้การอ่านเพื่อให้ได้ รายละเอียดและความเข้าใจเป็นอย่างดี การวิเคราะห์รายละเอียดจะก่อให้เกิดพื้นฐานของความเข้าใจและตีความของใจความสำคัญ (Main Idea) ได้ การจะคิดเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษ ควรเริ่มต้นจากหารายละเอียดของการอ่านหรือวิเคราะห์ประโยคก่อนและต่อไปความหมายของภาษา ดังนั้นการอ่านจึงถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของผู้อ่าน ที่ผู้อ่านอ่านบทความแต่ละครั้ง ก็คือความสามารถในการทำทำความเข้าใจในสิ่งที่ตนอ่าน ทราบความหมายในสิ่งที่ผู้เขียนพยายามสื่อความคตินั้น

1.2 ความสามารถในการอ่าน

ความสามารถในการอ่านนั้นต้องประกอบไปด้วยความสามารถในด้านภาษา ด้านความคิด การแปลความ รวมไปถึงความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างของประโยค แฮร์ริส (Harris. 1969 : 59) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านไว้ว่า จะต้องประกอบด้วยความสามารถในด้านภาษา และตัวหนังสือ ความสามารถทางความคิดของผู้อ่าน และความสามารถในการตีความจากน้ำเสียงที่ผู้เขียนแสดงออกมาให้ผู้อ่านรับรู้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เชฟเพิร์ด (Shepherd. 1973 : 79) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านเป็นความสามารถของผู้อ่านที่ใช้ความคิด คิดตามข้อเขียนที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ผู้อ่านต้องเข้าใจภาษาของผู้เขียนและตีความหมายให้ตรงกับความตั้งใจของผู้เขียน จากแนวความคิดของนักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ข้างต้นจึงสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านเป็นความสามารถของผู้อ่านที่จะเข้าใจคำ วลี ประโยค อนุเจต ตลอดจนเรื่องทั้งหมดที่อ่านแล้วสามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องได้ เรียงลำดับและสรุปความได้จากสิ่งที่ผู้เขียน สื่อความหมาย ผ่านสื่อที่เป็นตัวอักษร สิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านนั้น ครูผู้สอนจึงต้องแสวงหาแนวทางที่ดี ในการฝึกการอ่านและสอนการอ่านให้กับผู้เรียน

1.3 ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตของคนเราที่ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ความก้าวหน้า ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตในการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมโลก ในปัจจุบันซึ่งเป็นยุคข่าวสารข้อมูลแพร่หลาย การอ่านช่วยสร้างความพึงพอใจให้แก่ชีวิตของผู้อ่าน เสมือนผู้อ่านได้ท่องเที่ยวไปในสถานที่ต่าง ๆ ได้ โดยการศึกษาจากการอ่านหนังสือ ซึ่งนำมาเป็น ข้อมูลในวงสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ใหม่ในหมู่เพื่อนฝูงได้เป็นอย่างดี และสามารถนำแนวคิด ดังกล่าวมาช่วยแก้ปัญหาสังคม การเมือง เศรษฐกิจและส่วนตัวได้ ความรู้ที่ได้สามารถนำมาปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมหน้าที่การงานให้ก้าวหน้า และใช้ในการดำเนินชีวิตให้ถูกต้องทางจริยธรรมที่ทำให้ ครอบครัวอยู่อย่างสงบและมีความสุข บุช (Bush. 1970 : 5 – 6) ความสำคัญของการอ่านสามารถ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านและจับใจความที่สำคัญได้ สามารถแยกแยะความแตกต่างของบทความนั้นว่าเป็นจริง เป็นเรื่องสำคัญ เป็นความคิดส่วนตัวของผู้เขียน หรือความคิดเห็น โดยทั่วไป แล้วสามารถปฏิบัติตามได้หรือไม่ (ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน. 2527 : 1) ดังนั้นการ อ่านจึงมีความสำคัญที่เสริมสร้างสติปัญญาของคนเราให้มีความคิด พิจารณาและไตร่ตรองต่อ เหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องที่จะช่วยในการปรับปรุงพัฒนาและแก้ปัญหาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

1.4 องค์ประกอบของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญอย่างหนึ่งในการใช้ภาษา การอ่านจะมีประสิทธิภาพเพียงใด นั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ความรู้ ความสามารถทางภาษา ความเข้าใจของ ผู้อ่านที่มีต่อเรื่องที่อ่าน เป็นต้น กูดแมน (Goodman. 1971 : 25 – 27) โคคดี้ (Coady. 1979 : 7) มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน เชื่อว่ามีปัจจัยอยู่หลายประการที่จะทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ คือ ความรู้ความสามารถทางภาษา เริ่มจากการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร และความหมายของคำ เมื่อมีประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่านมากขึ้น ก็จะสามารถอ่านเพื่อความ เข้าใจได้มากขึ้น และความสามารถในการสร้างมโนทัศน์ เป็นความสามารถทางสติปัญญาทั่ว ๆ ไป ที่สามารถค้นพบมโนทัศน์จากเรื่องที่อ่าน กูดแมน ได้มีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า องค์ประกอบของ การอ่านที่ทำให้ความเข้าใจเกิดขึ้นในสมองของผู้อ่านในขณะที่กำลังอ่าน ผู้อ่านจะประสบความสำเร็จใน การอ่านได้ จะต้องรู้กลวิธีการเขียนของผู้เขียน และโครงสร้างของงานเขียนนั้น ๆ เพื่อสะท้อนให้ เห็นถึงความเชื่อ ความรู้สึกลึกซึ้งตลอดจนวัฒนธรรมทางภาษาของผู้เขียน โคคดี้ ให้ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติมว่า องค์ประกอบของการอ่านที่จะนำไปสู่ความเข้าใจ คือ กระบวนการกลวิธีการอ่าน นอกจากนี้ (ดวงใจ ไทยอุบุญ. 2537 : 13) ได้กล่าวว่า ขึ้นกับความพร้อมทางการอ่าน ความมั่นคง ทางอารมณ์และแรงจูงใจ เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่าน

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า ถ้าผู้อ่านมีความพร้อม และมีความรู้ความสามารถทางภาษา ก็จะสามารถอ่านได้เข้าใจและใช้ทักษะระดับที่สูงขึ้น คือ การคิดวิเคราะห์และวิจารณ์โดยนำเอาความรู้ ประสบการณ์เดิมและข้อมูลมาประเมินสิ่งที่อ่าน จะช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่านและผลประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. เอกสารเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษ

2.1 ความหมายของการเขียน

การเขียนเป็นทักษะที่มีความจำเป็นไม่น้อยไปกว่าทักษะอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากการเขียนเป็นข้อมูลสำหรับอ้างอิงในทุกโอกาส นอกจากนี้การเขียนยังแสดงถึงความสามารถในการใช้ภาษาได้เป็นอย่างดี อาราพอฟ (Arapoff. 1967 : 33 - 39) และ โอลิวา (Oliva. 1969 : 152) มีความคิดเห็นตรงกันว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิดที่นอกจากจะเป็นระบบสัญลักษณ์แทนคำพูดโดยการเรียบเรียงถ้อยคำ วลี ประโยคต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้ข้อความมีความหมายที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสื่อความหมายได้อย่างดี การเขียนจึงควรเริ่มต้นจากระดับที่ง่ายไปสู่ระดับที่ยาก ซับซ้อนขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของไวท์ (White. 1980 : 16) และ แคคเลอร์ (Kadler. 1970 : 2) ได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนว่า เป็นวิธีการสื่อความหมายหรือการถ่ายทอดความคิด โดยใช้ระบบสัญลักษณ์ ตัวอักษรเพื่อการสื่อสาร ควอตรีนีและวาเลต (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 92 ; อ้างอิงจาก Quattrini. 1984 : 3 – 4. *Improving Your Writing Skills.* ; Vallette. 1977 : 217. *Modern Language Testing.*) ได้กล่าวถึงการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่ต้องใช้ความคิด และความต้องการตามหลักเกณฑ์มากกว่าทักษะอื่น ๆ ในการเขียนแต่ละครั้งผู้เขียนจำเป็นต้องวางแผนว่าจะเสนอแนวคิดอะไร และควรจะเสนอ ในรูปแบบใด ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจความหมายและความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนได้ การเขียนจึง ถือเป็นระบบสื่อสารอย่างหนึ่งที่ผู้เขียนจะส่งข้อมูลไปถึงผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้อย่างถูกต้อง

2.2 ความสามารถทางการเขียน

ความสามารถในการเขียนเป็นปัจจัยอย่างหนึ่ง ที่สามารถสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจได้ ซึ่งมีองค์ประกอบหลายอย่างคือ ความสามารถในการเลือกใช้คำ โครงสร้างทางไวยากรณ์และสำนวนต่าง ๆ ทางความคิดที่จะเรียบเรียงถ้อยคำให้เป็นข้อความที่สละสลวยได้อย่างเหมาะสม วิดโดว์สัน (Widdowson. 1978 : 61 – 63) และ เบอร์น (Burne. 1988 : 1) ได้มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ความสามารถในการเขียน หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร ความสามารถในการเขียน

เรียบเรียงความคิดของผู้เขียนอย่างมีจุดหมายออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร สามารถสื่อสารข้อมูลนั้นไปสู่ผู้อ่านได้ตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ฮีตัน (Heaton. 1979 : 53, 138) ได้กล่าวถึงความสามารถในการเขียนว่า ประกอบด้วยความสามารถด้านภาษา คือ สามารถใช้กฎเกณฑ์ทางภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และความสามารถในด้านการเขียน คือ สามารถใช้ลีลาการเขียนและกลไกการเขียนที่ถูกต้องและสามารถเลือกใช้ประโยคและสำนวนภาษาได้อย่างเหมาะสม ใช้เครื่องหมายวรรคตอน เขียนตัวอักษรได้ถูกต้อง ตลอดจนสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนออกมาเป็นภาษาเขียนได้อย่างถูกต้องและสมเหตุ สมผล ไวท์ (White. 1980 : 6) มีความคิดว่า ความสามารถในการเขียนครอบคลุมมากกว่าการสร้างประโยคให้เชื่อมโยงกันอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสมเหตุสมผล เขียนได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของผู้เขียน สื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ต้องการได้ และเขียนได้ชัดเจนไม่คลุมเครือ

2.3 ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ

การเขียนนับว่าเป็นทักษะที่ยากสำหรับผู้เรียนเพราะเป็นทักษะในการแสดงออก ซึ่งจะต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน เช่น คำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนเครื่องหมายวรรคตอนและลีลาในการเขียน การเขียนจึงเป็นทักษะที่สำคัญจะต้องได้รับการฝึกอย่างสม่ำเสมอ จึงควรมีรูปแบบกิจกรรมหลากหลายให้ผู้เรียนฝึกเขียน เนลสัน (Nelson. 1984 : 2 – 5, 8) ได้เสนอแนวทางในการสอนเขียนไว้ว่า กิจกรรมการอ่านนั้นต้องสอดคล้องกันเป็นอย่างดีกับกิจกรรมการเขียน ดังนั้นผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสดูอ่านก่อนและทำความเข้าใจบทเรียนนั้นด้วยตนเอง แล้วนำข้อมูลที่ผู้เรียนแต่ละคนได้จากการอ่านมาอภิปรายร่วมกัน แล้วจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกการเขียน ได้คุ้นเคยกับภาษาเพื่อให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น กิจกรรมการเขียนควรฝึกให้ผู้เรียนเขียนประโยคใจความสำคัญของเรื่อง สำหรับ อะโบเดอร์ลิน (Aboderin. 1986 : 38 – 40) มีความเห็นว่า กิจกรรมการสอนเขียน คือ การเขียนที่มีการควบคุม (Controlled Writing) เช่น การคัดลอกเพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคย การเติมคำ การเขียนเรียงความให้อยู่ในกรอบที่กำหนดให้ การเขียนจากการฟังเรื่องหรือใช้รูปภาพ และการรวมประโยคเข้าด้วยกัน การเขียนแบบชี้แนะ (Guided Writing) ผู้เขียนจะต้องแสดงความสามารถและความคิดเห็นออกมา และการเขียนแบบอิสระ (Free Writing) ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้านผสมผสานกัน นอกจากนี้ (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2521 : 93) ได้กล่าวว่า การสอนเขียนอาจแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การเขียนเพื่อให้เกิดทักษะ ส่วนใหญ่จะเริ่มจากการเขียนตามแบบที่กำหนดให้จนสามารถเขียนได้ เพื่อแสดงความคิดเห็นด้วยตนเอง และการเขียนเพื่อให้รู้กลวิธีทางภาษา รูปแบบ (Style) วิธีการเรียบเรียงใจความให้มีบทนำ เนื้อความ และบทสรุป การเสนอใจความสำคัญและรายละเอียดเพื่อสนับสนุนการเขียนแบบคล้ายตาม แบบ

ขัดแย้งโดยนำเหตุผลต่าง ๆ มาคิดด้วยกัน การเขียนเปรียบเทียบและการเชื่อมโยงข้อความให้เข้าด้วยกัน เป็นต้น

2.4 เทคนิคการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียน

การตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียน ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เขียนได้รู้ข้อบกพร่องเพื่อที่จะปรับปรุงการเขียนของตนเองให้ดีขึ้น

เรมส์ (Raimes. 1983 : 150 – 153) กล่าวว่า หน้าที่ของครูในการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในงานเขียนของผู้เรียนนั้น นับเป็นส่วนสำคัญมากเช่นกัน เพราะจุดบกพร่องต่าง ๆ จะช่วยให้ครูวางแผนการสอนได้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น เท่าที่ปรากฏอยู่ครูผู้สอนก็มีวิธีการตรวจแก้ไขงานเขียนของผู้เรียนในลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น หลังจากอ่านงานเขียนของผู้เขียนแล้วครูผู้สอนก็จะเขียนให้คำวิพากษ์วิจารณ์งานเขียนนั้นหรือใช้วิธีพูดคุยกับผู้เรียนโดยตรงเป็นการส่วนตัว เพื่อชี้ให้เห็นข้อดีข้อเสียหรือข้อบกพร่องหรืออาจให้ผู้เรียนด้วยกันเป็นผู้ให้คำแนะนำ เป็นต้น เมื่อเป็นดังนี้ทำให้เกิดปัญหาตามมา คือ ครูผู้สอนไม่ทราบว่าจะใช้วิธีใดดี จึงจะเหมาะสมที่สุด ครูผู้สอนควรแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนทุกจุดไม่เพียงแต่แก้ไขข้อบกพร่องเฉพาะส่วนที่ต้องการเท่านั้น หรือละเลยข้อบกพร่องทางไวยากรณ์เสียเพียงแต่พิจารณาส่วนของเนื้อหาเท่านั้น หรือครูผู้สอนไม่ควรแก้ไขข้อบกพร่องเอง เป็นเพียงผู้ชี้แนะให้ผู้เรียนเท่านั้น แล้วให้โอกาสแก่ผู้เรียนแก้ไขจุดบกพร่องเหล่านั้นเอง เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่ยังไม่มีข้อยุติที่แน่ชัดเจน แต่ เรมส์ ได้เสนอแนะเทคนิคในการแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนของผู้เรียนไว้ดังนี้ คือ

1. ในงานเขียนของผู้เรียนนั้น ครูผู้สอนควรพิจารณาเฉพาะจุดบกพร่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ได้รับการฝึกจากบทเรียนเท่านั้น เช่น หากบทเรียนเป็นเรื่องของ Future Tense แล้วผู้เขียนใช้ Present Perfect ผิด การตรวจพบในจุดผิดพลาดนี้ก็ควรจะเลยไปก่อน หรือการตรวจอาจจะพุ่งความสนใจไปสู่จุดบกพร่องของผู้เรียนในส่วนที่จะก่อให้เกิดการเข้าใจความหมายได้ยากในประโยคหรือข้อความนั้น ๆ เท่านั้น

2. ตรวจเช็คข้อบกพร่องอย่างรอบคอบ โดยศึกษาให้รู้ถึงสาเหตุของความผิดพลาดนั้น ๆ การวิเคราะห์อย่างละเอียดว่า ผู้เรียนมีความรู้อะไรบ้างแล้ว และอะไรที่ผู้เรียนควรได้รับการสอนเพิ่มเติมนั้นจะช่วยให้ครูผู้สอนวางแผนการสอนได้ถูกต้องและเหมาะสม และจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพขึ้น และในการจัดกิจกรรมสำหรับผู้เรียนนั้น จะต้องคำนึงถึงเสมอว่ากิจกรรมนั้น ๆ จะต้องอยู่ในกรอบของความรู้และความสามารถที่ผู้เรียนได้รับการฝึกจากทางโรงเรียนเท่านั้น รวมทั้งครูผู้สอนจะต้องชี้จุดบกพร่องของผู้เรียนให้เขาได้รับทราบเอาไว้ เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนเองที่จะได้แก้ไขจุดบกพร่องเหล่านั้นได้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง

3. ครูผู้สอนจะต้องพยายามหาข้อดีของงานเขียนของผู้เรียนและแต่ละคนด้วย เพราะโดยปกติในงานเขียนแต่ละชิ้นนั้นจะมีทั้งส่วนดีและส่วนบกพร่องปะปนกันไป ครูควรยกส่วนดีของงานเขียนแต่ละชิ้นมาพูดเป็นตัวอย่างด้วย เพราะผู้เรียนแต่ละคนก็ต้องการที่จะให้ผู้อื่นได้รับรู้ถึงความสามารถของตนด้วยเช่นกัน

4. ทำการคัดลอกหรือสำเนาข้อความที่มีข้อบกพร่องในการเขียนให้กับผู้เรียนทุก ๆ คน เช่น หลังจากแบ่งกลุ่มผู้เรียนแล้ว ครูผู้สอนจะแจกจ่ายประโยคที่เขียนผิดให้กับผู้เรียนทุก ๆ กลุ่ม กลุ่มละ 3 ประโยค ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะต้องพยายามใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่แก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้น เมื่อเสร็จแล้วให้นำผลที่ได้มาเสนอต่อเพื่อนร่วมชั้น พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่ถูกต้องต่อเพื่อน ๆ ด้วย ในขณะที่เดียวกันผู้เขียนข้อความด้วยอย่างนั้นก็ต้องยอมรับข้อบกพร่องของตนเอง และจดจำคำแนะนำเหล่านั้นด้วยความตั้งใจ

5. ครูผู้สอนควรใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ต่อไปนี้ช่วยในการตรวจ เพื่อชี้ให้เห็นข้อบกพร่องในการเขียน อันจะทำให้การตรวจเป็นไปอย่างรวดเร็ว ก่อนที่ผู้สอนหรือผู้ตรวจจะใช้เครื่องหมายเหล่านี้ จะต้องแน่ใจว่าผู้เรียนสามารถเข้าใจและมีความสามารถพอที่จะแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นได้ เครื่องหมายดังกล่าวเช่น

“	=	ย่อหน้าข้อความใหม่
S.P.	=	สะกดผิด
Cap	=	ต้องใช้พยัญชนะตัวใหญ่
P	=	ผิดในเรื่องเครื่องหมายวรรคตอน
V	=	ใช้กริยาผิดกาล
↔	=	เปลี่ยนตำแหน่งคำ
Vocab	=	เลือกใช้คำผิด
form	=	ใช้รูปของคำผิด เช่น efficient เป็น Efficiency เป็นต้น
^	=	พยัญชนะหรือคำใดคำหนึ่งตกไป
gr	=	ผิดไวยากรณ์
SB	=	ประโยคไม่สมบูรณ์ ไม่เป็นประโยคที่ต้องการ
SS	=	โครงสร้างประโยคผิด
//	=	แยกออกจากกันหรือวรรค
U	=	เขียนติดกัน

เป็นต้น

การชี้ให้เห็นข้อบกพร่องนั้น ครูผู้สอนอาจจะใช้วิธีวงกลมในส่วนที่ผิดหรือขีดเส้นใต้ แล้วใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ส่วนผู้เรียนเองต้องพยายามแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นด้วยความตั้งใจ

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

3.1 ความสัมพันธ์ของการอ่านและการเขียน มีดังต่อไปนี้

ความสามารถในการอ่านและการเขียนของแต่ละคน จะพัฒนาขึ้นเมื่อผู้เรียนมีความพร้อม และเกิดความเข้าใจ การเรียนรู้เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยผู้เรียนได้อ่านมาก ๆ ทำให้ได้รับประสบการณ์มากขึ้น เข้าใจหน้าที่ของคำ โครงสร้างต่าง ๆ และความหมายของภาษา จะช่วยให้ใช้ภาษาได้ดีและเหมาะสม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้ได้พัฒนาการเขียนดียิ่งขึ้น (บังอร พานทอง. 2539 : 6, 15) การอ่านบทอ่านแบบคิดวิเคราะห์ กิจกรรมนี้จะเป็นสิ่งจำเป็นต่อการคิด และการเรียน ความรู้เกิดจากการเห็นสิ่งต่าง ๆ ในบทอ่านสามารถเกิดความคิดสร้างสรรค์ซึ่งนำไปสู่การเขียนได้ จูดิธ (Judith. 1993 : 155 – 156) การเขียนควรได้รับการสอนให้ต่อเนื่องจากทักษะอื่น เช่น ทักษะการอ่านและทักษะการฟัง เพื่อช่วยให้ทักษะการอ่านดีขึ้น แอปเปิ้ลบี และสมิท (เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช. 2531 : 93 ; อ้างอิงมาจาก Applebee. 1978. *The Child's Concept of Story*. and Smith. 1981. *Language Art*.) ซึ่งกล่าวได้สอดคล้องกับ เฮย์ (Heys. 1962 : 320 – 322) ว่าในการสอนเขียน กลุ่มผู้เรียนที่สอนเขียนโดยให้อ่านมาก ๆ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนดีกว่ากลุ่มที่มุ่งสอน โดยฝึกให้เขียนบ่อย ๆ อย่างเดียว จึงสรุปได้ว่า การอ่านมาก ๆ ส่งผลให้ความสามารถในการเขียนดีขึ้น

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน

เบเกอร์ (Baker. 1984 : 2816 – A) ได้ทำการวิจัย เพื่อค้นหาอิทธิพลของการสอนทักษะการเขียน ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนเกรด 10 โดยศึกษากับผู้เรียนในรัฐอินเดียนา รวมผู้เรียนจำนวน 8 ห้องเรียน ที่ได้รับการสอนโดยผู้สอน 4 คน แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งแต่ละกลุ่มมีความสามารถในการอ่านสูงและต่ำคล้ายกัน ผู้สอนแต่ละคนจะสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับบทเรียนเกี่ยวกับการเขียน ที่แสดงโครงสร้างของเนื้อความเปรียบเทียบให้เห็นส่วนต่าง ๆ ชัดเจน ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับบทเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension) และใช้สื่อการสอนเปรียบเทียบ จากนั้นทำการทดสอบผู้เรียนหลังการทดลอง โดยให้เขียนข้อความที่แสดงใจความสำคัญของเรื่อง ที่ผู้เรียนระลึกได้โดย

อิสระ และแบบสอบปรนัย จากผลการวิจัยแม้ว่าจะไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แต่คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองสูงกว่าในทุกกรณี

จอห์นสัน (Johnson. 1986 : 13) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนกับผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองโดยศึกษาว่า ความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและการเขียนอย่างไร ผลปรากฏว่าความรู้เดิมในการเขียนจะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้นและมีความคงทนในการจำอีกด้วย ซึ่งผลการวิจัยนี้แสดงว่าความสามารถในการเขียนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านให้ดีขึ้นด้วย

ชานาฮาน และโลแมกซ์ (Shanahan and Lomax. 1988 : 196) ได้ทำการศึกษาเพื่ออธิบายถึงความรู้ ซึ่งเป็นผลมาจากความสำเร็จของการโยงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่าน และการเขียน ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้มาประเมินความสัมพันธ์ดังกล่าว โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านและเขียน 3 รูปแบบ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการสุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มของผู้ที่เริ่มอ่านจำนวน 69 คน และกลุ่มที่อ่านเป็นแล้ว จำนวน 137 คน พบว่า การอ่านและการเขียน มีอิทธิพลในการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก

ไคเซอร์ (Kyser. 1991 : 3688 – A) ได้ศึกษาผลของการเขียนเรื่องร่วมกันที่มีต่อพัฒนาการอ่าน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนเกรด 1 (First – Grade Students) ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนที่เขียนเรื่องร่วมกัน มีผลการพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน ต่างจากอีกกลุ่มหนึ่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้สามารถสรุปได้ว่าการเขียน และการอ่านมีความสัมพันธ์กัน

ปิยบุษ พัฒนภิรมย์ (2538 : 91 – 93) ศึกษาความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกการอ่านด้วยกระบวนการความคิดสร้างสรรค์กับการสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านดีก็สามารถเขียนได้ดีด้วย เพราะการอ่านเป็นพื้นฐานของการเขียน และยังช่วยให้มีประสบการณ์และข้อมูลในการเขียนมากด้วย

4. หลักสูตรและแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ

4.1 หลักสูตรภาษาอังกฤษหลักระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2539

4.1.1 เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับวัฒนธรรมของผู้พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่

4.1.2 เพื่อให้สามารถใช้ภาษาสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างถูกต้องชัดเจนและเหมาะสมกับระดับที่เรียน

4.1.3 เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามระดับภาษาที่เรียน
สำหรับการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ

4.1.4 เพื่อพัฒนาเจตคติของผู้เรียนให้เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษมี
นิสัยใฝ่หาความรู้โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ

ในระดับมัธยมศึกษา ผู้เรียนที่มีความถนัดและมีความสนใจภาษาอังกฤษเป็นพิเศษอาจ
เลือกเรียน รายวิชาในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษแบบเข้มข้น (English for English Concentration) ซึ่งได้จัด
ไว้ในกลุ่มวิชาเลือกเสรี ทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการสำรวจผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ
ศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2540 ปรากฏดังนี้

	ผลการเรียนปีการศึกษา 39 (ร้อยละ)		ผลการเรียนปีการศึกษา 40 (ร้อยละ)	
	2.00 ขึ้นไป	ต่ำกว่า 2.00	2.00 ขึ้นไป	ต่ำกว่า 2.00
นักเรียนมัธยมต้น	45.55	54.45	44.99	55.01
นักเรียนมัธยมปลาย	41.98	58.02	41.09	58.91

จะเห็นว่าผลการเรียนของนักเรียนทั้งระดับมัธยมต้นและมัธยมปลาย มีผลการเรียนต่ำกว่า
2.00 นั้นมีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียน 2.00 ขึ้นไป

จากการประเมินพบว่า ครูจำนวนมากขาดความเข้าใจในหลักสูตร ไม่เปลี่ยนแปลง
พฤติกรรมการสอน ไม่เตรียมการสอน

4.2 แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 - 2544 และการปฏิรูปการศึกษา
ของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2539 - 2550

การพัฒนาการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่จะพัฒนาคุณภาพคนให้ดีขึ้น ด้วยการจัดระบบการ
ศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถตลอดจน
คุณลักษณะต่าง ๆ ของคนที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การศึกษามุ่ง
พัฒนาคนให้สมดุลทั้งด้านปัญญา จิตใจ และสังคม เป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้ รู้จักคิดและวิเคราะห์ ให้เหตุ
และผลเชิงวิทยาศาสตร์ มีวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบ มีความรู้ภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี
โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ การศึกษาควรจัดให้สอดคล้องกับความเป็นจริงในวิถีชีวิตของคนกับ

ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและคุณค่าในสังคมไทยที่ขัดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาให้โอกาสผู้เรียนมีบทบาทร่วมในการพัฒนาตนเองให้เต็มตามศักยภาพ

กระบวนการเรียนการสอน รวมทั้งการวัดผลแสดงถึงคุณภาพการศึกษาของไทยอยู่ในระดับที่น่าเป็นห่วง ความรู้ความสามารถของเด็กไทยโดยเฉลี่ยอ่อนลงทั้งในด้านการบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างมีเหตุผล การริเริ่มสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา ความรู้ทางด้านวิชาการ ด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ รวมทั้งคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านลักษณะนิสัยใฝ่รู้ ความมีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย การทำงานเป็นหมู่คณะ เป็นต้น ผลลัพธ์เหล่านี้เกิดจากกระบวนการปลูกฝัง เสริมสร้างและการเรียนการสอนยังขาดประสิทธิภาพ การจัดหลักสูตรยังไม่เหมาะสม คุณภาพครูต่ำลง กระบวนการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนรับรู้และเชื่อฟัง การถ่ายทอดเนื้อหาวิชามากกว่าการพัฒนาคนให้สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแสวงหาความรู้ คิดสร้างสรรค์และแก้ปัญหา สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนไม่เหมาะสม เนื่องจากมีจำนวนนักเรียนมากเกินไป ไม่ได้เสริมบรรยากาศของการเรียนรู้

ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ได้เปลี่ยนแปลงไปจากการให้กฎเกณฑ์ ไวยากรณ์ การฝึกกระสวนประโยคและการเน้นความถูกต้องในการใช้ภาษามาเป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การใช้ภาษาในการสื่อความหมายในสถานการณ์ที่เป็นจริงผู้เรียนจะต้องสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจว่ามีจุดประสงค์ที่จะพูดเรื่องอะไร กับใคร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร

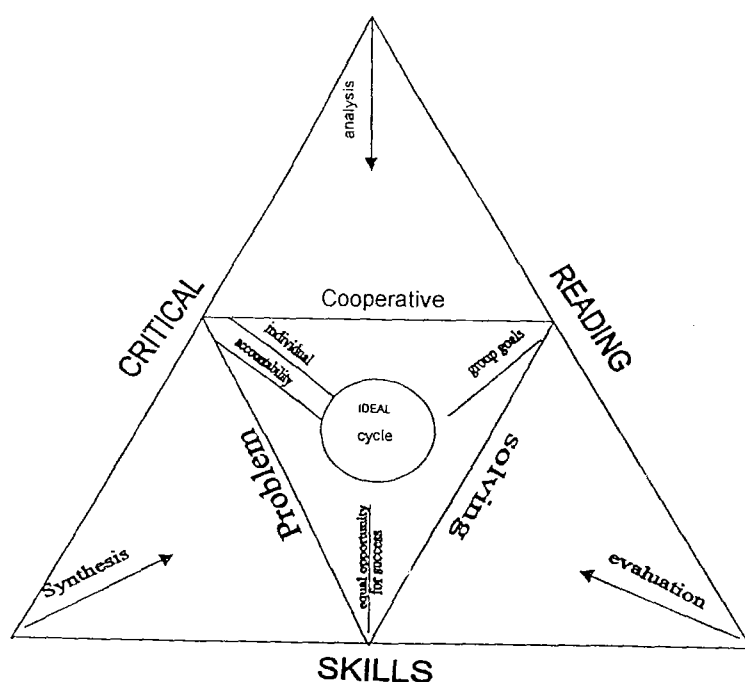
เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษปัจจุบันและจากสภาพปัญหาข้างต้นดังกล่าว มีแนวทางการแก้ปัญหาด้วยการสอนภาษาตามแนวการแก้ปัญหาแบบ IDEAL ซึ่งมีวิธีการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบและมีเหตุผล มุ่งให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ แสวงหาความรู้และรู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเอง มีความสนใจและรู้จักที่จะทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะตามระบอบประชาธิปไตย เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะพื้นฐานของการมีส่วนร่วมที่มีคุณภาพของสมาชิกสังคม

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL

5.1 ความหมายการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL

การสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL (The IDEAL Problem – Solving Strategy) หมายถึง การสอนที่ช่วยให้นักเรียนรู้ขั้นตอนของการแก้ปัญหาและยังช่วยให้นักเรียนมี โอกาสใช้ความคิดแบบวิจารณ์เพื่อแก้ปัญหาด้วย แบรินด์สฟอร์ด และคนอื่น ๆ (Brandsford and others. 1986) เป็นผู้เริ่มกลวิธีแก้ปัญหาแบบนี้ และฟลินน์ (Flynn. 1989) เสนอแนะให้ผสมผสานการสอนแบบ

ร่วมมือกัน จึงเป็นการสอนโดยใช้สถานการณ์ปัญหาเป็นภาพ ข้อความ หรือบทสนทนาของชีวิตประจำวันที่น่าสนใจ นำมาเป็นสื่อในการสอนกับการใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนฝึกการอ่าน การคิดรวบยอดในการค้นคว้าหาคำตอบ ฝึกการคิดพิจารณา การคิดวิเคราะห์ จูดิธ (Judith. 1993 : 166) ได้กล่าวว่า ผู้อ่านที่ดีนั้นคือ ผู้อ่านที่สามารถคิดวิเคราะห์ในสิ่งที่อ่านได้ นอกจากเป็นการฝึกการคิดวิเคราะห์ และวิจารณ์แล้ว ยังใช้ประสบการณ์เดิมมาช่วย ซึ่งนำไปสู่การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน สามารถที่จะเกิดกระบวนการคิดแก้ปัญหาได้และยังสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ดังภาพประกอบ 1 ต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิภาพวงจรแก้ปัญหาแบบ IDEAL (Flynn. 1989 : 665)

จากภาพประกอบ 1 แผนภูมินี้จะเห็นได้ว่า การสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL จะต้องใช้ทักษะการอ่านแบบวิจารณ์ต้องอาศัยความคิดในระดับสูง คือ การสังเคราะห์ (synthesis) การประเมินผล (evaluation) และการวิเคราะห์ (analysis) เพื่อสามารถเข้าใจในบทอ่านและพัฒนาให้เกิดการแก้ปัญหา (Problem – Solving) ผสมผสานกับการสอนแบบร่วมมือกันของนักเรียน (Cooperative) เพื่อนักเรียนจะร่วมมือกันแก้ปัญหาเป็นกลุ่ม ซึ่งมีสมาชิกที่มีความสามารถต่าง ๆ กัน ทำให้ไปสู่เป้าหมายหรือจุดประสงค์ของกลุ่มได้ง่ายกว่า ทั้งนี้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มควรมีส่วนร่วมเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม และเพื่อความสำเร็จของสมาชิกแต่ละคนได้พยายามทำงานให้ดีขึ้นกว่าเดิม

5.2 แนวทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL

แนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Teaching Approach) เป็นการสอนที่เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลักเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยอาศัยหลักทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistic) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาในบริบท (Context) และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชนและสภาพแวดล้อม แนวการสอนตามทฤษฎีนี้จะเน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเป็นสำคัญ การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกริक्तแสดงออกทางภาษาหรือการทดลองการใช้ภาษา เพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ย่อมจะทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปอย่างธรรมชาติ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2531 : 31) ฉะนั้นในการจัดเนื้อหาเป็นบทเรียนจึงควรเน้นบริบททางภาษาที่มีความหมายแก่ผู้เรียนตามหลักการใช้ภาษาในสังคมสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะมากกว่าจะจัดแบบวิเคราะห์ภาษาให้ผู้เรียนเพียงเพื่อให้เข้าใจระบบของเสียง คำ และไวยากรณ์เท่านั้น นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงออกทางภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติผู้สอนมีหน้าที่คอยช่วยเหลือแนะนำและแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนกิจกรรมดังกล่าว เช่น กิจกรรมกลุ่มซึ่งการทำงานกลุ่มนั้นเป็นการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการคิดในการทำงานร่วมกันกับเพื่อน ๆ ได้ค้นพบข้อคำถามและคำตอบใหม่ ๆ ประเด็นที่ท้าทายความสามารถในเรื่องใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL เป็นวิธีที่จะต้องนำกลวิธีมาช่วยให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ มีขั้นตอนรายละเอียดที่น่าสนใจที่ใช้ได้เหมาะสมกับบทเรียนที่ได้้นำเนื้อเรื่องเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียนมาใช้ในบทเรียน เพราะเป็นประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รู้ได้เห็นมาก่อน จะทำให้บทบรรยายละเอียดของสาเหตุปัญหาได้ง่ายเมื่อโยงเข้าสู่ชีวิตจริง การแยกปัญหาที่ซับซ้อนเป็นส่วน ๆ จะทำให้เข้าใจและเห็นแนวทางการแก้ปัญหาได้ง่ายขึ้น เป็นการช่วยกันระดมสมองหาแนวทางแก้ปัญหา ผู้เรียนจะสนุกสนานกับการร่วมมือกันหาแนวทางการแก้ปัญหาจึงมีความจำเป็นที่ครูผู้สอนควรจะนำโยงไปสู่ชีวิตจริงของผู้เรียนถ้าเจอเหตุการณ์อย่างนี้ จะทำอย่างไร จะทำให้การเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้นและยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ การคาดคะเนผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจากการช่วยกันคิด แล้วสรุปผลนำเสนอตามแนวคิดของแต่ละกลุ่ม ซึ่งเป็นกระบวนการให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงออกทางภาษาได้เป็นอย่างดี และเป็นไปตามธรรมชาติด้วยความสนใจและกระตือรือร้น โดยครูและเพื่อนเป็นผู้พิจารณาความเหมาะสมเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับแนวคิดของตนเองและยอมรับความผิดพลาดของตนเอง แล้วนำมาสู่การอภิปรายเพื่อตกลงเลือกวิธีที่ดีที่สุด ซึ่งแต่ละขั้นตอนนักเรียนได้ใช้ครบทุกทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มีการติดตามประเมินผลได้ทำอย่างใกล้ชิดและบันทึกเหตุการณ์ทุกเหตุการณ์

เพื่อที่จะนำไปสู่การอภิปรายปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป จึงจะทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 กลวิธีในการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL

5.3.1 โครงสร้างของเนื้อหา (Text Structure)

การสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL เนื้อหาที่นำมาใช้ในบทอ่านควรให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนมากที่สุด ซึ่งต้องตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียนมีความยากง่ายปานกลางพอที่จะเกิดการเรียนรู้ได้ดี เมื่อสิ่งที่เรียนรู้มีความหมาย สามารถเรียนรู้ได้รวดเร็วจึงเหมาะสมกับเนื้อหาตามอรรถลักษณะ (Genre) ซึ่งมีลักษณะเนื้อหาตลอดจนภาษาที่ใช้เป็นภาษาที่ง่าย มีเหตุและผล เป็นปัญหากับข้อแก้ไขและความจำเป็นชี้ให้เห็นข้อดี ข้อเสียเป็นการจูงใจให้ผู้อ่านคล้อยตามนักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์ตามแนวของเรื่องได้ง่าย สิ่งสำคัญควรเป็นเนื้อหาที่มีลักษณะเป็นปัญหา เพื่อเป็นหัวข้อประเด็นนำไปสู่การเรียนการสอน การแก้ปัญหาแบบ IDEAL และควรเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของนักเรียน เพราะเป็นประสบการณ์ของนักเรียนที่ได้รู้ได้เห็นมาก่อน จะทำให้บอกรายละเอียดของสาเหตุปัญหาได้ง่ายเมื่อโยงเข้าสู่ชีวิตจริง สามารถที่จะแยกปัญหาที่ซับซ้อนและเห็นแนวทางการแก้ปัญหาได้ง่ายขึ้น

5.3.2 การใช้คำถาม

คำถาม หมายถึง เครื่องมือเพื่อวัดว่าผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านมากน้อยเพียงไร การใช้คำถามเป็นสิ่งจำเป็นต่อการสอนอ่าน ถ้าคำถามนั้นมีจุดประสงค์เพื่อการสอนมากกว่าเป็นการทดสอบ ครูผู้สอนควรใช้คำถามที่ช่วยชี้แนะให้ผู้อ่านได้สำรวจหรือวิเคราะห์บทอ่าน เพื่อช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ใช้คำถามก่อนอ่านเพื่อกระตุ้นประสบการณ์เดิมของนักเรียนหรือใช้คำถามในขณะที่อ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนทำนายเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ถูกต้อง

ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ การใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านคิด ผู้อ่านสามารถใช้คำถามเป็นเครื่องมือในการจัดกระบวนการความคิด เมื่อผู้อ่านเข้าใจหรือตีความเนื้อเรื่องที่อ่านคิด ครูผู้สอนจะสามารถรู้ได้จากคำตอบของเขา ครูผู้สอนจึงควรศึกษาวิธีการใช้คำถามในกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เพราะการเรียนการสอนในห้องเรียนใช้กระบวนการถามคำถามเพื่อให้เกิดการสนทนาและเริ่มต้นการอภิปรายขึ้นในชั้นเรียน

ชาญชัย อาจินสมาจาร (2528 : 13 –14) กล่าวว่า ในการสอนผู้สอนควรใช้คำถามที่น่าสนใจ ใช้คำถามในระดับสูงขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนคิดและมีความกระตือรือร้นในการเรียน สำหรับการเรียน

ภาษาอังกฤษนั้น ผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนถามเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสพูดในชั้นเรียนได้มากขึ้น โดยให้ฝึกถามคำถามหลาย ๆ แบบ

กลวิธีการสอนมีหลายวิธีด้วยกัน การใช้คำถามเป็นวิธีหนึ่งที่นิยมใช้มากที่สุด บุษ และฮิบเนอร์ (Bush and Huebner. 1970 : 107 - 113) เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแนวทางให้ผู้เรียนสามารถสังเกตและสรุปในสิ่งที่อ่านได้สามารถให้คำจำกัดความจดจำรายละเอียด ทราบจุดประสงค์ของผู้เรียน สรุปโครงเรื่อง เปรียบเทียบ แสดงความเห็นด้วยหรือคัดค้าน ขยายความ เข้าใจเหตุผลที่เกี่ยวข้องกัน นำสิ่งที่อ่านไปใช้ได้ สถานการณ์ใหม่สามารถวิเคราะห์ วิเคราะห์ ใช้จินตนาการในการตั้งคำถามอื่น ๆ อภิปรายความคิด และสามารถสรุปอ้างอิงไปถึงสิ่งรอบตัวได้

นัตทอล (Nuttall. 1982 : 132 - 133) ได้แบ่งคำถามที่ประเมินความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 5 ประเภทคือ

1. คำถามเกี่ยวกับความเข้าใจในระดับตัวอักษร (Questions of Literal Comprehension) เป็นคำถามซึ่งหาคำตอบได้จากเนื้อหาที่อ่านโดยตรง
2. คำถามที่เกี่ยวกับการเรียบเรียงหรือตีความใหม่ (Question Involving Reorganization or Reinterpretation) คำถามชนิดนี้ผู้เรียนต้องเข้าใจเรื่องที่อ่านในระดับตัวอักษร หลาย ๆ ส่วน แล้วนำมารวมกันเพื่อตีความเนื้อหาที่อ่าน
3. คำถามเกี่ยวกับการอนุมาน (Question of Inference) คำถามที่ต้องอาศัยการคาดการณซึ่งผู้อ่านต้องเข้าใจเนื้อหาที่อ่านเป็นอย่างดีและอาศัยความสามารถทางสติปัญญาเข้ามาช่วยมากกว่าความสามารถทางภาษา
4. คำถามเกี่ยวกับการประเมิน (Question of Evaluation) คำถามชนิดนี้ผู้อ่านต้องพิจารณาจากสิ่งที่อ่านว่า ผู้เขียนต้องการการสื่อสิ่งใด ผู้อ่านต้องใช้การวิเคราะห์และหาเหตุผลมาประกอบ
5. คำถามที่ต้องการความคิดเห็นส่วนตัว (Questions of Personal Response) คำถามชนิดนี้ขึ้นอยู่กับผู้อ่านมากที่สุด เป็นการตัดสินใจว่า ผู้อ่านมีปฏิกิริยาสะท้อนกลับจากสิ่งที่อ่านอย่างไร โดยให้เหตุผลประกอบ

สรุปได้ว่า การใช้คำถาม หมายถึง การที่ครูเริ่มต้นถามคำถามในระดับบรรยาย ได้แก่คำถามขึ้นต้นด้วย Who, What, Where, When เพื่อฝึกทักษะการคิดของนักเรียนให้เป็นไปตามลำดับขั้นและใช้คำถามประเภท Why, Why not, How เพื่อฝึกทักษะการคิดของนักเรียนให้พัฒนาในระดับสูงขึ้น การใช้กระบวนการถามคำถามดังกล่าว นอกจากจะเป็นการฝึกทักษะการสนทนา ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณแล้ว ยังเป็นการกระตุ้นให้เกิดการอภิปรายแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน

รวมทั้งเป็นการฝึกการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

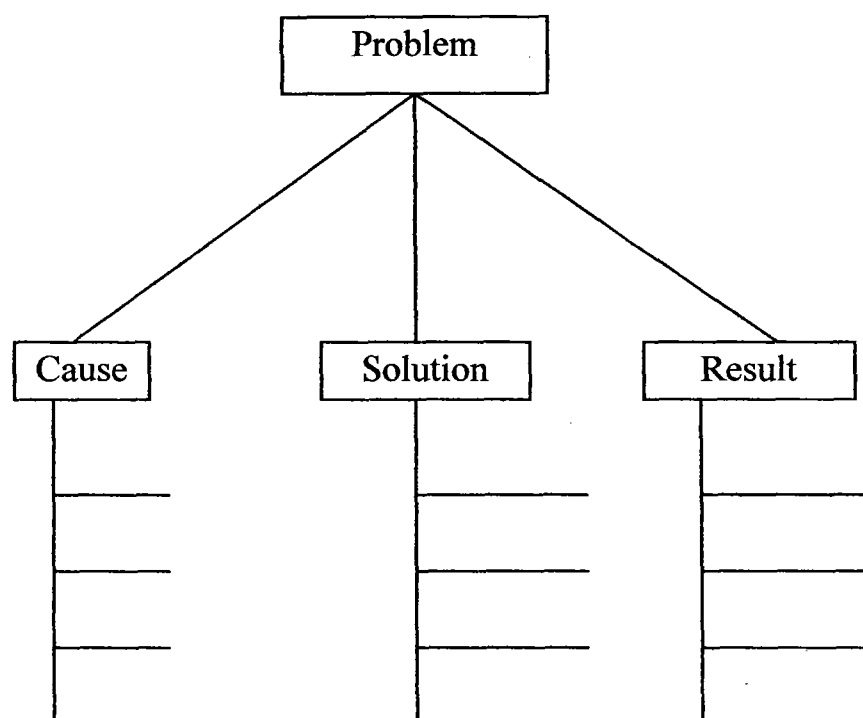
5.3.3 การอภิปราย (Discussion)

การอภิปราย เป็นสิ่งสำคัญเพราะเป็นทั้งทักษะในการสื่อสารและเป็นหนทางที่จะพัฒนาทักษะทางการอ่านให้สูงขึ้น อัลเวอร์แมนน์ (Alvermann. 1989 : 1) ได้กล่าวถึงการพูดไม่เป็นทางการที่จะช่วยให้นักเรียนได้รับการกระตุ้นให้พูดอย่างสบาย ๆ พูดเรื่องที่คิดและได้ถามเรื่องที่ตนเองไม่คุ้นเคย ฉะนั้นบทบาทของครูก็คือ การชี้นำและแนะนำความคิดให้นักเรียน โดยใช้การถามคำถามและถามบ่อย ๆ เพื่อจะดึงดูดความสนใจของนักเรียน การอภิปรายแสดงถึงการร่วมมือในการหาวิธีแก้ปัญหาร่วมกัน ที่ทำให้รู้สึกว่าการยอมรับและเป็นส่วนหนึ่งระหว่างนักเรียนด้วยกัน นอกจากนี้ยังเป็นการฝึกใช้ภาษาที่ดีและได้ผลดีที่สุดวิธีหนึ่ง

5.3.4 แผนภูมิความหมาย (Semantic Mapping)

แผนภูมิความหมาย เป็นแผนภูมิที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดหลัก (Major Ideas) และความคิดย่อย (Minor Ideas) ของงานเขียนประกอบด้วยปม (Nodes) ซึ่งสามารถเขียนเป็นวงกลม สี่เหลี่ยมผืนผ้า หรือสี่เหลี่ยมจัตุรัส ภายในมีคำหรือวลีที่เป็นตัวชี้แนะและใช้เส้นตรงหรือลูกศรแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปมต่าง ๆ (สุพรรณิ วรรณการ. 2533 : 35) จากความคิดของแอนเดอร์สัน (Anderson. 1997 : 302) ได้กล่าวถึงแผนภูมิความหมาย หมายถึง กระบวนการใช้ภาพสื่อความหมาย ความสัมพันธ์ระหว่างใจความสำคัญ ๆ ของเนื้อหา ดังนั้นแผนภูมิความหมายเป็นสิ่งที่ช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน โดยการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดหลักต่าง ๆ ของเนื้อหาเข้าด้วยกัน จะทำให้ผู้อ่านสามารถสังเคราะห์ความเข้าใจได้ดีขึ้น อีกทั้งยังเป็นการทดสอบความเข้าใจของตนเอง และช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของเนื้อหาได้อย่างชัดเจน รวดเร็ว และง่ายต่อการเข้าใจ

เหตุผลดังกล่าว แผนภูมิความหมายจึงเหมาะสมที่จะนำมาเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL เมื่อผู้อ่านได้อ่านบทความแล้วสามารถช่วยกันคิดวิเคราะห์และวิจารณ์ในบทความตามความเข้าใจของตนเอง โดยดึงประเด็นหลักสำคัญที่ต้องการออกมาแสดงความเชื่อมโยงเป็นภาพสื่อความหมายได้ ทำให้เข้าใจโครงสร้างของเนื้อหาได้อย่างชัดเจน รวดเร็ว และเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง ซึ่งประเด็นหลักสำคัญเหล่านี้ จะเป็นข้อมูลให้ผู้เรียนสามารถนำไปเขียนสื่อความหมายและถูกต้องตามทิศทางที่ต้องการได้เป็นอย่างดี

ภาพประกอบ 2 ตัวอย่างแผนภูมิความหมาย

5.3.5 หลักการจัดกิจกรรมการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL

ไรเดอร์ และเกรฟส์ (Ryder and Graves. 1998 : 225 – 228) ได้กล่าวถึง การสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL ที่มีขั้นตอนคล้ายคลึงกัน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 บอกได้ว่าอะไรคือปัญหา (Identifying the problem) ลำดับแรกต้องรู้ว่าปัญหาคืออะไร จำเป็นต้องให้ผู้เรียนค้นหาปัญหาจากบทอ่าน โดยการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ขั้นที่ 2 ระบุปัญหาให้ชัดเจน (Defining the problem) หากจำกัดความของปัญหา ผู้เรียนสามารถบอกรายละเอียดของปัญหาและกำหนดปัญหาที่แท้จริงได้ โดยผู้เรียนต้องใช้ประสบการณ์เดิม และนำข้อมูลมาโยงกับปัญหาที่คิดว่าน่าจะเกิดขึ้น จากนั้นแจกแจงปัญหาออกมา

ขั้นที่ 3 หากลวิธีแก้ปัญหา (Exploring Strategies) การหากลวิธีต่าง ๆ มาแก้ปัญหา ผู้เรียนต้องคิดว่ากลวิธีที่มีอยู่เหมาะสมกับปัญหาที่พบหรือเปล่า บางครั้งผู้เรียนอาจจะต้องปรับหรือแก้ไขคัดแปลงกลวิธี เพื่อให้ใช้ได้กับปัญหานั้น ๆ ในการหาวิธีที่จะใช้ในการแก้ปัญหา

1. แบ่งปัญหาออกเป็นส่วนย่อย ๆ
2. มองปัญหาย้อนกลับไป
3. พยายามแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่ง่ายขึ้น

ในการแก้ปัญหาควรมีข้อมูลและควรจะสอนความคิดรวบยอดของเนื้อหาเพื่อใช้ในการแก้ปัญหา

ขั้นที่ 4 และ 5 แก้ปัญหาและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น (Acting on Idea and Looking) ผู้เรียนแก้ปัญหาตามกลวิธีที่คิดไว้และควรมีผลอะไรเกิดขึ้น ถ้ากลวิธีที่เลือกไม่สามารถทำให้เกิดผลตามที่หวัง ควรใช้กลวิธีใหม่และประเมินผลที่เกิดขึ้น

การสร้างการแก้ปัญหาที่เป็นทางเลือกอื่น ๆ นั้น สามารถทำให้การแก้ปัญหามีประสิทธิภาพได้มากกว่า อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ ขั้นตอนต่อไปนี้อาจมีประโยชน์ได้

1. ให้เขียนขั้นตอนในการแก้ปัญหาให้แก่ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายทำเป็นกลุ่มเป็นขั้นตอนแรก และประเมินผลความมีประสิทธิภาพของงาน เมื่อแต่ละกลุ่มได้เขียนการประเมินแล้วแลกเปลี่ยนความคิดด้วยการอภิปราย และการรับรู้ทางเลือกอื่น ๆ ของกลวิธีที่พวกเขาอาจจะพบแล้ว และควรถามผู้เรียนว่าผู้เรียนหากกลวิธีที่เป็นทางเลือกได้อย่างไร

2. เสนอปัญหาให้กับผู้เรียน และให้รู้ว่าต้องใช้กี่ขั้นตอนในการได้คำตอบสำหรับแต่ละขั้นตอนให้แต่ละกลุ่มสร้างกระบวนการสำหรับแก้ปัญหาส่วนนั้น จากนั้นกระบวนการเหล่านี้ก็จะนำมาเสนอความคิดด้วยการอภิปรายทั้งชั้นเรียน ในระหว่างการอภิปรายควรจะสนับสนุนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มบรรยายถึงกระบวนการและเหตุผลในการประยุกต์ใช้แต่ละกลวิธี

3. ทำงานโดยใช้กระบวนการแก้ไขปัญหามาจากหลังมานี้ จัดลำดับปัญหาและกลวิธีแก้ปัญหาให้กับผู้เรียน หลังจากนั้นให้ผู้เรียนตัดสินใจว่าขั้นตอนต่าง ๆ ที่พวกเขาจะใช้เพื่อสร้างคำตอบ

นอกจากนั้น อัลเวอร์แมนน์ และคิลลัน (Alvermann and Dillon 1987 : 31) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้

1. ขั้นก่อนการสอน

1.1 การแบ่งกลุ่ม ก่อนเริ่มการเรียนการสอนครูต้องแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มละ 5 คน ควรมีระดับความสามารถแตกต่างกันในกลุ่ม เพื่อผู้เรียนที่เรียนดีได้ช่วยเหลือผู้เรียนที่ด้อยกว่า

1.2 บทบาทของครู อัลเวอร์แมนน์ และคิลลัน (Alvermann and Dillon 1987 : 31) มีความคิดเห็นว่าในการเรียนการสอน ครูมีหน้าที่ดังนี้

1.2.1 พูดยุติความชัดเจนพอเหมาะสม

1.2.2 ให้ความร่วมมือเหมือนเป็นสมาชิกของกลุ่ม อาจให้ข้อมูลในฐานะสมาชิก และแสดงความคิดเห็นได้ หรือชี้แนะให้นักเรียนรู้ถึงวิธีการตอบแสดงตัวอย่างให้ดู

1.2.3 เป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำไปยังกลุ่มต่าง ๆ ได้ทั่วถึงอาจเป็นผู้ตัดสินในหัวข้อที่นักเรียนถกเถียงกัน หรือใช้เป็นที่สำหรับให้ข้อมูล

1.2.4 เป็นคนกลาง ใช้เพื่อส่งเสริมความคิดอิสระของนักเรียน ต้องมีบทบาทน้อยที่สุด

1.3 บทบาทของนักเรียน ในฐานะสมาชิกในห้องเรียน นักเรียนต้องรู้จักบทบาทของคนในฐานะสมาชิกในชั้นเรียนที่ประกอบด้วยนักเรียนหลายกลุ่มที่อาจมีความคิดเห็นหรือมีผลการวิเคราะห์บทอ่านที่ไม่ตรงกัน ต้องใจกว้างยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น รู้ว่าเมื่อใดควรฟังหรือเมื่อใดควรพูดและที่สำคัญต้องรู้วิธีการพูดแสดงความคิดเห็นโดยอ้างอิงจากเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน แต่ต้องระวังหลีกเลี่ยงการแสดงความคิดเห็นโดยใช้ความรู้สึกของตนเป็นที่ตั้ง สิ่งสำคัญนักเรียนที่เรียนเก่ง จะต้องช่วยเหลือหรือแนะนำนักเรียนที่เรียนอ่อนภายในกลุ่มของตนเอง

2. ขั้นการเรียนการสอน

แบ่งกลุ่มอธิบายบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของนักเรียนแต่ละคนที่มีต่อการเรียน การแก้ปัญหาแบบ IDEAL

การเรียนการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL มีขั้นตอนการเรียนดังนี้

2.1 ขั้นบอกปัญหา (Identifying the Problem) นักเรียนอ่านบทความร่วมกันภายในกลุ่ม นักเรียนเก่งจะให้คำปรึกษาและแนะนำ ช่วยเหลือนักเรียนอ่อน ครูจะใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนสามารถบอกรายละเอียดของบทความได้ ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดี จะเป็นแนวทางนำไปสู่การค้นหาปัญหาในเรื่องเดียวกัน การหาปัญหาร่วมกันภายในกลุ่ม โดยการปรึกษาหรือการอภิปราย ซึ่งการอภิปรายในรูปของการพูดแบบไม่เป็นทางการ เป็นวิธีการจะช่วยให้นักเรียนได้รับการกระตุ้นให้พูดอย่างสบาย ๆ กล่าวเรื่องที่คิดและซักถามในเรื่องที่สงสัยได้ ทำให้กล้าพูดมากขึ้น หลังจากนั้นนักเรียนช่วยกันสรุปปัญหาลงในใบงาน

2.2 ขั้นระบุปัญหาให้ชัดเจน (Defining the Problem) นักเรียนจะต้องช่วยกันแจกแจงปัญหาและบอกสาเหตุของปัญหานั้น ๆ โดยผู้เรียนจะต้องใช้ประสบการณ์เดิมมาช่วย จึงสามารถกำหนดปัญหาที่แท้จริงได้ ครูจะใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงสถานการณ์อย่างชัดเจน นักเรียนจะร่วมกันหาสาเหตุในบทความ ทำให้นักเรียนได้รูปแบบของภาษาและรู้แนวทางในการปฏิบัติต่อไปได้อย่างถูกต้อง แล้วเขียนไว้ในใบงาน

2.3 ขั้นหากลวิธีแก้ปัญหา (Exploring Strategies) นักเรียนช่วยกันหาวิธีการแก้ปัญหาจากบทความ บางครั้งวิธีการแก้ปัญหามักจะมีน้อยเกินไป ครูจำเป็นต้องใช้คำถามโยงปัญหาจากสื่อให้เข้ากับปัญหาที่นักเรียนพบเห็นในชีวิตประจำวัน เพื่อให้นักเรียนได้เกิดความคิดนำสู่การอภิปรายร่วมกัน การพิจารณาปัญหา ครูอาจให้มองปัญหาย้อนกลับไปถึงปัญหาและสาเหตุต่าง ๆ หรือแยกปัญหาออกเป็นส่วนย่อยซึ่งง่ายต่อการหาวิธีแก้ปัญหา แล้วช่วยกันเขียนลงในใบงาน โดยครูเป็นผู้ให้คำแนะนำด้วยวิธีที่นักเรียนพูดบรรยายรูปภาพหรือครูใช้คำถามช่วย

2.4 **ขั้นแก้ปัญหา (Acting on Ideal)** นักเรียนช่วยกันอภิปรายภายในกลุ่มถึงผลของการแก้ปัญหา เมื่อแน่ใจแล้วช่วยกันสรุป ปัญหา สาเหตุ การแก้ปัญหา และผลลัพธ์ของการแก้ปัญหา ในลักษณะของแผนภูมิความหมายนำเสนอ และขณะเดียวกันก็เขียนลงบนแผ่นใส นำเสนอภายในชั้นเรียน ครูตรวจความถูกต้องในการใช้ภาษาอีกครั้ง แล้วจึงให้คำแนะนำและชมเชย

2.5 **ขั้นดูผลที่เกิดขึ้น (Looking)** ครูและนักเรียนช่วยกันพิจารณาวิธีการแก้ปัญหาจากข้อมูลที่เสนอมาทั้งหมด โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นร่วมกับครูภายในชั้นเรียน วิธีนี้จะทำให้ทุกคนได้คิดใคร่ครวญถึงความถูกต้องและเหมาะสมในการแก้ปัญหา เพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการแก้ปัญหาร่วมกันอย่างชัดเจน แล้วจึงสรุปและให้นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกัน นักเรียนเขียนลงในใบงานของตนเอง

ครูประเมินผลโดยการสังเกตจากการทำงานกลุ่ม ตรวจแบบฝึกหัด การเขียนรายงาน แล้วแจ้งผลการปฏิบัติงาน

จากขั้นตอนทั้ง 5 ขั้น ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านของตนเอง เมื่ออ่านแล้วสามารถคิดวิเคราะห์ และวิจารณ์ในบทอ่านซึ่งมีหัวข้อหรือประเด็นที่น่าสนใจ นำติดตาม อันจะเป็นแนวทางนำไปสู่การค้นหาคำตอบ ด้วยวิธีการอภิปรายซึ่งการอภิปรายจะส่งเสริมกระบวนการคิดวิเคราะห์ และตีความของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้นผู้สอนยังได้ใช้คำถามเพื่อกระตุ้นความคิดของผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นในการอภิปรายร่วมกันภายในกลุ่ม เพื่อหาสาเหตุของปัญหา วิธีการแก้ปัญหา และผลของการแก้ปัญหา ด้วยความประนีประนอม ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม ดังนั้นผู้เรียนจึงมีความมั่นใจในตนเองเพิ่มขึ้นในการเรียนการสอนผู้เรียนสามารถใช้ครบทุกทักษะ เพราะผู้เรียนได้แนวความคิดจากบทอ่านที่เป็นขบวนการ มีขั้นตอน จึงทำให้ผู้เรียนได้รูปแบบภาษาอันนำไปสู่การแสดงแผนภูมิความหมายและการเขียนได้เป็นอย่างดี

5.3.6 กระบวนการในการแก้ปัญหา

เฮพเนอร์ และปีเตอร์เซน (Heppner and Petersen. 1982 : 67) ได้ให้ความหมายของกระบวนการในการแก้ปัญหา โดยอ้างว่า คลาร์ก และคนอื่น ๆ (Clarke and others. 1989 : 86-87) เขากล่าวว่า กระบวนการแก้ปัญหามี 5 ขั้น และเป็นรูปแบบที่นิยมใช้มากในการ แก้ปัญหา คือ

1. การกล่าวถึงปัญหาโดยทั่ว ๆ ไป
2. การให้คำจำกัดความของปัญหา
3. การกำหนดทางเลือกของปัญหา
4. การตัดสินใจ
5. การประเมินผล

นิยาม กนิษฐบุตร(2534 : 6) ได้กล่าวถึงการแก้ปัญหาไปสู่กระบวนการเรียนการสอน ภาษา 3 ชั้น คือ

1. การฟังและการสังเกต
2. การสนทนา
3. การคิดอย่างมีวิจารณญาณ

กระบวนการในการแก้ปัญหา มีหลายวิธีซึ่งแต่ละวิธีจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด วิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน การอภิปรายในรูปที่แตกต่างกันไป เพื่อนำไปสู่แนวทางการแก้ปัญหา

5.3.7 กิจกรรมการแก้ปัญหา

จอห์นสัน และมอร์โร (Johnson and Morrow. 1981 : 137 – 138) ให้ความเห็นว่า กิจกรรมการแก้ปัญหาเป็นเกมเพื่อการแก้ปัญหา โดยต้องการให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษา และความสามารถในการสื่อสาร ดังนั้นวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติ จึงเป็นไปเพื่อการเรียนรู้ภาษา (Acquisition)

ในการปฏิบัติกิจกรรมการคิดนั้น คลิเพล (Klippel. 1984 : 96 – 102) ให้ความเห็นว่า ควรมีกระบวนการสำคัญ 2 ขั้นตอน เพื่อให้ นักเรียนฝึกใช้ภาษา และฝึกจัดลำดับความคิดก่อนปฏิบัติ กิจกรรมการแก้ปัญหา กระบวนการดังกล่าว คือ

1. การให้นักเรียนเข้าร่วมกลุ่มกัน เพื่อการระดมพลังสมองและการอภิปรายเสนอความคิดเห็น
2. การนำความคิดที่ได้จากการอภิปราย บันทึกลงเป็นรายการ เพื่อนำมาจัดลำดับตามความสำคัญ และเพื่อประเมินความคิดเห็นเหล่านั้น

ภาษาของนักเรียนที่ใช้ในการปฏิบัติตามกระบวนการดังกล่าว จึงเป็นภาษาในการแสดงความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะ ให้เหตุผล เปรียบเทียบและการวางเงื่อนไขเพื่อการแก้ปัญหา

กิจกรรมการแก้ปัญหาเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องจากกิจกรรมการคิดและการจัดลำดับความคิด กล่าวคือ เมื่อนักเรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติ การให้เหตุผล เปรียบเทียบและการวางเงื่อนไขแล้ว นักเรียนต้องตัดสินใจเลือกแนวคิดที่จัดลำดับไว้ โดยให้เหตุผลประกอบการตัดสินใจนั้น ฉะนั้น กิจกรรมการแก้ปัญหาเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการเรียนการสอนภาษา เพราะเป็นส่วนสำคัญที่แสดงให้เห็นพฤติกรรมการสอนของครูและพฤติกรรมการเรียนรู้ การฝึกทักษะและการใช้ภาษาของนักเรียน

5.3.8 ประโยชน์ของการสอนภาษาแบบการแก้ปัญหา

วอลเลิร์สไตน์ (Wallerstein. 1983 : 27 – 28) และชาร์มาน (Shaman. 1987 : 21–24) ให้ความเห็นในทำนองเดียวกันว่า วิธีสอนภาษาแบบการแก้ปัญหาเป็นวิธีสอนที่นอกจากจะเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนแล้วยังเป็นวิธีสอนที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และยังทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้การมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อชุมชนที่ตนอาศัย เช่นเดียวกันกับ มัลดูน (Muldoon. 1990 : 35 – 40) ที่ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า การสอนภาษาอังกฤษโดยกระบวนการถามตอบ เป็นการสอนแบบ active learning ซึ่งหมายถึงการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ โดยใช้ความคิดของตนเอง คาดคะเนเหตุการณ์คิดทบทวนรายละเอียดที่สำคัญ เพื่อนำมาใช้ในการตีความและกำหนดกรอบความคิดรวมถึงการวิเคราะห์คำตอบของตนเอง และคำตอบของผู้อื่น โดยใช้เครื่องมือสำคัญสำหรับการเรียนภาษา ได้แก่ การอ่าน การอภิปราย และการเขียน ซึ่งเครื่องมือนี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการคิดวิเคราะห์ การจินตนาการ และการตีความหมาย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถในการคิดของตนเองด้วยตนเอง

เว็ดแมน และคนอื่น ๆ (Wedman and others. 1999 : 160 – 162) ได้มีแนวคิดที่แตกต่างจากนั้นได้กล่าวว่า ผู้ที่สามารถแก้ปัญหาได้สำเร็จจะมีกระบวนการให้เหตุผลและการรับรู้ได้ดี นอกจากนั้นยังมีประสิทธิภาพมากกว่าผู้ที่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้สำเร็จ และที่สำคัญวิธีจากการแก้ปัญหานั้นสามารถนำไปใช้กับสถานการณ์ในอนาคตได้

จากแนวคิดดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า เป็นการสอนกระบวนการคิดวิเคราะห์ตามสถานการณ์ปัญหาในสังคมที่พบเห็นในปัจจุบัน ให้โอกาสนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ก่อให้เกิดการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ ทำให้นักเรียนมีวิธีการคิดและมีความสามารถในการสื่อสาร สามารถนำทักษะที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันเป็นการระดมพลังสมองโดยฝึกการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นรู้จักการประนีประนอมต่อข้อขัดแย้งและการยอมรับเหตุผลของกันและกัน เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ

5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.4.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการแก้ปัญหาในประเทศ

นิภาภรณ์ กนิษฐบุตร (2534 : 85) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบการแก้ปัญหามาแนวคิด เปาโล แฟร์ กับวิธีสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหามี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหาในต่างประเทศ

เลวิน (Levine. 1987 : 2523 – A) ทำการศึกษาเรื่อง การใช้กลยุทธ์การแก้ปัญหาของนักเรียนอายุ 10 และ 13 ปี ในการทำความเข้าใจเรื่องลึกลับวัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อพิสูจน์และตรวจสอบกลยุทธ์การแก้ปัญหาของเด็กอายุ 10 และ 13 ปี โดยให้นักเรียนแปลความหมายเรื่องลึกลับ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มได้แก่ กลุ่มอายุ 10 ปี และ 13 ปี จำนวนกลุ่มละ 5 คน นักเรียนทั้ง 10 คนนี้ เป็นนักเรียนที่ผ่านการสอบสัมภาษณ์ สอบความเข้าใจการอ่าน และเป็นผู้มีความสามารถในการใช้คำและชอบอ่านเรื่องลึกลับ ผู้วิจัยอ่านเรื่องลึกลับ 2 เรื่องให้นักเรียนใช้วิธีอุปนัยและวิธีนิรนัย กล่าวคือ วิธีอุปนัยให้นักเรียนหา Clue ของเรื่องและการให้เหตุผลตามลำดับ ส่วนวิธีแบบนิรนัยนั้นต้องการให้นักเรียนแสดงเหตุผลต่อข้อสรุปของปัญหาตามปริบทที่กำหนดให้ โดยมีกฎเกณฑ์ว่า นักเรียนต้องเล่าเรื่องลึกลับนั้นทันทีหลังจากอ่านเนื้อเรื่องจบลงครั้งแรกและให้นักเรียนอ่านอีกครั้งเพื่อสอบสัมภาษณ์เกี่ยวกับกลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่านผลการทดลองพบว่า นักเรียนสามารถหาสาเหตุและผล แต่ไม่สามารถวางแผนประเมินข้อสรุปบางส่วน การลงความเห็นและการเสนอกลยุทธ์ทางการเลือกอื่น ๆ ที่เป็นข้อสรุปของปัญหา นักเรียนอายุ 13 ปี มีความสามารถในการสรุปได้ดีกว่า และมีความแตกต่างมากระหว่างการอ่านเรื่องลึกลับโดยใช้วิธีทั้ง 2 วิธี

กรีน (Green 1984 : 103 – A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การถามคำถามเพื่อใช้กับวิธีการ Thematic ต่อการเรียนวรรณกรรมของนักเรียน วัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อนำกลยุทธ์การถามคำถามตามแนววัตถุประสงค์การศึกษาของบลูมมาใช้ในการเรียนวรรณกรรมกับนักเรียนมัธยมศึกษา การศึกษานี้แบ่งออกเป็น 3 ชั้น

1. เป็นการพัฒนากลยุทธ์การสอนคิดตามแนวของบลูม
2. การประเมินผลกลยุทธ์ในการเรียนวรรณกรรมจากการประชุมของผู้เชี่ยวชาญ
3. การทดสอบกลยุทธ์ที่เหมาะสมต่อการใช้ในห้องเรียน

ผลการศึกษาพบว่า จากการสอบครั้งที่ 1 หลังจากการประชุม 1 ครั้ง จำนวน 8 วัน และสอบครั้งที่ 2 หลังจากการประชุมครั้งที่ 2 พบว่า ผู้สอนใช้กลยุทธ์การถามคำถามสอนการคิดทุกระดับจะช่วยนำไปสู่การสรุป และช่วยนักเรียนในการจำ

เว็ดแมน และคนอื่น ๆ (Wedman and others. 1999 : 160 – 162) ได้ทำการศึกษาเรื่องการแก้ปัญหาแบบคล้ายคลึงกับนักเรียน 19 คน แสดงให้เห็นว่า ผู้แก้ปัญหาได้สำเร็จจะมีกระบวนการ

ให้เหตุผลและการรับรู้ได้ดี นอกจากนั้นยังมีประสิทธิภาพมากกว่าผู้ที่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้สำเร็จ และที่สำคัญหลักการแก้ปัญหานั้นสามารถนำไปใช้กับสถานการณ์ในอนาคตได้

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

6.1 ความหมายของความสนใจ

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมาย “ความสนใจ” ไว้หลายทฤษฎีด้วยกันดังนี้

ธอร์นไดค์ (Thorndike. 1959 : 118) ได้กล่าวถึง ความสนใจว่า เป็นลักษณะหนึ่งของบุคลิกภาพที่แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกและความนึกคิดของคนเราในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ ดิวอี้ (Dewey. 1959 : 66) ที่กล่าวว่า ความสนใจ คือ ความรู้สึกพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแนวความคิดใดแนวคิดหนึ่งหรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งและนักการศึกษาอีกหลายท่าน เช่น กู๊ด (Good. 1973 : 311) ได้กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกนี้อาจจะมีชั่วขณะหนึ่งหรืออาจจะมีถาวร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความอยากรู้อยากเห็นของบุคคลนั้นโดยมีอิทธิพลมาจากประสบการณ์ของเขาเอง

จากความหมายของความสนใจดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความสนใจ หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนที่มีความรู้สึกชอบ พึงพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้ผู้เรียนนั้นประสบผลสำเร็จในการทำกิจกรรมนั้น ๆ

6.2 การสร้างความสนใจ

ความสนใจจะพัฒนาควบคู่กับพฤติกรรมของบุคคล โดยมีจุดเริ่มต้นจากการได้รับความพอใจ บุคคลจะสนใจสิ่งซึ่งเมื่อกระทำแล้วได้รับการสนองตอบ ดังนั้นความสนใจจึงเกี่ยวกับจุดประสงค์ที่บุคคลปรารถนา

นักจิตวิทยา มาสโลว์ (Maslow. 1970 : 109) กล่าวว่า การสร้างความสนใจในการเรียนครูผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. พยายามที่จะตอบสนองความต้องการขั้นต่ำ เช่น จัดบรรยากาศการเรียนที่ผ่อนคลาย ความสนใจของนักเรียน ให้การยอมรับนักเรียนทุกคน จัดกิจกรรมที่ต้องแข่งกับตนเอง ลดการเปรียบเทียบกับผู้อื่น

2. กระตุ้นให้มีการพัฒนาความสามารถ เช่น จัดสภาพการเรียนให้กระตุ้นความพยายามของนักเรียนโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ไม่ลงโทษเมื่อทำการบ้านหรือข้อสอบไม่ได้

3. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียน รู้จักตั้งความหวังที่ตรงกับความเป็นจริง คาดหวังความสำเร็จและความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองในทางบวก

4. คำนึงถึงผลเสียของการแข่งขัน ในการเรียนไม่ควรให้เกิดการแข่งขันมาก เพราะนักเรียนจะไม่มีใครช่วยเหลือกันและกัน แต่ต้องพยายามให้นักเรียนแข่งกับตนเอง เพื่อความสนุกแต่มีใช้เพื่อเอาชนะ

5. ให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนบางคนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ

6. กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยความอยากเรียนด้วยตนเอง โดยจัดสภาพการเรียนรู้ในชั้นเรียนให้เหมาะสมก็จะสามารถสร้างความสนใจซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์ได้

7. กระตุ้นให้เกิดความสนใจ โดยใช้สื่อการเรียนต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจด้วยตนเองเป็นสิ่งสำคัญและพึงประสงค์ หากครูผู้สอนพบนักเรียนบางคนที่ไม่สนใจ ต้องหาวิธีการกระตุ้นด้วยสื่อต่าง ๆ เช่น ใช้แผนภูมิแสดงความก้าวหน้าหรือรางวัล วิธีที่ดีที่สุด คือ ให้นักเรียนเป็นผู้ใช้สื่อการสอนด้วยตนเอง

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528 : 234) ได้เสนอวิธีการสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนดังนี้

1. ศึกษาความต้องการของผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ เพื่อจะได้จัดบทเรียน สภาพห้องเรียน และสื่อการสอนต่าง ๆ ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน

2. สำรวจความถนัดของนักเรียน เพื่อจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้ตรงกับความถนัดของผู้เรียน

3. จัดสภาพการเรียนการสอนใหม่ให้นักเรียนสนใจ มีการตั้งคำถามและท้าทายความสามารถของผู้เรียน พยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมช่วยในการเรียนการสอนมากที่สุด โดยชี้ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

4. ให้การเสริมแรง นักเรียนจะประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ ต้องมีการเสริมแรงให้ตรงกับความถนัดและความสามารถของนักเรียน

5. ให้ทราบความก้าวหน้าในการทำงานทุกระยะของผู้เรียน เพื่อให้เขาเกิดความสนใจที่จะทำงานนั้น ๆ ต่อไป

ความสนใจเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี โดยครูผู้สอนสร้างความสนใจในลักษณะที่ให้นักเรียนมีจิตใจจดจ่ออยู่ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเวลานาน ๆ แล้วจะทำให้เกิดความตั้งใจที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ต่อบทเรียนนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี

6.3 ความสำคัญของความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

แนวโน้มในปัจจุบันการเรียนการสอนจะต้องยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ครูต้องดูว่าเรื่องที่สอนนั้นนักเรียนสนใจหรือไม่ หากนักเรียนไม่สนใจครูต้องหาทางเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดความสนใจเสียก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จะพบว่า มีนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สนใจวิชาภาษาอังกฤษ อาจจะมีสาเหตุมาจากพื้นฐานไม่ดีมาก่อนทำให้เรียนไม่รู้เรื่องจึงทำให้ไม่สนใจในการเรียน นักการศึกษาในปัจจุบันถือว่า ความสนใจเป็นปัจจัยสำคัญในความก้าวหน้าของการเรียน ตลอดจนสัมฤทธิ์ผลทางการสอนและการอบรม

เปลื้อง ณ นคร (2515 : 237) ได้ให้ความเห็นว่า วิชาความรู้ไม่มีความสำคัญเท่ากับความสนใจ ครูต้องรู้จักปลูกฝังความสนใจเสียก่อน เมื่อนักเรียนเคยชินกับความสนใจแล้วการเรียนการสอนก็จะก้าวหน้าไปได้โดยรวดเร็ว ทั้งจะเป็นการส่งเสริมบุคลิกภาพของนักเรียนด้วย

สำเร้ง บุญเรืองรัตน์ (2524 : 7) มีแนวคิดว่า ในการจัดการเรียนการสอนวิชาต่างๆ นอกจากจะมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่เรียนแล้วยังต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน หมกมุ่นในการเรียน และแสวงหาความรู้ได้อย่างดี หากว่านักเรียนมีความสนใจต่อครูผู้สอน ต่อกิจกรรมการเรียนการสอน ต่อวิชาที่เรียนก็จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นด้วย

โพลเวลล์ (Powell. 1963 : 330) กล่าวว่า เด็กที่มีความสนใจจะทำให้เกิดความตั้งใจเรียน ผู้เรียนมีสมาธิ สามารถติดตามเนื้อเรื่องที่เรียนได้ตลอด และส่งผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชานั้นด้วย ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เด็กสนใจจึงต้องคำนึงถึงให้มาก

ความสนใจมีอิทธิพลทำให้ผู้เรียน มีความตั้งใจเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีได้ ผู้เรียนมีสมาธิในการเรียนก็จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้นด้วย ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนต้องให้ผู้เรียนมีความพร้อมและความสนใจที่จะเรียนเป็นลำดับแรก

7. เอกสารเกี่ยวกับการสอนตามคู่มือครู

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ได้จัดประชุมสัมมนาเพื่อหาวิธีการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติ 3 ประการ คือ คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวเป็นไปตามจุดประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 หน่วยศึกษานิเทศก์จึงจัดทำคู่มือการสอนให้โรงเรียนได้ยึดเป็นแนวทางการสอนที่เรียกว่า คู่มือการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ซึ่งยึดรูปแบบการเรียนรู้ของ โรเบิร์ต เอ็ม กาเย่ (Robert M. Gagne) และลิสเชิลต์ เจ บริกส์ (Lisles J. Briggs) เป็นหลัก (หน่วยศึกษานิเทศก์. 2527 : บทนำ)

7.1 การเรียนรู้ตามแนวของกาเย่

การเรียนรู้ของกาเย่ (Gagne, 1974 : 62-170) ได้แบ่งการเรียนรู้แบบพื้นฐานง่าย ๆ ไปจนถึงการเรียนรู้แบบยากและซับซ้อน ดังนี้

1. การเรียนรู้เครื่องหมายและสัญญาณ เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองที่จะไม่ให้แสดงออกมาได้ การเรียนรู้ประเภทนี้ ได้แก่ การเรียนรู้โดยการวางเงื่อนไขตามแบบของ พาพลอฟ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึก
2. การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง เป็นการเรียนรู้จากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ผู้เรียนสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ ผู้เรียนมีความตั้งใจและรู้ตัวในการที่จะเชื่อมโยงการตอบสนองที่เหมาะสมกับสิ่งเร้าต่าง ๆ กัน เมื่อทำได้ถูกต้องและเหมาะสม จะได้รับรางวัลหรือการเสริมแรง
3. การเรียนรู้แบบลูกโซ่ เป็นการเรียนรู้การประกอบกิจกรรมที่ต่อเนื่องตามระดับ ซึ่งประกอบด้วยความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองตั้งแต่ 2 คู่ขึ้นไป เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำและทักษะต่าง ๆ ในการเคลื่อนไหว
4. การเรียนรู้โดยการเชื่อมโยงด้วยถ้อยคำภาษา เป็นเรื่องของการใช้ภาษา เน้นความสำคัญของภาวะภายในมากกว่าแบบแรก
5. การเรียนรู้แบบจำแนกความแตกต่าง เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถมองเห็นและแยกความแตกต่างระหว่างสิ่งเร้า เพื่อที่จะตอบสนองสิ่งเร้านั้นให้ถูกต้อง
6. การเรียนรู้แบบโนมติก เป็นการเรียนการตอบสนองร่วมกันต่อกลุ่มของสิ่งเร้าที่มีความแตกต่างกัน ผู้เรียนต้องเรียนรู้สิ่งที่คล้ายกัน สามารถสรุปความเหมือนและแยกความแตกต่างของสิ่งเร้าได้
7. การเรียนรู้กฎหรือหลักการ เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการร่วมมือหรือเชื่อมโยงมโนคติตั้งแต่ 2 มโนคติขึ้นไปเข้าด้วยกัน และจากการที่สามารถตั้งเป็นกฎเกณฑ์ขึ้นได้แล้ว จะสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่คล้ายคลึงกัน
8. การเรียนรู้การแก้ปัญหา เป็นการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยการคิดโดยการรวมกฎเกณฑ์ของการเรียนรู้ประเภทที่ 7 เข้าด้วยกัน และนำไปใช้ในการแก้ปัญหา

การจัดรูปแบบการเรียนรู้ของ กาเย่ เป็นรูปแบบที่จัดวางไว้อย่างเป็นระเบียบ โดยเริ่มจากการวางรูปแบบของจุดประสงค์ วิธีการ และการวัดผล ซึ่งสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยครูจะเป็นผู้ออกแบบจัดการ และวิธีการวัดผลการเรียนรู้ การสอน ด้วยเหตุนี้ครูจึงต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการจัดการเรียนการสอน

เพื่อพัฒนาสมรรถภาพของผู้เรียนในทางเขาวนปัญญา ข้อเท็จจริง เจตคติ และการเคลื่อนไหว รวมทั้งการคิดในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างดี

จากการเรียนรู้ตามแนวทางของ กาเย่ สามารถจัดรูปแบบการสอนซึ่งอาศัยสมมติฐาน 5 ประการ ดังนี้

1. การจัดรูปแบบการเรียนการสอน มุ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในแต่ละบุคคล การจัดรูปแบบการเรียนการสอนนี้ จึงไม่ได้มุ่งที่คนกลุ่มใหญ่ คือ มิใช่ระบบกระจายเสียงที่มุ่งให้ความรู้ และทัศนคติแก่คนในสังคมรวม ๆ แต่จะมุ่งให้กับแต่ละคนที่รวมกันอยู่ในสังคม

2. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนทำได้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว คือ เป็นทั้งการจัดรูปแบบการวางแผนการสอนในแต่ละชั่วโมง และการวางแผนการเรียนการสอนโดยตลอดในบทเรียน ซึ่งอาจทำได้โดยครูแต่ละคนหรือครูช่วยกันทำเป็นหมู่คณะก็ได้

3. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนถือว่าการจัดรูปแบบการเรียนการสอนอย่างมีระบบจะมีผลอย่างใหญ่หลวงต่อพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน กล่าวคือ ถ้ามีการจัดแบบการเรียนการสอนที่ดีแล้ว ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีกว่าปล่อยให้เรียนเองตามธรรมชาติ

4. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนควรจัดทำเชิงระบบ กล่าวคือ มีขั้นตอนตั้งแต่การพิจารณาความต้องการ ความจำเป็น เป้าหมาย และการดำเนินการเป็นขั้น ๆ ต่อเนื่องกันไปจนถึงขั้นที่นักเรียนทราบผลการปฏิบัติหรือประเมินวิธีการทำงานว่าได้ผลตามเป้าหมายหรือไม่

5. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนต้องอยู่บนรากฐานความรู้ที่ว่า มนุษย์เรามีการเรียนรู้อย่างไร คือ ต้องการรู้กระบวนการเรียนและสภาพการเรียนรู้ต่าง ๆ

เพราะฉะนั้นการจัดรูปแบบการเรียนการสอน ก็คือ การวางแผนการเรียนการสอนให้ออกมาในรูปของระบบ กล่าวคือ เป็นการกำหนดภาพรวมของการเรียนการสอนที่จะจัดดำเนินการให้เห็นองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งอาจจะเป็นระบบใหญ่ เช่น ในระดับการสอนแต่ละชั่วโมง

7.2 การจัดเหตุการณ์เพื่อพัฒนาสมรรถภาพมนุษย์

การจัดการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับการเรียนรู้ของมนุษย์ ซึ่งในการสอนจะต้องยึดตามจุดประสงค์และคำนึงถึงสมรรถภาพของผู้เรียน ซึ่งจัดเหตุการณ์สอนตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้ (อาคม จันทรสุนทร. 2527 : 2-3)

1. เราความสนใจ เป็นวิธีการนำเข้าสู่บทเรียน ครูอาจใช้การพูดคุยซักถาม หรือใช้วัสดุอุปกรณ์เชื่อมประสบการณ์เดิมกับสิ่งที่จะเรียนรู้ใหม่ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและพร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่

2. **แจ้งจุดประสงค์** คือ การบอกให้นักเรียนทราบว่าเรื่องที่จะเรียนต่อไปนี้ เมื่อเรียนจบแล้วนักเรียนจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทิศทางใด และเป็นไปตามจุดประสงค์หรือไม่ นักเรียนจะต้องมีพฤติกรรมเป็นไปตามหลักสูตร

3. **ทบทวนความรู้เดิม** เป็นขั้นที่ครูจะตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียนก่อนที่จะเรียนเรื่องต่อไป เพื่อให้ นักเรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ได้โดยการซักถาม บอกเล่า หรือทดสอบก่อนสอน

4. **เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้อุปกรณ์มาช่วย** เพื่อให้บทเรียนใหม่น่าสนใจและน่าติดตาม เป็นขั้นที่ครูจัดประสบการณ์ใหม่ให้นักเรียนซึ่งจะเป็นประสบการณ์ที่มีความสำคัญต่อตัวนักเรียน

5. **ครูให้แนวความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานที่นักเรียนจะฝึกปฏิบัติไป** ขั้นนี้เป็นขั้นที่ครูจะเป็นผู้ให้แนวทางการเรียนรู้แก่นักเรียน โดยวิธีการที่เหมาะสมสอดคล้องกับสมรรถภาพของมนุษย์ที่เป็นส่วนหนึ่งของจุดประสงค์ปลายทางของคาบนั้น เช่น ถ้าจุดประสงค์ปลายทางบ่งไว้ว่า ต้องการให้นักเรียนตอนกิ่งต้นไม้ได้ถูกต้อง (ทักษะการเคลื่อนไหว) ในขั้นนี้ ครูก็ควรสาธิตและแนะนำวิธีการให้นักเรียนได้ดูและได้ทราบ เพื่อจะได้ลงมือปฏิบัติในขั้นต่อไป

6. **ผู้เรียนปฏิบัติ** เนื่องจากในปัจจุบันนี้ เรามุ่งให้นักเรียนรู้จักเรียนรู้และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติ เราจึงควรเริ่มส่งเสริมตั้งแต่ในชั่วโมงเรียนเป็นต้นไป ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือกระทำกิจกรรมในห้องเรียน ได้มีโอกาสแสดงความคิดและแสดงออกตามสภาพการณ์ที่เหมาะสม เพื่อนักเรียนเหล่านั้นจะได้เป็นนักคิด มีความคิดริเริ่มสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

7. **นักเรียนทราบผลการปฏิบัติ** การที่นักเรียนลงมือกระทำกิจกรรมใด ๆ แล้วได้ทราบผลทันทีว่า ที่ทำลงไปนั้นถูกต้องหรือไม่ดีประการใดนั้น ย่อมจะเป็นผลดีแก่ตัวนักเรียนเอง ข้อบกพร่องบางอย่างถ้าทิ้งไว้เนิ่นนานโดยไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข ผู้กระทำก็เกิดความเคยชินติดเป็นนิสัย และยากแก่การเปลี่ยนแปลงในภายหลัง ในขั้นนี้ครูอาจเป็นผู้ให้ คำติชมแก้ไขด้วยตนเอง หรืออาจให้กลุ่มหรือแม้แต่ตัวนักเรียนเป็นผู้ประเมิน โดยทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับความเหมาะสม

8. **ประเมินผลการเรียนการสอนตามจุดประสงค์** การประเมินผลการเรียนในแต่ละคาบเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง เพราะจะเป็นสิ่งที่ยืนยันให้ผู้สอนทราบว่า การสอนของคนในคาบนั้นบรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่ บางครั้งคิดว่าตนได้สอนไปตามที่ต้องการแล้ว แต่ปรากฏว่านักเรียนยังไม่เข้าใจ และยังไม่ถึงจุดประสงค์นั้น วิธีการที่จะต้องปฏิบัติคือ ครูอาจประเมินดูได้จากการทดสอบย่อยหรือจากการสังเกต และเมื่อผลจากการประเมินในคาบนั้น พบว่า การเรียนบรรลุเป้าหมายแล้ว ย่อมเป็นนิมิตหมายอันดีว่า ถ้าเป็นเช่นนี้ไปทุก ๆ คาบ ทุก ๆ บทเรียนแล้ว การสอนของครูโดยรวมก็ย่อมจะบรรลุจุดประสงค์ของรายวิชาด้วย

9. เน้นให้เด็กเกิดความมั่นใจและสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ คือ การที่ครูสรุปเน้นและย้ำให้เด็กมีความเข้าใจในสิ่งที่ตนเรียนในคาบนั้นอย่างแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น วิธีการที่ครูจะทำได้ก็คือ อาจยกสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกันกับสิ่งที่ได้เรียนมา ให้นักเรียนลองคิดว่าทำได้หรือไม่ ครูอาจให้การบ้าน ให้ทำรายงาน หรือให้หาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือไปจากความรู้ที่ได้เรียนในชั้น

จากลำดับขั้นของเหตุการณ์การสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์เมื่อนำมาจัดแผนการสอน สามารถจัดลำดับขั้นสอนได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความสนใจ

ขั้นที่ 2 บอกให้นักเรียนทราบจุดประสงค์

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิมก่อนที่จะใช้สอนเรื่องใหม่ ๆ ต่อไป

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เข้าช่วย

ขั้นที่ 5 ให้แนวทางในการเรียนรู้ เพื่อเป็นพื้นฐานที่นักเรียนจะฝึกปฏิบัติ

ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติ

ขั้นที่ 7 การทราบผลการปฏิบัติ

ขั้นที่ 8 ขั้นประเมินผลการสอนตามจุดประสงค์

ขั้นที่ 9 ขั้นส่งเสริมความมั่นใจ ช่วยให้นักเรียนจำและถ่ายทอดการเรียนรู้แล้วสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

- 2.1 แผนการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL สำหรับกลุ่มทดลอง
- 2.2 แผนการสอนตามคู่มือครู สำหรับกลุ่มควบคุม
- 2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ
- 2.4 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ
- 2.5 แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2539 เพื่อจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

3.2 ศึกษาขอบข่ายโครงสร้างเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 และ พ.ศ. 2539) และศึกษาหนังสือแบบเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกเนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน โดยผู้วิจัยคัดเลือกเรื่องมาจาก เอลีน เคิร์น (Elaine Kirm. 1990 : 106-107) แมรี อันเดอร์วูด (Mary Underwood. 1997 : 39-40) วิลเลียม ลิดเดอร์ (William Liddle. 1992 : 150) และ โฮว ดี เอช (Howe D.H. 1998 : 36-37)

3.3 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL ตามหลักการสอนของแบรนดส์ฟอร์ด และคนอื่น ๆ (Brandsford and others. 1986) และฟลินน์ (Flynn. 1989) และการสร้างแผนการสอนจากเอกสารการสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษของเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 107 – 220)

3.4 สร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลอง จำนวน 10 แผน รวม 20 คาบ มีขั้นตอนการสอนดังต่อไปนี้

3.4.1 ขั้นบอกปัญหา (Identifying the Problem) นักเรียนอ่านบทความร่วมกันภายในกลุ่มและช่วยกันค้นคว้าปัญหาจากบทความที่อ่านโดยดูจากประโยคคำถามที่ให้ ด้วยวิธีการปรึกษากันหรือการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แล้วสรุปปัญหาเขียนลงในใบงาน

3.4.2 ขั้นระบุปัญหาให้ชัดเจน (Defining the Problem) นักเรียนช่วยกันหารายละเอียดและสาเหตุของปัญหานั้น ๆ จากประโยคคำถามที่ให้ไว้ เพื่อให้ นักเรียนดึงข้อมูล ประสพการณ์เดิมมาช่วย แล้วช่วยกันเขียนลงในใบงาน

3.4.3 ขั้นหากลวิธีแก้ปัญหา (Exploring Strategies) นักเรียนช่วยกันหาวิธีการแก้ปัญหาจากบทความ โดยดูจากคำถามที่ให้ คำถามจะโยงปัญหาจากสื่อให้เข้ากับปัญหาที่นักเรียน

พบเห็นในชีวิตประจำวัน จากนั้นนักเรียนปรึกษาและอภิปรายกันภายในกลุ่มเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหา อาจมองปัญหาย้อนกลับไปเพื่อให้การแก้ปัญหาง่ายขึ้น แล้วนักเรียนช่วยกันเขียนวิธีการแก้ปัญหาในใบงาน โดยครูจะคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ หรือใช้คำถาม

3.4.4 ขั้นแก้ปัญหา (Acting on Idea) นักเรียนช่วยกันอภิปรายภายในกลุ่มถึงการตั้งปัญหา สาเหตุ การแก้ปัญหา และผลลัพธ์จากการแก้ปัญหา โดยดูจากคำถามที่ให้ แล้วช่วยกันสรุปด้วยการเขียนลักษณะของแผนภูมิความหมาย (Semantic Mapping) นำส่งครู แล้วเขียนลงในแผ่นโปสเตอร์เพื่อรายงานผลภายในชั้นเรียน

3.4.5 ขั้นดูผลที่เกิดขึ้น (Looking) ครูและนักเรียนช่วยกันพิจารณาวิธีการแก้ปัญหาจากข้อมูลที่เสนอมาทั้งหมด โดยให้นักเรียนปรึกษากันภายในชั้นเรียน แล้วเลือกวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสม ช่วยกันสรุปและเขียนเรื่องร่วมกัน เพื่อจะให้นักเรียนได้รู้วิธีการประเมินผลความคิดของตนเองและของผู้อื่น แล้วนักเรียนเขียนลงในใบงาน จากนั้นครูสรุปเป็นแนวคิดหรือความรู้ เพื่อจะให้นักเรียนนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตจริงได้

3.5 การสร้างและหาคุณภาพแผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนของกลุ่มควบคุมนี้เป็นแผนการสอนรายคาบ จำนวน 20 คาบ ที่มีเนื้อหาชนิดเดียวกันกับกลุ่มทดลอง แล้วสร้างแผนการสอนตามคู่มือครู โดยดำเนินการสอนตามรูปแบบแผนการสอนของศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ซึ่งได้แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีลำดับขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและจดจ่อในบทเรียน ครูสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยการถามคำถาม สนทนา ใช้รูปภาพ สร้างสถานการณ์ หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

ขั้นที่ 2 แจกจุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนทราบว่าเมื่อนักเรียนเรียนจบในแต่ละขั้นตามเนื้อหาแล้วนักเรียนจะสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต้องนำไปใช้ในการเรียน โดยการถามคำถาม หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ จำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์

ขั้นที่ 4 นำเสนอบทเรียนใหม่ โดยการสอนคำศัพท์ใหม่ จากนั้นครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตาม ครูอธิบายความหมายของคำศัพท์ บทอ่านและโครงสร้างไวยากรณ์ โดยการใช้อุปกรณ์เช่นรูปภาพหรือบัตรคำ

ขั้นที่ 5 ให้แนวทางการเรียนรู้ให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง โดยมีครูคอยช่วยเหลือและแก้ไข จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
4. การดำเนินการศึกษาค้นคว้า
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้จัดห้องเรียนแบบคละกันซึ่งมีคะแนนเหมือนกันทุกห้อง มีจำนวน 12 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 47 คน รวมทั้งสิ้น 564 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้จัดห้องเรียนแบบคละกัน มีจำนวน 12 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 47 คน ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 10 (อ 016) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลากมา 2 ห้อง ให้ห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม

1.3 ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า

ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ใช้เวลาในการทดลอง สอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์

ขั้นที่ 6 ขั้นการปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดร่วมกัน ภายในกลุ่ม โดยครูให้คำปรึกษาและแนะนำ

ขั้นที่ 7 แจ้งผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจสอบ แก้ไขสิ่งที่นักเรียนทำผิด ให้คำชมเชยและอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นที่ 8 ประเมินผล เพื่อประเมินว่านักเรียนสามารถปฏิบัติตามจุดประสงค์ได้หรือไม่โดยสังเกตจากการทำกิจกรรมและการทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและถ่ายโอนความรู้ เพื่อเป็นการสรุปย้ำและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา โดยการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

3.6 การหาคุณภาพแผนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3.6.1 ผู้วิจัยจะต้องนำแผนการสอนทั้งของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่สร้างขึ้น ไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย Mr.Les Barclay และ Ms.Marisa Dempsey ตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหาการจัดกิจกรรม สื่อ และการประเมินผล แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.6.2 นำแผนการสอนที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทำการทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 47 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมของขั้นตอนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนจะนำไปทดลองจริงต่อไป

3.7 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ มีดังต่อไปนี้

3.7.1 ศึกษาหนังสือเทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (อัญญา วงศ์โสธร. 2539)

3.7.2 วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหาและจุดประสงค์ของเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เพื่อนำไปใช้ในการเขียนข้อสอบ

3.7.3 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบ ให้มีความยากง่ายในระดับเดียวกันกับเนื้อหาที่ใช้สร้างแผนการสอน จากนั้นสร้างข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ แล้วเลือกมา จำนวน 60 ข้อ วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้ต่อไปนี้ การจับใจความสำคัญ การตีความ การแปลความ การวิเคราะห์ และการสรุปความ โดยนำมาจากหนังสือ Essential English Reading Skills และ TOEFL Test of English

3.7.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย Mr.Les Barclay และ Ms.Marisa Dempsey ตรวจสอบแก้ไขเพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อสอบที่สร้างขึ้นมานั้นสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นดังต่อไปนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 117)

- +1 ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับการเรียนรู้หรือไม่
- 1 ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

บันทึกผลการพิจารณาลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ส่วนข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยนำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป

3.7.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน แล้วนำผลของคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ เพื่อหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 27% ของ จุง เทห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1-32) แล้วจึงคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .25 - .78 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง .21 - .55 ไว้จำนวน 30 ข้อ

3.7.6 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ไปทดสอบซ้ำกับนักเรียนกลุ่มเดิม จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR - 20 ของ กูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 198) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80

3.8 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ Modern Language Testing ของ แวลเลตต์ (Vallette. 1977 : 200) และแนวการสร้างข้อสอบของออลเลอร์ (Oller. 1979 : 472)

3.8.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2539 ในส่วนที่เกี่ยวกับทักษะการเขียน

3.8.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบการเขียนเรียงความ โดยวัดความสามารถของนักเรียนในด้านการใช้คำศัพท์ในสถานการณ์ต่าง ๆ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์และการสะกดคำ การลำดับความคิดมีใจความชัดเจนสื่อสารได้ ความสมบูรณ์ของการเขียนสามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ อันประกอบด้วย แบบ

ทดสอบ 1 ฉบับ ซึ่งเป็นการทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ โดยมีภาพประกอบ 1 เรื่อง

3.8.3 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย Mr.Les Barclay และ Ms.Marisa Dempsey เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้สอนในการวิจัย

3.8.4 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ได้เสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 3 คน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แห่งความสอดคล้องของ Kendall (วิเชียร เกตุสิงห์. 2523 : 42 – 44) เกณฑ์การตรวจให้คะแนนข้อสอบการเขียนเรียงความจะยึดหลักการตรวจให้คะแนนงานเขียนของเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 54 – 55) ได้ค่าความสอดคล้องในการตรวจเท่ากับ 0.60 แล้วนำข้อสอบมาปรับปรุง จากนั้นนำไปทดสอบซ้ำกับนักเรียนกลุ่มเดิม จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.73

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความ

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับ คะแนน
1. การลำดับความ (Writing Organizing Well - Planned Writing) (คะแนนเต็ม 5)	
- จัดลำดับความได้สละสลวย ชัดเจนถูกต้อง	5
- จัดลำดับความค่อนข้างสละสลวยถูกต้องและชัดเจน	4
- จัดลำดับความไม่สละสลวย ไม่ค่อยถูกต้องค่อนข้างชัดเจน	3
- จัดลำดับความไม่ถูกต้อง และสับสน แต่สื่อความหมายได้	2
- จัดลำดับความไม่ได้ เขียนได้บ้างและสื่อความหมายได้เล็กน้อย	1
2. ความคิด : ใจความชัดเจนและสื่อความหมายได้ (Idea : Clear and Comprehensible) (คะแนนเต็ม 5)	
- ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ได้ครอบคลุมเนื้อหา ใจความชัดเจน สื่อความหมายได้ดี	5

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับ คะแนน
- ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจได้ การดำเนินเรื่องครอบคลุมเนื้อหาบ้าง ใจความชัดเจน สื่อความหมายได้พอสมควร	4
- ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจได้พอสมควร ครอบคลุมเนื้อหา สื่อความหมายได้บ้าง	3
- ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจได้บ้างเล็กน้อย ไม่ครอบคลุมเนื้อหา ไม่ได้ใจความ และสื่อความหมายไม่ได้	2
- ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจไม่ได้ การดำเนินเรื่อง ไม่ครอบคลุมเนื้อหา ใจความไม่ชัดเจน สื่อความหมายไม่ได้	1
3. การใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง (Correct Grammar and Spelling) (คะแนนเต็ม 5)	
- การใช้ภาษาได้ดี ตรงตามหลักไวยากรณ์ รู้จักเลือกใช้คำได้ถูกต้อง และเหมาะสม	5
- การใช้ภาษาได้ค่อนข้างดี ตรงตามหลักไวยากรณ์ เลือกใช้คำได้เหมาะสมและถูกต้องบ้าง	4
- การใช้ภาษาได้พอสมควร ตรงตามหลักไวยากรณ์ แต่ยังเลือกใช้คำไม่เหมาะสม	3
- การใช้ภาษาได้บ้าง ไม่ตรงตามหลักไวยากรณ์ แต่ยังเลือกใช้คำไม่เหมาะสมและถูกต้อง	2
- การใช้ภาษาไม่ได้ ไม่ตรงตามหลักไวยากรณ์ เลือกใช้คำไม่เหมาะสม และถูกต้อง	1
4. ความสมบูรณ์ของการเขียนสามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (Comprehensible Writing) (คะแนนเต็ม 5)	
- มีทักษะในการเขียนได้ดี ใจความชัดเจน สละสลวย สื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง	5
- มีทักษะในการเขียนพอประมาณ ใจความชัดเจน สละสลวย สื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง	4
- มีทักษะในการเขียนได้บ้าง แต่เขียนได้ใจความชัดเจนพอสมควร ไม่สละสลวย สื่อความหมายได้บ้าง	3

เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับ คะแนน
- ไม่มีทักษะในการเขียน เขียนไม่ได้ใจความชัดเจน สละสลวย แต่สื่อความหมายได้เล็กน้อย	2
- ไม่มีทักษะในการเขียน เขียนไม่ได้ใจความ และสื่อความหมายไม่ได้	1

3.9 การสร้างแบบทดสอบวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ศึกษาวิธีสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจากหนังสือของวิเชียร เกตุสิงห์ (2523 : 79 – 100) ศึกษาตำราเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษและศึกษาการสร้างแบบสอบถามโดยการใช้มาตราส่วนประมาณค่าชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert Scale)

3.9.1 สร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคำถามในด้านต่อไปนี้

- ความรู้สึกรักชอบ หรือพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
- ความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน
- ความมานะพยายามและเอาใจใส่ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
- การมองเห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษ

3.9.2 กำหนดเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนและการตอบตัวเลือกของแต่ละข้อความ ดังนี้

ข้อคำถามในเชิงบวก

มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน

ข้อคำถามในเชิงลบ

มากที่สุด	1 คะแนน
มาก	2 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน

น้อย 4 คะแนน
น้อยที่สุด 5 คะแนน

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือปฏิบัติการของนักเรียนเกี่ยวกับความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนพิจารณาข้อความที่กำหนดให้ และทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างของแต่ละข้อความตามความเป็นจริง

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
(0)	การได้แสดงความคิดเห็นทำให้นักเรียนสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
(00)	นักเรียนไม่สนใจอ่านบทความภาษาอังกฤษที่มีข้อประเด็นปัญหา					

3.9.3 นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นจำนวน 40 ข้อ ไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงเดือน ศาสตรภัทร และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.9.4 นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปหาคุณภาพ โดยทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนน

3.9.5 นำผลการตรวจให้คะแนนของแบบสอบถามมาหาค่าอำนาจจำแนกของข้อความเป็นรายข้อ โดยตรวจและรวมคะแนนทุกข้อของแต่ละคนเข้าด้วยกัน แล้วนำมาเรียงลำดับคะแนนของผู้ที่ตอบได้คะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด จากนั้นนำมาแบ่งเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ใช้เทคนิค 25% แล้วใช้สูตร t-test (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 185) แล้วคัดเลือกไว้ 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก t ระหว่าง 2.59-8.54

3.9.6 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกไว้ ไปทดสอบซ้ำกับนักเรียนกลุ่มเดิม จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 170) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85

4. การดำเนินการศึกษาค้นคว้าและการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง ตามแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 216) ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	-	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

R แทน กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาแบบสุ่ม

ER แทน กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL

CR แทน กลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

T₁ แทน การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)

T₂ แทน การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)

X แทน การสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL

— แทน การสอนตามคู่มือครู

4.2 การดำเนินการทดลอง จะต้องทำตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.2.1 จัดปรุมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการบทบาทของผู้เรียน บทบาทครู จุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้

4.2.2 ทำการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนและแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4.2.3 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เนื้อหาเดียวกันตามแผนการสอนที่ได้จัดทำขึ้น กลุ่มทดลองใช้แผนการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL และกลุ่มควบคุมสอนโดยใช้แผนการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการสอน กลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที

4.2.4 ทำการทดสอบหลังการทดลองกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนและแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นชุดเดียวกับที่ทำการทดสอบก่อนการทดลอง

4.2.5 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC⁺

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t – test for Independent Samples
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Independent Samples
3. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t – test for Independent Samples
4. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t – test for Dependent Samples
5. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples
6. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t – test for Dependent Samples

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความแปรปรวน

6.1.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

6.1.2. หาค่าความแปรปรวน (Variance) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 73)

$$S^2 = \frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวน

n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมด

6.2 ค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

6.2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 117)

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6.2.2 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค 27% ในการวิเคราะห์ข้อสอบแล้วใช้ตารางของ จุง เดห์ ฟาน (Fan, 1952 : 1 - 32)

6.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 198)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของข้อสอบ

n แทน จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของคนที่ทำถูกในข้อหนึ่ง ๆ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$

q แทน สัดส่วนของคนที่ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือ $1 - p$

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

6.2.4 หาค่าความสอดคล้องในการให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนของผู้ตรวจให้คะแนน 3 คน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แห่งความสอดคล้องของ Kendall (วิเชียร เทตุสิงห์. 2523 : 42 - 44)

$$W = \frac{12 \sum D^2}{k^2(N)(N^2 - 1)}$$

เมื่อ W แทน สัมประสิทธิ์แห่งความสอดคล้อง

D แทน ผลต่างระหว่างผลรวมของอันดับที่ของแต่ละคนที่ได้จากการจัดอันดับทุกชุดกับค่าเฉลี่ยของผลรวมของอันดับที่เหล่านั้น

k แทน จำนวนชุดของอันดับที่

N แทน จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง (ที่ถูกจัดอันดับ)

6.2.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ใช้การวิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) โดยใช้สูตรครอนบัค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 170)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

6.2.6 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธีการของการแจกแจงแบบที (t-distribution) และแทนค่าในสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = n(n-1)$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
	$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_1^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S_2^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_1	แทน	จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
	n_2	แทน	จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ

6.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน

6.3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test for Independent Samples (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 173)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ - & + \\ n_1 & n_2 \end{bmatrix}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาการแจกแจงแบบ t
	$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนในกลุ่มทดลอง
	$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนในกลุ่มควบคุม
	n_1	แทน	จำนวนคนในกลุ่มทดลอง
	n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มควบคุม
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนผลต่างในกลุ่มทดลอง
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนผลต่างในกลุ่มควบคุม

6.3.2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 165)

$$\text{สูตร } t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ	t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
	$\bar{D}$	แทน ผลต่างของคะแนนในแต่ละคู่
	n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum D$	แทน ผลรวมของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็น รายบุคคลระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S^2	แทน ค่าความแปรปรวน
D	แทน ค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนแต่ละคู่
S^2_D	แทน ค่าความแปรปรวนของ D
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t-distribution
**	แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Independent Samples ปรากฏผลดังนี้คือ

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน
การแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	47	24.21	10.63	11.11**
กลุ่มควบคุม	47	15.83	15.76	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Independent Samples ปรากฏผลดังนี้คือ

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน
การแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	47	16.85	1.56	13.71**
กลุ่มควบคุม	47	11.87	4.49	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Independent Samples ปรากฏผลดังนี้คือ

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	47	77.06	73.44	3.98**
กลุ่มควบคุม	47	68.89	83.54	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples ปรากฏผลดังนี้คือ

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	D	S^2_D	t
กลุ่มทดลอง	47	3.85	6.25	4.22**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL ก่อนและหลังการทดลอง มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples ปรากฏผลดังนี้คือ

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	D	S^2_D	t
กลุ่มควบคุม	47	5.64	4.45	3.93**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL ก่อนและหลังการทดลอง มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. เปรียบเทียบความสนใจการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples ปรากฏผลดังนี้คือ

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	D	S^2_D	t
กลุ่มทดลอง	47	5.06	76.03	2.92**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL ก่อนและหลังการทดลอง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples ปรากฏผลดังนี้คือ

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	D	S^2_D	t
กลุ่มควบคุม	47	1.85	4.28	4.22**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples ปรากฏผลดังนี้คือ

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	D	S^2_D	t
กลุ่มควบคุม	47	3.55	8.76	3.93**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

9. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples ปรากฏผลดังนี้คือ

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	D	S^2_D	t
กลุ่มควบคุม	47	0.02	64.16	2.92**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสรุปสาระสำคัญและผลการวิจัยดังนี้

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง
5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง
6. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน *inde*
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

6. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 12 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 564 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ใช้วิธีการจับสลากเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ห้องเรียน จากประชากรทั้งหมด 12 ห้องเรียน มีจำนวนห้องเรียนห้องละ 47 คน รวมทั้งสิ้น 94 คน แล้วทำการสุ่มอีกครั้งโดยการจับสลากเพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแบ่งดังนี้คือ กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว มีดังนี้

1. แผนการสอน มี 2 แผน ได้แก่

1.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลองที่สอนด้วยการแก้ปัญหาแบบ IDEAL จำนวน 10 แผน รวม 20 คาบ

1.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุมที่สอนตามคู่มือครูจำนวน 10 แผน รวม 20 คาบ

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความบรรยายภาพ 1 เรื่อง
4. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้ t-test for Independent Samples ในการเปรียบเทียบดังนี้

- 1.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู
- 1.2 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู
- 1.3 เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู

2. ใช้ t-test for Dependent Samples ในการเปรียบเทียบดังนี้

- 2.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง
- 2.2 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง
- 2.3 เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลตามลำดับสมมติฐานของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู ปรากฏว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 การสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการทางความคิดอย่างมีระบบเป็นขั้นตอน ผู้เรียนสามารถเข้าใจถึงวิธีการแก้ปัญหาจากบทความที่ได้อ่านร่วมกันภายในกลุ่ม และช่วยกันค้นหาคำตอบจากคำถามในใบงานที่กำหนดให้ ผู้เรียนมีโอกาสดู พูดคุย ประเมิน แสดงความคิดเห็นกันตลอดเวลา ผู้สอนจะมุ่งเน้นรูปแบบภาษาและความหมาย โดยนำเสนอรูปภาพและคำถาม เพื่อความชัดเจนด้านความหมายได้ทั่วกัน ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นในการตอบคำถามหรือบรรยายรูปภาพ ในแต่ละขั้นตอนได้ลำดับความยากง่ายของคำถามโดยใช้สื่อ

อุปกรณ์แผ่นใสให้มีความคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งคำถามนี้เป็นส่วนสำคัญจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการคิดวิเคราะห์และวิจารณ์ร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ มัลดูน (Muldoon, 1990 : 35-40) ที่ได้กล่าวถึงการใช้คำถามในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นการเรียนการสอนแบบ Active Learning หมายถึง การเรียนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ โดยใช้ความคิดของตนเอง คาดคะเน เหตุการณ์ คิดทบทวนรายละเอียดที่สำคัญ เพื่อนำมาใช้ในการตีความ และกำหนดกรอบความคิด รวมถึงการวิเคราะห์คำตอบของตนเองและคำตอบของผู้อื่น โดยเป็นส่วนสำคัญในการเรียนภาษา ได้แก่ การอ่าน การอภิปราย และการเขียน ที่จะฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการจินตนาการจากประสบการณ์ของตนเอง แล้วนำมาตีความหมาย เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถในการคิดของตนเองด้วยตนเอง ก่อให้เกิดความมั่นใจในตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล ทำให้ได้ความคิดเห็นที่ตรงประเด็น นำมาเขียนในแผนภูมิความหมาย มองเห็นเป็นภาพรวมอย่างชัดเจน การนำเสนอผลงานภายในชั้นเรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความสามารถในการใช้ภาษา บางครั้งผู้เรียนใช้ภาษาผิด ผู้สอนจะไม่เข้าไปแก้ไขในขณะนั้น ทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจ แต่จะแก้ไขเมื่อการนำเสนอผลงานของทุกกลุ่มได้สิ้นสุดลง จะเห็นว่าผู้เรียนพอใจและเข้าใจในการใช้ภาษา แล้วจึงช่วยกันคิดเรียบเรียงเขียนสรุปเรื่อง ผู้เรียนช่วยกันระดมพลังสมองคิดพิจารณา ไตร่ตรอง และทบทวน ก่อนได้ข้อสรุปของแต่ละครั้ง อันนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การสอนตามคู่มือครู เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนมีการพัฒนากระบวนการทางความคิดได้ไม่มากเท่าที่ควร โดยครูเริ่มสอนจากการนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการซักถามหรือใช้รูปภาพให้ผู้เรียนตอบคำถาม เป็นการเรียนที่ต้องรับฟังผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับศัพท์ โครงสร้างของ ไวยากรณ์ หรือการอ่านเรื่องร่วมกัน ผู้เรียนมีโอกาสดแสดงความคิดเห็นได้ไม่มากนัก แต่ต้องจดจำ เนื้อหาของเรื่องเพื่อนำมาใช้ในการตอบ ผู้เรียนไม่ได้คิดวิเคราะห์ไตร่ตรองในรูปแบบของภาษาและความหมาย เพื่อให้เกิดความแม่นยำในการใช้ภาษาได้อย่างแท้จริง ผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เสนอแนะความคิดเห็นว่าถูกต้องหรือไม่ จึงทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจถึงการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องที่นำมาสู่การเขียน ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนสอนตามคู่มือครูต่ำกว่าของกลุ่มนักเรียนที่สอนด้วยการแก้ปัญหาแบบ IDEAL

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู ปรากฏว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูง

กว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากเหตุผลต่อไปนี้

2.1 การสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL มีกระบวนการเรียนการสอนจัดเป็นระบบ มีขั้นตอนที่ชัดเจน เมื่ออ่านบทความร่วมกันภายในกลุ่ม ผู้เรียนช่วยกันแปลความ วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น ให้ได้คำตอบนำมาเขียนในใบงาน ซึ่งใบงานแต่ละใบได้กำหนดคำถามตามลำดับขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความสับสน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน การหาปัญหาสาเหตุ และวิธีแก้ปัญหาจากบทความได้อย่างถูกต้องนั้น ผู้สอนได้แสดงรูปภาพโดยให้ผู้เรียนช่วยกันตอบคำถามและบรรยายรูปภาพ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของประโยค จดจำรูปแบบภาษาที่มีความหมายได้ง่าย จะเห็นว่าผู้เรียนมีความกระตือรือร้นกับการตอบคำถามและสนุกสนานกับการค้นหาภาษาในบทความเพื่อแข่งขันกันตอบ การใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ของตนเองมาพิจารณาหาข้อสรุปจากการอ่าน คิดไตร่ตรอง นำมาเขียนแผนภูมิความหมาย มองเห็นภาพรวมเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนและถูกต้อง การเสนอผลงานทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกถึงความสามารถในการใช้ภาษา หลังจากการนำเสนอของทุกกลุ่มสิ้นสุดลง ผู้สอนได้เสนอแนะและแก้ไขในการใช้ภาษา ผู้เรียนรับรู้ผลจากการประเมินได้ทันที สร้างความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพิ่มขึ้น สามารถจดจำรูปแบบภาษาได้อย่างแม่นยำ นำมาคิดพิจารณาเพื่อเรียบเรียงเขียนสรุปเรื่อง จะเห็นว่าแต่ละกิจกรรมผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นตลอดเวลา จึงทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 การสอนตามคู่มือครู มีกระบวนการเรียนการสอนที่ผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการในการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่ การนำเข้าสู่บทเรียน ผู้สอนพุดคุยซักถามให้ผู้เรียนตอบคำถาม การทบทวนความรู้เดิม การสอนคำศัพท์ ไวยากรณ์ ผู้เรียนเป็นผู้รับฟังไม่ค่อยมีโอกาสดำเนินการแสดงความคิดเห็น ลำดับขั้นตอนการสอนไม่มีกิจกรรมที่เร้าใจให้ผู้เรียนได้สนุกสนานกับการแสดงออกถึงความสามารถในการใช้ภาษาของตนเอง เป็นเพียงเขียนตอบคำถาม การอ่านบทความร่วมกันช่วยกันแปลและหาคำตอบ ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการแสดงความคิดเห็น หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมได้ไม่มากเท่าที่ควร กิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติไม่ทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างชัดเจน ผู้เรียนสามารถจดจำเพียงบางตอน แม้จะมีการแนะนำหรือแก้ไขข้อผิดพลาดของภาษาให้รู้ผลทันที การเรียบเรียงเขียนสรุปเรื่องตามที่กำหนดให้ก็ยังไม่มีดีเท่าที่ควร จะเห็นว่าผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนในเวลาต่อมา ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนสอนตามคู่มือครูต่ำกว่าของกลุ่มนักเรียนที่สอนด้วยการแก้ปัญหาแบบ IDEAL

3. การเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู ปรากฏว่านักเรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอนการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากเหตุผลต่อไปนี้

3.1 การสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL

3.1.1 กระบวนการเรียนการสอน ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการแสดงความคิดเห็นในบรรยากาศที่เป็นกันเอง ไม่เคร่งเครียด ผู้เรียนกล้าพูด กล้าแสดงออกที่จะนำประสบการณ์ของตนเองเสนอต่อกลุ่ม ไม่ต้องเกรงกลัวหรือเจินอาย ผู้เรียนพอใจและสนุกสนานเพลิดเพลินกับการแข่งขันกันตอบคำถามและบรรยายรูปภาพ สนใจหาปัญหาจากบทความร่วมกัน แล้วนำมาอภิปรายภายในกลุ่ม ช่วยเหลือผลักดันเปลี่ยนกันเขียนข้อประเด็นที่ได้ พอใจที่จะวาดรูปลงในแผ่นใสตามความสามารถของตนเอง และพอใจมากที่ได้เป็นผู้นำเสนอผลงานภายในชั้นเรียน โดยใช้แผ่นใส แต่ละคนได้แสดงความสามารถในการใช้ภาษา จะสังเกตเห็นว่า ผู้นำเสนอแต่ละคนมีการเตรียมตัวมาเป็นอย่างดี เกิดความกระตือรือร้นที่จะรับผิดชอบผลักดันเปลี่ยนหน้าที่กันภายในกลุ่ม ถึงแม้ว่าจะมีการใช้ภาษาผิดพลาดไปบ้าง ถือว่าเป็นการสร้างความสนุกสนานในการเรียนเป็นอย่างดี ซึ่งทำให้ผู้รับฟังรู้สึกชอบ พอใจ มีการตอบมือให้กำลังใจอยู่เสมอ

3.1.2 เนื้อหาของบทเรียนน่าสนใจ เป็นเรื่องเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่พบเห็นได้จากชีวิตประจำวันของผู้เรียน เช่น สภาพอากาศ ขยะ การจราจร ยาเสพติด บุหรี่ และอื่น ๆ เมื่อผู้เรียนอ่านบทความแล้ว สามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว สร้างความอยากรู้อยากเห็นว่าเนื้อหาจะเกี่ยวข้องกับอะไรต่อไป เนื้อหาถือว่าเป็นแรงจูงใจสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนตั้งใจในการเรียน จะเห็นได้จากทุกกลุ่มเตรียมพจนานุกรมค้นหาคำความหมายคำศัพท์ ร่วมมือกันคิดพิจารณาเนื้อเรื่อง เพื่อค้นคว้าหาคำตอบหรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมได้ เนื่องจากผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากในสภาพแวดล้อมของตนเอง สามารถแยกแยะข้อประเด็นและคาดคะเนสิ่งต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ จูดิธ (Judith, 1993 : 166) ที่กล่าวว่า ผู้อ่านที่ดีนั้นคือ ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์ในสิ่งที่อ่านได้ นอกจากเป็นการฝึกการคิดวิเคราะห์และวิจารณ์แล้ว ยังใช้ประสบการณ์เดิมมาช่วย ซึ่งจะนำไปสู่การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน สามารถที่จะเกิดกระบวนการคิดแก้ปัญหาได้ เห็นประโยชน์จากการเรียนการสอนที่สามารถจะนำไปใช้กับสถานการณ์ในอนาคตได้

3.2 การสอนตามคู่มือครู ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นไม่มากเท่าที่ควร เป็นผู้ปฏิบัติตามขั้นตอนส่วนใหญ่ การแสดงความสามารถด้วยการแปลบทความ การเขียนตอบคำถามหรือเขียนสรุปเรื่องร่วมกัน ขั้นตอนการทำกิจกรรมไม่น่าสนใจ ผู้เรียนไม่ค่อยมีโอกาสดำเนินการที่จะทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน วิธีการผู้เรียนต้องปฏิบัติซ้ำ ๆ เหมือนเดิม ถึงแม้เนื้อหาของบทเรียนเป็นเรื่องเดียวกัน ผู้เรียนจะสนใจในระยะเริ่มต้นด้วยการตอบคำถามและสนุกสนานกับการบรรยายรูปภาพที่ผู้สอนให้คำชมเชย ต่อมาจะเกิดความรู้สึกท้อแท้กับการทำกิจกรรมการเขียน เพราะไม่ทราบหลักเกณฑ์การเขียนที่ชัดเจน มองไม่เห็นประโยชน์ของการเรียนการสอนเท่าที่ควร ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนสอนตามคู่มือครูต่ำกว่าของกลุ่มนักเรียนที่สอนด้วยการแก้ปัญหาแบบ IDEAL

4. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

4.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสามารถอธิบายด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

4.1.1 การจัดการเรียนการสอนเน้นกิจกรรมกลุ่ม ให้ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นร่วมกันที่พัฒนาทักษะการอ่านของตนเอง ด้วยการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยคนเก่งต้องช่วยคนอ่อน เป็นการส่งเสริมด้านความคิดให้เท่าเทียมกัน เมื่ออ่านแล้วสามารถคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ในบทความได้พร้อมเพรียงกันและยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดความมั่นใจในตนเองเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พาร์คเคอตัน และคนอื่น ๆ (ดราวดี้ แคนราซ. 2542 : 48 ; อ้างอิงจาก Parkerson and others. 1984 : 638-646. *Journal of Education Phychology*.) พบว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเรียนโดยผ่านทางสภาพแวดล้อม การได้เรียนในกลุ่มเพื่อนส่งผลให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและกล้าแสดงความคิดเห็นมากกว่าการเรียนเป็นกลุ่มใหญ่ เพราะไม่ต้องอายหากตอบผิด เป็นการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันของผู้เรียน (Cooperative) เพื่อผู้เรียนจะช่วยเหลือกันแก้ปัญหาภายในกลุ่ม ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถต่าง ๆ กันที่จะแยกปัญหาที่ซับซ้อนและเห็นแนวทางการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.1.2 การอภิปราย เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและใช้ทักษะในการสื่อสารที่พัฒนาทักษะการอ่านให้สูงขึ้น โดยผู้สอนใช้คำถามเพื่อฝึกทักษะการคิดของผู้เรียนให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่ช่วยให้พัฒนาการคิดให้สูงขึ้นด้วย ผู้เรียนได้ปรึกษา สนทนา คิดอย่างมีวิจารณญาณสามารถจับใจความสำคัญและตีความจากเนื้อเรื่อง อันนำมาสู่การอภิปราย

แสดงความคิดเห็นร่วมกันภายในกลุ่ม โดยอภิปรายแบบไม่เป็นทางการ ซึ่งสอดคล้องกับ อัลเวอร์แมนน์ (Alvermann. 1989) ได้กล่าวว่า การอภิปรายเป็นการพูดไม่เป็นทางการที่จะช่วยให้ ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้พูดอย่างสบาย ๆ พูดเรื่องที่คิด และซักถามเรื่องที่ตนเองไม่คุ้นเคย ผู้เรียน สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและยอมรับซึ่งกันและกัน ทำให้รู้สึกว่าเป็นที่ยอมรับของ เพื่อน ๆ เกิดความภาคภูมิใจที่จะพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และ เกิดความคิดที่จะสามารถแก้ปัญหาร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้นักเรียนของกลุ่มทดลอง มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

4.2 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสามารถอธิบายด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

4.2.1 การจัดการเรียนการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ ช่วยกันอ่าน คิดค้นหาคำตอบ ปรีक्षा หรือซักถามภายในกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนสามารถ จับใจความสำคัญและแปลความได้อย่างง่าย และยังได้รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อให้ได้คำตอบถูกต้อง และที่สำคัญมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ร่วมกันเป็นอย่างดี

4.2.2 เนื้อหาน่าสนใจ เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับสภาพเหตุการณ์ทั่ว ๆ ไป ที่พบเห็นได้ ในชีวิตจริงของผู้เรียน คำศัพท์และภาษาที่ใช้มีความง่ายเหมาะสมกับระดับความสามารถของ ผู้เรียน จึงทำให้ง่ายต่อการคาดเดาที่ได้รับจากประสบการณ์ของผู้เรียนเองถึงความเป็นมาของ เรื่องราวได้ พร้อมทั้งเนื้อเรื่องมีข้อประเด็นปัญหาให้ขบคิด ชวนให้ติดตาม จะเห็นว่าแต่ละคนมีความกระตือรือร้น ตั้งใจอ่านบทความ และสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง จึงทำให้นักเรียนของกลุ่มควบคุม มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

5. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน การแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5

5.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL มีความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสามารถอธิบายด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

5.1.1 มีกระบวนการเรียนการสอนที่เป็นระบบ เข้าใจง่าย ซึ่งกระบวนการเรียน การสอนเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถบรรลุถึงจุดหมายของการเขียนตามที่ต้องการได้ การสอนการเขียนเป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถของตนเอง ทำความเข้าใจในการใช้ภาษา

โดยเริ่มจากการอ่านบทความ คติวิจารณ์ หรืออภิปรายแสดงความคิดเห็นร่วมกัน แล้วนำมาสรุปคำตอบเขียนไว้ในใบงาน หลังจากนั้นช่วยกันสรุปหาประเด็นที่สำคัญอีกครั้ง เพื่อเขียนลงในแผนภูมิความหมาย นำเสนอภายในชั้นเรียนโดยใช้แผ่นใส เพื่อหาข้อสรุปร่วมกันทั้งหมด จะเห็นว่าเป็นการตรวจสอบความคิดอย่างมีหลักการ ผู้เรียนทราบผลการปฏิบัติได้ทันที ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาเพิ่มขึ้นและยังสามารถเข้าใจในประเด็นของปัญหา สาเหตุ วิธีแก้ปัญหา และผลของการแก้ปัญหาได้อย่างชัดเจน จนทำให้ผู้เรียนสามารถเขียนสรุปด้วยตนเองได้อย่างถูกต้องตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

5.1.2 การใช้แผนภูมิความหมาย เป็นกลวิธีอย่างหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นบทความเป็นรูปธรรมได้ เมื่อผู้เรียนได้อ่านบทความร่วมกันภายในกลุ่มแล้ว จึงช่วยกันคิดวิเคราะห์วิจารณ์ หรือมีการปริกษาหารือด้วยการตั้งเอาประเด็นเดิมของตนเองมาคาดคะเนถึงความเป็นไปได้ของเรื่องราวในบทความนั้น แผนภูมิความหมายเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจภาพรวมของปัญหา สาเหตุ วิธีแก้ปัญหา และผลของการแก้ปัญหาได้อย่างชัดเจนและถูกต้องจากการมองเห็นภาพรวมอย่างเป็นรูปธรรมนี้ ทำให้ผู้เรียนสามารถดึงเอาข้อมูลมาเขียนและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม แล้วรายงานผลเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ จะเห็นว่าผู้เรียนจะได้ครบทุกทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี จึงทำให้นักเรียนของกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

5.2 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสามารถอธิบายด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างชัดเจน ทำให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม สามารถแสดงความคิดได้ด้วยการพูดตอบคำถาม บอกความหมายของคำศัพท์ที่เรียนพูดบรรยายเหตุการณ์จากรูปภาพได้ และเห็นโครงสร้างของรูปประโยคได้อย่างชัดเจน โดยครูอธิบายด้วยการใช้สื่อ เช่น แผ่นใส รูปภาพ ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของภาษาและสามารถจดจำ ช่วยกันเขียนคำตอบลงในใบงาน ซึ่งกิจกรรมที่จัดไว้ไม่ซับซ้อนยุ่งยาก มีลำดับขั้นตอนที่นำมาสู่การเขียนได้ จึงส่งผลให้นักเรียนของกลุ่มควบคุมมีความสามารถในการเขียนเพิ่มขึ้น

6. การเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่า นักเรียนมีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6 โดย

6.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสามารถอธิบายด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

6.1.1 เนื้อหาน่าสนใจ มีรูปแบบหลากหลาย เช่น การแสดงความคิดเห็น การบรรยายถึงเหตุและผล ที่สำคัญมีข้อประเด็นปัญหาที่ทำให้ผู้เรียนได้ขบคิด ค้นหาคำตอบ นำติดตามภาษาที่ใช้มีความหมาย มีความง่ายเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน และยังเป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในชีวิตจริงของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนเคยมีประสบการณ์มาก่อน จึงสามารถรู้กลวิธีในการแก้ปัญหาค้าง ๆ อย่างง่าย จากความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับนี้ ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์จริง และสามารถแก้ปัญหาได้ ทำให้ผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ เกิดความสนใจ ความกระตือรือร้นแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น

6.1.2 การนำเสนอผลงาน ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนเป็นอย่างมาก โดยเริ่มจากผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน ที่ได้นำประเด็นสำคัญจากข้อมูลต่าง ๆ มาเขียนในแผนภูมิความหมาย (Semantic Mapping) ซึ่งการเขียนนี้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้แสดงความสามารถในการเขียนแผ่นใสตามความคิดและความพอใจของตนเอง จากนั้นกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลงานจากแผ่นใส ทำให้เกิดความเข้าใจใฝ่เรียนรู้ให้กับผู้นำเสนอและผู้เรียนเป็นอย่างมาก จากคำชี้แนะของผู้สอนทำให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ที่จะได้แสดงความสามารถในการใช้ภาษา ถึงแม้จะผิดพลาดบ้าง แต่ก็เป็นการสร้างสนุกสนานในการเรียนเป็นอย่างดี ขณะเดียวกันผู้เรียนสามารถเข้าใจและเห็นภาพรวมได้ง่ายขึ้น จึงทำให้นักเรียนของกลุ่มทดลองมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

6.2 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสามารถอธิบายด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

6.2.1 การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ซึ่งเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นตั้งใจในการเรียน เพราะผู้เรียนรู้สึกตนเองเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน มีความสำคัญที่จะได้แสดงความคิดเห็นในการเรียน ในบรรยากาศไม่เคร่งเครียด แบบสบายและเป็นกันเอง มีการซักถามแล้วนำมาปฏิบัติร่วมกัน ผู้เรียนเกิดความพยายามที่จะช่วยกันหาคำตอบและสามารถนำมาสู่การเขียนได้

6.2.2 สื่ออุปกรณ์การสอน ในการเรียนการสอนผู้สอนได้จัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการอ่านบทความและช่วยกันคิด จับใจความสำคัญ และตีความ ผู้สอนจะใช้รูปภาพ แผ่นใส ใบงาน เพื่อสร้างความสนใจ และยังทำให้ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์ ไวยากรณ์ ส่วนวนในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนสามารถตอบคำถามและตอบปัญหาประเด็นที่สำคัญได้ อันเป็นประโยชน์ที่จะนำมาสู่การเขียนได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการสอน

1.1 ผู้สอนควรศึกษาเนื้อหา เตรียมการใช้ภาษาล่วงหน้า มีความสามารถในการใช้ภาษาได้เป็นอย่างดี จะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น

1.2 ผู้สอนควรตรวจและหาข้อผิดพลาดของภาษาในใบงานแผนภูมิความหมาย (Semantic Mapping) ก่อน เพื่อความรวดเร็วในการเสนอแนะ และไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

1.3 การตรวจความถูกต้องของภาษาในใบงานแผนภูมิความหมาย (Semantic Mapping) อาจสลับเปลี่ยนกันตรวจระหว่างกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนช่วยกันหาข้อผิดพลาดและสามารถแก้ไขให้ถูกต้อง เป็นการส่งเสริมการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยในการเรียนการสอนกับวิชาอื่น ๆ เช่น วิชาสังคม วิทยาศาสตร์ เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น

2.2 จากงานที่พบ หากนำมาพิจารณาการทดลองแบบคุณภาพ จะทำให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น

2.3 ควรทำการวิจัยกับกลุ่มผู้เรียนในระดับอื่น ๆ เช่น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา โดยมีการคัดเลือกบทเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับนั้น ๆ

2.4 ควรใช้เวลาในการทดลองแผนการสอนละ 3 คาบ เนื่องจากการนำเสนอผลงาน การตรวจแก้ไขแผนภูมิความหมาย และการเขียนเรื่องร่วมกัน แต่ละขั้นตอนต้องใช้เวลา เพื่อให้ผลงานมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กรมวิชาการ. (2539). หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- ชาญชัย อาจินสมอาจาร. (2528). การพัฒนาโปรแกรมประชากรศึกษานอกโรงเรียน. ปัตตานี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ชูศรี วงศ์ธนะ. (2541). สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คาราวดี แคนราช. (2542). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการให้แผนภูมิเรื่องในการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Story Mapping) กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2537, พฤศจิกายน). “การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นหรือไม่,” วิทยากร. 92 (11) : 11 – 13.
- นิภาภรณ์ กนิษฐบุตร. (2534). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบการแก้ปัญหา กับวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- บังอร พานทอง. (2539). ปรัชญาการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปิยนุช พัฒน์ภิรมย์. (2538). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกการอ่านด้วยกระบวนการความคิดสร้างสรรค์ กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

- ศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เปลื้อง ณ นคร. (2515). *จิตวิทยาสำหรับชีวิต*. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
- ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน. (2527). *ฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2536). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- _____. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2523). *สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- _____. (2523). *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย*. กรุงเทพฯ : เรือนอักษรการพิมพ์.
- วิสาข์ จิตวิตร. (2541). *การสอนอ่านภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิชาการ, กรม. (2540). *ผลการสำรวจผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบการศึกษา กรมสามัญ กระทรวงศึกษาธิการ.
- สถานปฏิรูป. (2542, กรกฎาคม). *สื่อเพื่อการปฏิรูปการศึกษา*. 2(16) : 25-26.
- สามัญศึกษา, กรม. *หน่วยศึกษานิเทศก์*. (2533). *คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่เน้นกระบวนการวิชาภาษาอังกฤษ (ฉบับปรับปรุง 2533)*. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- สารภี รัตนบุรี. (2523). *เอกสารประกอบการฝึกอบรมศึกษานิเทศก์ รุ่น 20-21*. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์.
- สุพรรณิ วรรณการ. (2533). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบแผนภูมิความหมาย*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การมัธยมศึกษา). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.

- สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. (2524, กันยายน – ธันวาคม). “การวัดทัศนคติและความสนใจ,” *วารสารการวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี. (2540). *แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540 – 2544)*. กรุงเทพฯ : อรรถพลการพิมพ์.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). *เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์.
- อঞ্জรา วงศ์โสธร. (2521). *การศึกษาความสัมพันธ์และวิธีเขียนและความถนัดในการเรียนภาษาอังกฤษกับความสำเร็จในการเรียนภาษาตามความสามารถของแต่ละบุคคล*. กรุงเทพฯ : งานวิจัยของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2539). *เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- อาคม จันทรสุนทร. (2527). *การสอนเพื่อตอบสนองสมรรถภาพของมนุษย์*. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์.
- Abbot, G. and others. (1981). *The Teaching of English as an International Language : A Practical Guide*. Glasgow & London : Gollins.
- Aboderin, Yemi. (1986, January). “Integrating Reading and Writing,” in *English Teaching Forum*. 1(24) : 38 – 40.
- Alvermann, D.E., and Hayes, D.A. (1989). *Classroom Discussion of Content Area Reading Assignment : An Intervention Study Reading Research Quarterly*. 24 : 305-335.
- Alvermann, D.E. and Deborah R. Dillon. (1987). “What Discussion is and is not,” *Using Discussion to Promote Reading Comprchension*. New York : Newark Press.
- Anderson – Inman, Lynne. (1997, December – January). “Computer-Based Concept Mapping : Enhancing Literacy with Tools for Visual Thinking,” *Journal of Adolescent and Adult Literacy*. 40(4) : 302 – 306.
- Arapoff, Nancy. (1967, June). “Writing : A Thinking Process,” *English Teaching Forum*. 1 : 33 – 39.

- Baker, Catherine Anne. (1984, November). "The Effects of Comparison Classroom/Contrast Writing Instruction on the Reading Comprehension of Tenth – Grade Students," *Dissertation Abstracts International*. 45(9) : 2816 – A.
- Brandford, J. and others. (1986). "Teaching Thinking and Problem Solving," *Research Foundation American Psychologist*. 41(3) : 1078 – 1089.
- Burne, Donne. (1988). *Teaching Writing Skills*. Hong Kong : Longman.
- Bush, Clifford L. and Mildred H. Huebner. (1970). *Strategies for Reading in The Elementary School*. New York : The Macmillan Company.
- Clarke, J.H. and others. (1989, June). "Inductive Towers : Letting Students See How They Think," *Journal of Reading*. 33(2) : 86-87.
- Coady, James. (1979). "A Psycholinguistic Model of ESL Readers," *Reading in a Second Language*. Rowley Massachusettes : Newbury House.
- Dewey, John. (1959). *Dictionary of Education*. New York : Philosophical Library.
- Elaine, Kirm. (1990). *Interactions I (A Reading Skills Book) : Pamela Hartmann*. P. 106-107.
- Fan, Chung Teh. (1952). *Item Analysis Table*. New Jersey : Princetion.
- Flynn, L.L. (1989). *Developing Critical Reading Skills Through Cooperative Problem Solving*. The Reading Teacher, 42(3) : 664 – 668.
- Goodman, Kenneth S. (1973). "Psycholinguistics Universals in the Reading Process," *Psycholinguistics and Reading*. p. 21 – 27. New York : Holt, Rinehart and Winston.
- _____. (1971). *The Psychology of Second Language Leaning*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Green, Betty Walker. (1984, July). "A Questioning Strategy for use with Thematic Approach to Literature for Adolescents," *Dissertation Abstracts*. 45(1) : 103 – A.
- Harris, David P. (1969). *Testing English as a Second Language*. New York : McGraw – Hill.
- Heaton, Heston Jo.B. (1979). *Writing English Language Test*. London : Longman Groups Limited.

- Heppner, P. Paul and Peterson, Christ H. (1982, July). "The Development and Implication of a Personal Problem – Solving Inventory," *Journal of Counselling Psychology*.
The American Psychologies Association. 8(1) : 67.
- Heys, Frank. (1962). "The Theme – A – Week Assumption : A Report of an Experiment,"
English Journal. 51(5) : 320 – 322 .
- Howe, D.H. (1998). *English Today*. Bangkok : Aksorn Charoen Tat.
- Intellman, Chen & Christina Fang. (1990). *Essential English Reading Skills : Intermediate Students*. Taiwan : McGraw-Hill.
- Johnson, Keith and Morrow, Keith. (1981). *Communication in the Classroom*. London :
Longman Group.
- Johnson, Patricia. (1986, July). "Acquistion of Schema for Comprehension Communication :
A Study of Reading – Writing Relationship in ESL," *RELC JOURNAL*. 17(1) :
1 – 13.
- Judith, Cochran A. (1993). *Reading in the Content Areas for Junior High and High School*.
Massachusetts : Allyn and Bacon.
- Kadler, Eric H. (1970). *Linguistics and Teaching Foreign Languages*. New York :
Van Nostrand Reinhold Company.
- Klippel, Friderike. (1984). *Keep Talking*. Great Britain : Cambridge University Press.
- Kyser, Ramey Emily. (1991, May). "The Effects of Shared Journal Writing on The
Development of Reading Comprehension of First – Grade Students," *Dissertation
Abstracts International*. 51(11) : 3688 – A.
- Levine, Myrna Epand. (1987, April). "Problem Solving Strategies 10 and 13 Years Old Use to
Comprehend Mysterious Stories," *Dissertation Abstracts*. 47 : 2523 – A.
- Mary, Underwood. (1997). *Oxford Skills Development Series Reading*. London : Oxford
University Press.
- Maslow, Abraham H. (1970). *Motivation and Personality*. 2nd. ed. New York :
Harp and Row.

- Muldoon, Phyllis A. (1990, April). "Challenging Students to think English." *English Journal*. 12(2) : 35 – 40.
- Nelson, Gayle L. (1984, October). "Reading : A Student Centered Approach," *English Teaching Forum*. 22 (4) : 2 – 5, 8.
- Nuttal, C. (1982). *Teaching Reading Skills in a Foreign Language*. London : Hinemann. Educational Books.
- Oliva, Peter F. and Oliva Rebecca F. (1969). *The Teaching of Foreigners Languages*. New Jersey : Prentice – Hill.
- Oller, John W. (1979). *Language Test at School : A Pragmatic Approach*. London : Longman.
- Parkerson, J.A. and others. (1984, August). "Exploring Causal Model of Educational Achievement," *Journal of Educational Psychology*. 76 : 638-646.
- Powell, Marvin. (1963). *The Psychology of Adolescence*. New York : Bobbs Merrill Company.
- Raimes, Ann. (1983). *Techniques in Teaching Writing*. New York : Oxford University Press.
- Ryder, Randal, J. and Graves, Michael F. (1998). "The IDEAL Problem – Solving Strategy," *Reading and Learning in Content Areas*. New Jersey : Prentice Hall.
- Shanahan, Timothy and Lomax, Richard G. (1988, May). "A Development Comparison of Three Theoretical Models of the Reading – Writing Relationship," *Research in the Teaching of English*. 22 (2) : 196.
- Sharman, R.S. (1987, January). "Dialogue and Dialogue Teaching," *English Teaching Forum*. 8(1) : 21 – 24.
- Shepherd, David L. (1973). *Comprehensive High School Reading Methods*. Ohio : A Bell and Howell Company.
- Thorndike, Edward Lee. (1959). *Thorndike – Branhart Beginning Dictionary*. Chicago : Scott, Frosemen.
- Valette, Rebecca M. (1977). *Modern Language Testing*. 3rd ed. New York : Harcourt Brace Javanovich.

Wallerstein, Nina. (1983). *Language and Culture in Conflict*. American : Addison Wasley Publishing Company.

Wedman, John F. and others. (1999, Spring). "Thought Processes in Analogical Problem Solving : A Preliminary Inquiry," *Journal of Research and Development in Education*. Columbia : University of Missouri Press. 32 (3) : 160 – 162.

White, Ronald V. (1980). *Teaching Writing English*. Great Britain : George Allen & Unwin.

Widdowson, H.G. (1978). *Teaching Language as Communication*. London : Oxford University Press.

William, Liddle. (1992). *Reading for Concepts*. Singapore : McGraw-Hill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. ตาราง 11 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
4. ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
5. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
6. ตาราง 13 แสดงค่าความสอดคล้องในการให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
7. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง
8. ตัวอย่างแผนการสอน

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ประกอบด้วยคำถาม 30 ข้อ
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

DIRECTION : Read the following passages and then choose the best answer of each item according to the passage you have read by marking × below a,b,c, or d on your answer sheet.

Weather forecast

An anticyclone will remain almost stationary to the
E of Scotland and relatively low to the S of Britain.

1. According to the weather forecast,
 - a. the storm will increase in speed.
 - b. the storm remains stationary but increases in speed gradually.
 - c. the speed of the storm to the south of Britain is relatively low.
 - d. there's a speedy storm only to the east of Scotland.

If you want to write a “ secret ” message using “ invisible ” ink, ” try lemon juice. A message written with lemon juice cannot be read until the paper is heated. Hold the paper close to a glowing light bulb. The “ ink ” will turn brown. The message can then be read.

2. The paragraph tells mainly _____
 - a. how lemon juice helps people
 - b. why people keep secrets
 - c. how to write secret messages
 - d. where people write message

⁽¹⁾ Babies have to learn to see. ⁽²⁾ Newborn babies can't see shapes clearly. ⁽³⁾ They can tell the difference between very bright things and dark things, but they can't follow things. ⁽⁴⁾ It takes them a few weeks to see shapes and a few months to see colors.

3. By using their eyes, newborn babies can tell _____.
- a. an orange from an apple
 - b. a pencil from a pen
 - c. night from day
 - d. the same thing

In the Soviet Union, workers who work and stay at the factory will get an apartment. Since apartments in the country are difficult to find, the workers choose to stay at their jobs.

4. The word "apartment" means.....
- a. a place to earn
 - b. a place to work
 - c. a place to stay
 - d. a place to clean

USEFUL TELEPHONE NUMBERS	
Campus Information	886-2791
Health Center	886-3499
Housing Office	886-1265
International Office	886-5835
Police	886-6666
Residence Halls	886-9210

5. Which number would one call in order to make an appointment with a doctor?
- a. 886-2791
 - b. 886-5835
 - c. 886-9210
 - d. 886-3499

A friend of mine had a car accident. He was hurt badly and was unconscious; that is, he couldn't think, speak, or hear.

6. The word "unconscious" means
- a. can't feel and see
 - b. can't speak, or sing
 - c. can't move the right leg
 - d. can't read

In the undergraduate schools and colleges, a student will be classified according to the number of academic quarter hours that he or she has completed with an average grade of 2.0 or better.

<u>Classification</u>	<u>Hours Completed</u>
Freshman	Less than 45 hours
Sophomore	At least 45 hours
Junior	At least 90 hours
Senior	At least 140 hours

7. Which of the following is not true according to the passage?

- a. A freshman has completed less than 45 hours.
- b. A sophomore has completed more than 45 hours.
- c. A junior has completed less than 90 hours.
- d. A senior has completed more than 140 hours.

8. This is a story about a girl called Sue. It is her birthday today. She is looking forward to it because she knows she will get a brand new pair of roller skates from her uncle. She sits looking at her birthday cards. Then a knock at the door makes Sue jump. She is hoping that it is her uncle but

- a. she quickly runs to the door and opens it.
- b. she runs upstairs and starts crying.
- c. it is her friend coming to join the party.
- d. her uncle gives her a brand new pair of roller skates.

Diamonds are often worth a lot of money. Just how much money a diamond is worth depends on many things. It doesn't depend just on its size. It also depends on its color, hardness, brilliance, the family from which it comes, and how well it is cut.

9. The paragraph tells mainly _____.

- a. why diamonds should be cut well
- b. why color is important
- c. what makes diamonds valuable
- d. how to cut diamonds

Potatoes are a healthful food, but potato chips are not. This is because potato chips contain too much fat and salt. Small amounts of fat and salt are necessary for good health. Eating too much fat or salt, however, can result in serious health problems.

10. The paragraph tells mainly _____.

- a. why potato chips are not a healthful food
- b. how fat and salt affect our health
- c. why potatoes are a healthful food
- d. how many potatoes are a healthful food

⁽¹⁾A new door latch opens only if the right person presses the button. ⁽²⁾The caller's fingerprints are checked against the fingerprints of the people who live in the house. ⁽³⁾These are stored in a tiny computer inside the lock. ⁽⁴⁾If the fingerprints match, the latch opens.

11. The new lock makes it very difficult _____.

- a. for everyone to enter
- b. for burglars to enter
- c. to keep people out
- d. to see people off

Bottles of COKE, PEPSI, 7 Up, etc. are reusable by a procedure of thorough washing and cleaning in the factory.

12. The word "reusable" means

- a. use for a short time
- b. use for a longer time
- c. not be able to use more than once
- d. be able to use again

As they waited at the entrance hall to get into the theatre, people who had just seen the movie were coming out. Almost all of them had tears running down from their faces.

13. According to the passage.

- a. the movie lasted too long.
- b. the movie they had seen was sad.
- c. the people enjoyed seeing the movie very much.
- d. the people didn't like the movie they had just seen.

Questions 14-15 refer to the following instructions.

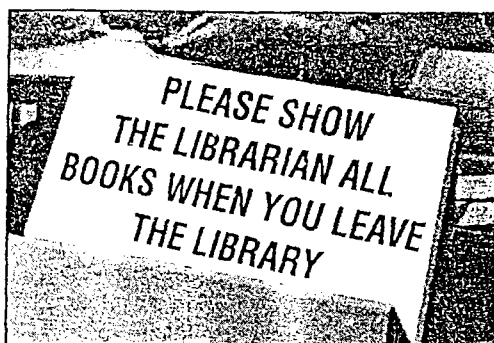
Adults 2 tablespoonfuls
 Children: according to age:
 10-14 years 4 teaspoonfuls
 6-10 years 2 teaspoonfuls
 3-6 years 1 teaspoonful
 Repeat above dosage every ½ hour to 1 hour
 if needed until 8 doses are taken. If relief
 does not occur within two days, consult a
 physician.

SHAKE WELL BEFORE USING

- ✓ 14. How are children's dosages determined?
- a. By the weight of the child
 - b. By the age of the child
 - c. By the time of day
 - d. By consulting a physician
- ✓ 15. Most likely, this medication is
- a. a pill
 - b. an injection
 - c. a lozenge
 - d. a liquid

⁽¹⁾Most birds fly forward only - moving straight ahead, to the right or left, or up and down. ⁽²⁾Hummingbirds can fly backward and stay in one spot as well. ⁽³⁾Helicopters have been designed to fly like hummingbirds. ⁽⁴⁾The flying machines can go backward and hover, or pause in flight, the way hummingbirds do.

16. You can tell that designers of helicopters have
- a. nicknamed them whirlybirds
 - b. learned many bird calls
 - c. studied the way hummingbirds fly
 - d. flown like a plane

- ✓ 17. What does this sign mean?
- a. Return your books before you leave the library.
 - b. The librarian needs to see your books before you go.
 - c. Make sure you take all your books with you.
 - d. The librarian will show you where to put your books.

It is said that greedy people have long arms. This doesn't mean that the arms of greedy people are actually longer than those of people who are not greedy. It just means that their arms seem longer. Greedy people are always reaching and grabbing for more than their share.

18. The paragraph tells mainly _____.

- a. what is said about greedy people
- b. why all people have long arms
- c. why some people have short arms
- d. how to eat fast

✓⁽¹⁾Skipping breakfast will not help a person lose weight. ⁽²⁾Eating three balanced meals a day can help shed pounds, though. ⁽³⁾of these meals, breakfast is probably the most necessary of all. ⁽⁴⁾Milk, bread, fruit, and a source of protein should be included in the morning meal.

19. You can tell that _____.

- a. breakfast isn't important
- b. snacks are necessary
- c. breakfast is an important meal
- d. a person can lose weight by skipping meals

⁽¹⁾Long ago it was good manners to make a lot of noise while eating. ⁽²⁾People were told to smack their lips loudly. ⁽³⁾The louder they smacked them, the more tasty the meal. ⁽⁴⁾This was a way of letting the cook how much they liked the food.

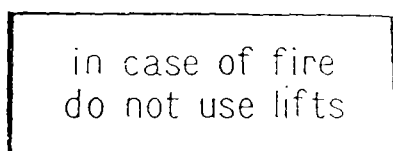
20. Dinnertime of long ago must have been _____.

- a. noisy
- b. quiet
- c. pleasant
- d. polite

It is easy to make your own microscope. All you need is a loop of wire, a nail, and some water. Just twist the loop of wire around the nail. Dip the loop into the water until a film of water sticks to it. Then look through the water microscope. You'll be surprised what you can see with it.

21. The paragraph tells mainly _____.

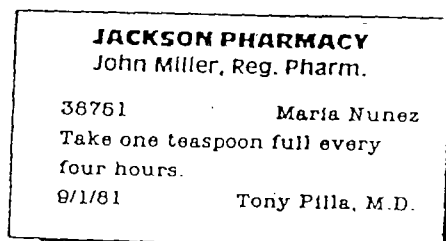
- a. where to place the wire
- b. how to make the water stick to the wire
- c. how to make a water microscope
- d. how microscopes help

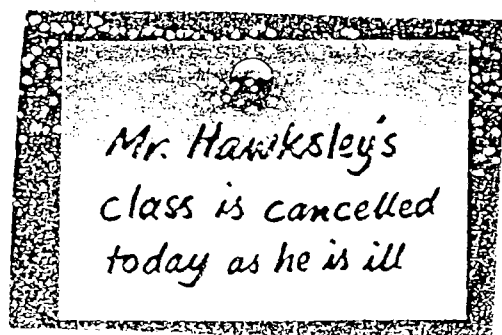
22. What does this sign mean?
- Do not touch it.
 - Carry it carefully.
 - Children can play it.
 - Put paper in the rubbish bin.
23. What does this sign mean?
- It is essential to use lifts.
 - It is dangerous to use lifts.
 - Do not go out of lifts on fire.
 - Do not press the button when you take elevators.

Everyone knows what a bank is. Everyone knows what a hospital is. Did you ever hear of a bank in a hospital? There is such a thing, but there isn't any money in this bank. It is called a blood bank. Blood is kept there until someone in the hospital needs it.

24. The paragraph tells mainly _____.
- what a blood bank is
 - why blood banks are without money
 - why people want blood
 - how to want blood

25. Who is the pharmacist?
- Maria Nunez
 - John Miller
 - Jackson Brown
 - Tony Pilla

26. What does this sign mean?
- Do not come to the class if you are feeling ill.
 - There is no class today because of Mr Hawksley's illness.
 - Tell Mr Hawksley if you cannot come to the class.
 - There will be an extra class for Mr Hawksley's students today.

Breakfast is served in the hotel from 8 a.m. to 9 a.m. Wanida got to the dining room at half past nine. The dining room was closed.

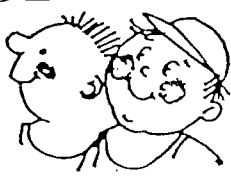
27. You can tell that _____.
- Wanida arrived before breakfast.
 - Wanida missed her breakfast.
 - Wanida finished breakfast before 9 a.m.
 - Breakfast is not served after 8 a.m.

Questions 28-30 refer to the follow advertisement.

THE CHILDRENS THEATRE COMPANY PRESENTS

LIFE ON A GARBAGE TRUCK

WHAT A LOAD OF RUBBISH!

Book now at
CITY CONCERT CENTRE
Mitchell Street
Monday April 30
to
Saturday May 5
at 7 pm

CITY CONCERT
CENTRE

Matinees: Thursday and
Saturday at 2 pm
Adults \$9.00
Children \$4.50
Concessions
Mon. and Tues.

28. The name of the play is
- The Children Theatre Company Presents
 - Life On A Garbage Truck
 - What A Load Of Rubbish
 - City Concert Centre

29. You can see this play on

a. April 17	c. May 2
b. April 25	d. May 19

30. What type of the play is this?

a. a love story	c. a criminal story
b. a serious drama	d. a comedy

.....Good Luck.....

ตาราง 11 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ

ข้อ	P _H	P _L	p	r	ข้อ	P _H	P _L	p	r
1	.89	.44	.65	.37	16	.92	.30	.61	.44
2	.74	.48	.68	.28	17	.74	.48	.58	.25
3	.74	.37	.53	.35	18	.93	.22	.45	.55
4	.89	.56	.71	.31	19	.67	.22	.44	.38
5	.48	.30	.37	.23	20	.67	.22	.35	.34
6	.63	.07	.38	.43	21	.70	.11	.33	.50
7	.70	.26	.45	.38	22	.96	.52	.78	.37
8	.70	.56	.54	.21	23	.52	.22	.40	.30
9	.52	.26	.37	.27	24	.63	.44	.48	.21
10	.74	.33	.47	.36	25	.74	.33	.57	.28
11	.48	.11	.36	.31	26	.85	.11	.44	.50
12	.89	.33	.51	.43	27	.82	.22	.54	.49
13	.67	.37	.40	.31	28	.78	.33	.59	.34
14	.93	.30	.55	.51	29	.89	.44	.69	.36
15	.59	.30	.25	.31	30	.85	.30	.66	.42

ค่าความเชื่อมั่น $r_u = 0.80$

แบบทดสอบวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามทั้งหมดมี 2 หน้า จำนวน 20 ข้อ
2. การตอบแบบสอบถามนี้ใช้สอบถามความรู้สึกหรือสิ่งที่นักเรียนปฏิบัติจริงไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด และไม่มีผลต่อคะแนนการเรียน
3. ให้นักเรียนตอบตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
4. วิธีการตอบ ในแต่ละข้อจะมีช่องว่างให้นักเรียนเลือกตอบ 5 ช่อง คือ “มากที่สุด” “มาก” “ปานกลาง” “น้อย” และ “น้อยที่สุด” ให้นักเรียนอ่านข้อความให้เข้าใจ แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่นักเรียนเห็นว่าตรงกับความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว
5. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การได้แสดงความคิดเห็นทำให้นักเรียนสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ					
2. นักเรียนไม่สนใจอ่านบทความภาษาอังกฤษที่มีข้อประเด็นปัญหา.....					
3. ขณะเรียนภาษาอังกฤษนักเรียนอยากให้ทุกคนในชั้นพูดภาษาอังกฤษ.....					
4. นักเรียนไม่ชอบแสดงความคิดเห็นของตนเองในขณะที่เรียนภาษาอังกฤษ.....					
5. การเรียนรู้ด้วยวิธีการแก้ปัญหา มีประโยชน์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ					
6. การเรียนการหาปัญหาจากบทเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก.....					
7. นักเรียน ไม่ชอบให้ครูสอนเป็นภาษาอังกฤษ.....					
8. นักเรียนพอใจกับการได้แสดงออกในวิชาภาษาอังกฤษ.....					
9. นักเรียนชอบตอบคำถามของครูในขณะที่เรียนภาษาอังกฤษ.....					
10. การเรียนระบบกลุ่ม เป็นวิธีการสร้างความมั่นใจในการเรียนภาษาอังกฤษ.....					
11. นักเรียน ไม่ชอบเรียนบทความภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน.....					
12. นักเรียนขอให้เพื่อน ๆ ทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน.....					
13. นักเรียนที่ไม่แสดงความคิดเห็นในขณะที่เรียน ทำให้เข้าใจบทเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น.....					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14. นักเรียนไม่ชอบจดบันทึกสิ่งที่ครูสอนหรืออธิบายภาษาอังกฤษ					
15. การปฏิบัติตามขั้นตอนของวิธีสอน ไม่ได้ทำให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น.....					
16. นักเรียนอยากให้ถึงเวลาเรียนภาษาอังกฤษเร็ว ๆ					
17. นักเรียนสนุกสนานกับการแก้ปัญหาของบทเรียนภาษาอังกฤษ.....					
18. นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อได้ทำงานร่วมกับเพื่อน.....					
19. นักเรียนไม่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ					
20. นักเรียนไม่ชอบบททวนสิ่งที่เรียนเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ					

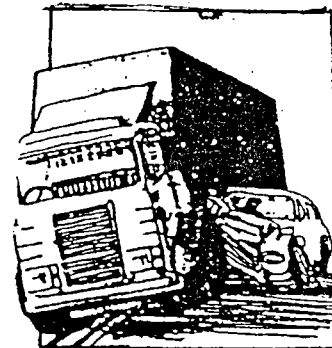
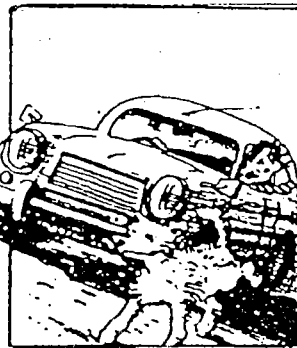
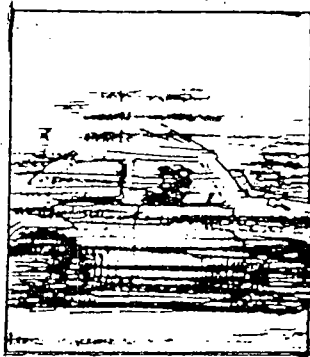
ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
จำนวน 20 ข้อ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก t
1	7.41
2	6.68
3	6.97
4	5.79
5	5.14
6	4.59
7	7.44
8	5.69
9	5.14
10	2.59
11	4.61
12	4.29
13	4.55
14	4.77
15	3.44
16	8.37
17	8.54
18	6.99
19	5.81
20	6.11

ค่าความเชื่อมั่น (α - Coefficient) = 0.85

English Writing Test

Direction : Look at the pictures, then write about 10 sentences in a logical order.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

ตาราง 13 แสดงค่าความสอดคล้องการให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน
ภาษาอังกฤษของผู้ตรวจให้คะแนน 3 คน

นักเรียนคนที่	D	D ²
1	120.5	14520.25
2	73.5	5402.25
3	102	10404
4	72	5184
5	52	2704
6	55	3025
7	49.5	2450.25
8	122.5	15006.25
9	114	12996
10	-25.5	650.25
11	60	3600
12	79	6241
13	119.5	14280.25
14	111.5	12432.25
15	105	11025
16	18.5	342.25
17	33.5	1122.25
18	79	6241
19	81.5	6642.25
20	-95.5	9120.25
21	28	784
22	-17.5	306.25
23	16	256
24	-10	100
25	59	3481

ตาราง 13 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	D	D ²
26	28	784
27	137.5	18906.25
28	82.5	6806.25
29	94	8836
30	139.5	19460.25
31	-15	225
32	105	11025
33	129	16641
34	4	16
35	34.5	1190.25
36	36	1296
37	-94	8836
38	-54	2916
39	-119.5	14280.25
40	-51.5	2652.25
41	0.5	0.25
42	105	11025
43	10	100
44	56.5	3192.25
45	59.5	3540.25
46	-28	784
47	4	16
48	59.5	3540.25
49	28	784
50	-34.5	1190.25
51	-54	2916

ตาราง 13 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	D	D ²
52	-54	2916
53	-112	12544
54	-124	15376
55	-59.5	3540.25
56	-50	2500
57	-112	12544
58	-25.5	650.25
59	0.5	0.25
60	-17.5	306.25
61	-6.5	42.25
62	-0.5	0.25
63	-90	8100
64	-96.5	9312.25
65	-89.5	8010.25
66	-0.5	0.25
67	18.5	342.25
68	15	225
69	-7	49
70	-143	20449
71	-105	11025
72	-59.5	3540.25
73	-70	4900
74	-112	12544
75	-101	10201
76	11	121
77	20	400

ตาราง 13 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	D	D ²
78	-88	7744
79	-44	1936
80	-77.5	6006.25
81	-69	4761
82	-42.5	1806.25
83	-90	8100
84	-112	12544
85	-42	1764
86	-122	14884
87	-16	256
88	-106	11236
89	-19.5	380.25
90	-23.5	552.25
91	102	10404
92	51.5	2652.25
93	102.5	10506.25
94	10	100
95	-33	1089
96	-98.5	9702.25
97	-50.5	2550.25
98	-16.5	272.25
99	9.5	90.25
100	80	6400
		544650
	W	6535800
		8999100
		0.73

มีค่าความสอดคล้อง W = 0.73

I began to smoke in high school. My friends smoked. My parents smoked. It seemed to be a natural, "adult" thing to do. But forty years later we all started to hear about the effects of cigarette smoke: lung disease, cancer, and heart problems. I didn't pay much attention to these reports. I felt healthy, and I thought I was taking good care of myself.

Then two things happened. First, I started to cough. I thought it was just a cold, but it didn't get better. Second, my brother got lung cancer. He got sicker and sicker. He died last year. My brother and I smoked our first cigarettes together over forty years ago, and we smoked our last cigarettes together eleven months ago. I sat with him in hospital room, and I decided to quit. No more cigarettes, I told myself.

However, it was very hard to quit, although I knew I ought to. Nicotine is a drug, as a result, cigarettes cause a powerful addiction. I tried several times to quit, but I couldn't. Then I tried the "Stop Smoking" program at a hospital. It wasn't easy. For the first two months I thought about cigarettes all the time. I didn't sleep well. I ate a lot and gained ten pounds. I was nervous and my hands shook. I became angry very easily — not only at important things but also small ones. The effect of nicotine was amazing.

I very slowly started to lose my need for cigarettes. My cough disappeared. Sleep wasn't a problem anymore. I became calmer. And when I exercised, I had more energy. I feel better now. I don't always think about cigarettes, but I do feel the need for one five or six times everyday. I hope my grandchildren keep themselves healthy: they had better not start to smoke. It's a terrible addiction.

From "Tiredness" / A Reading Skills Book" by Elaine Kim

Road safety

Britain is a small island but a great many people live there and there is a traffic problem. The word 'traffic' means everything and everybody using roads. When we walk along the pavement or cross a road, we are part of the traffic. We are then called 'pedestrians'.

There are far too many accidents in Britain. Over 300,000 people hurt every year, and more than 5,000 of them die. Whose fault is this? Is it the fault of everyone who uses the road. That means the pedestrians too.

Careless pedestrians often cause accidents. Accidents often happen when people cross a road. Here is some advice. Read it carefully.

Always use a footbridge or subway when there is one. You cannot be hit by a car when you are going over or under a road.

Always use a crossing when there is one. When you are on a crossing, cars must stop. But they cannot stop at once. You must give them time to stop. Remember that cars take longer to stop when it is wet.

You must always obey the lights. If the light is red, do not cross. Crossing only when the light is green and the road is clear.

Always use the pavement or footpath where is one. When there is no pavement, walk on the left side of the road. Keep close to the side. Do not run in the road. Do not play in the road.

When a policeman gives you a signal, you must obey it. If you do not, two things may happen. You may be hurt or you may be punished. When people do not obey a policeman, they are breaking the law. People who break the law can be punished.

From "English Today!" (Howe, D.H. 1999 : 36-37)

Swimming

As summer sets in, most of the people, it seems, tend to head for seaside resorts, beaches, or waterfalls to cool down. Children, by nature, love swimming or being in the water, despite the fact that some of them don't know how to swim. This quite often leads to a tragic accident-drowning. So, to make sure it is safe, everyone should at least learn how to help someone who is drowning.

If someone needs help in the water, stay on safe ground and reach out with a stick or throw them a rope. You could also throw them a floating aid such as a bucket, a cooler lid, or anything that floats. Don't jump in or you might find yourself in trouble, too.

When playing in or near the water, always make sure someone is with you; if you get into trouble, they may be able to help you. Swim together, don't go alone! If you are in difficulty in the water, relax, roll on your back and wave. Stay calm! Try to float and wave. The best way to survive is to roll onto your back and float. This helps you to save energy, breathe and call for help. If you find it difficult to float. Pedalling your legs slowly will help you. Wave one arm to attract attention, and call for help. These tactics may save you from drowning.

From CTT Solution Pty Ltd 1999

Forest in Thailand

In many hilly areas of Thailand, there once were large forests. Over the years the forests became smaller. People cut down trees to use the wood for heating or building. They used the land for farming. But, after a while, the land was not good for farming. It became rocky because the earth was washed away by the rain. There were no trees to hold the earth in place. This also led to flood problems as there were no trees to absorb the flash floods. Also, it disrupted the rain patterns. Drought is a situation where there is not enough rain at all. People soon learned that hillside soil could not be used for farming or grazing. Now the Thai government is planting new trees. The new forests look nice and green. They will also improve the earth for the future.

From "Reading For Concepts" by William Liddle

Air pollution

In a large American city not long ago, many paintings were damaged by "bad" air. In New York City in 1996, 168 people died and thousands became ill from fumes in the air.

Air pollution or dirty air, is caused by many things. Great clouds of smoke come from factory chimneys. Cars send smoke and fumes into the air. Lead, which is a substance in petrol, is poisonous. It particularly affects the brains of growing children, damaging mental development and causing behavioural problems. So we should promote unleaded petrol. Burning waste fills the air with bits of dirt. Even burning leaves sends smoke into the air. Sometimes, airplane cannot land because they cannot see places through the smoke. Smoke of all kinds is bad to breathe and can do great harm to the body. We cannot live without air. We must find a way to clean the air we have.

In time, our cars may run on smoke-free electric power. Scientists are also working on new ways to keep the oil burned by cars from making fumes. This is potentially more ecologically damaging than landfill.

These changes might keep our air clean in the future. But until then, we must look for the ways to make our air cleaner now.

From "Reading For Concepts" by William Liddle

By Carmen Cipolla

Crime is a serious problem in New York City and it is getting worse every year. This is what the police department said in their report last week. There were robberies and murders this year than last year. The subway is more dangerous. The streets are more dangerous. You may not even be safe in your own home.

Why is the problem so serious now? This is not an easy question to answer. There may not be a single answer. Many problems together seem to make the city more dangerous.

One of the problems is money. To fight crime, a city needs police officers, cars and guns. These costs a lot of money. So there are not enough police officers, cars and guns for the whole city.

Another problem is drugs. Crime studies show that many criminal use and sell drugs. After they start taking drugs, they want to have more. But drugs are very expensive. So these people may sell drugs to other people to make money. Or they may steal money to get more drugs.

The laws about guns are also part of the crime problem. It is very easy to buy a gun in the United States. Anyone can have a gun. That means robbers carry guns. Many people are killed during robberies. Anyone can have a gun at home. So an angry husband may shoot his wife or children. A crazy person is more dangerous with a gun. In general, crimes are more serious because everyone has guns.

But there is an even more important cause of crime in New York. The city has rich and poor neighborhoods. In the poor neighborhoods, the schools are often very bad. Jobs are hard to find. Many young people don't have much hope for a better life. They only know one way to make a better living for themselves. That way is to sell drugs or steal. So, some of these young people became criminals.

It is not going to be easy to change New York's crime problem. We must first change many of the laws about drugs and guns. We must change the way the city spends its money. We must also begin to make changes in the neighborhoods. Until then, the crime problem will not go away and we will live our lives in fear.

The boy, the sheep and the wolf

Long ago, in another country, there was a shepherd boy. He looked after sheep for people in the village. Every day he collected the sheep and took them out to the hills to feed. In the evening, he often wished for some excitement.

"I've done this work for months," he thought, "and I haven't seen a wolf yet."

One day he decided to lie that a wolf was attacking the sheep.

"Wolf! Wolf!" he shouted. "A wolf is attacking the sheep. It has already killed two!"

The men from the village ran to the sheep. But there was no wolf and the shepherd boy was laughing.

"I've fooled you!" he said. "There is no wolf. What a good joke! I've never laughed so much before!"

He played the same joke on the villagers two more times. Each time the men ran to save the sheep. Each time they saw that there was no wolf.

"That boy has fooled us again," they said, and went back to the village.

However, one morning a wolf really appeared and it began to kill the sheep.

"Wolf! Wolf!" shouted the boy. "Come quickly. The wolf has already killed three sheep. Help me! Quickly!"

But the men of the village stayed in their homes.

"He has already fooled us three times," they said. "He is not going to fool us again."

So the wolf killed a lot of sheep and the boy could not stop it. He wished that he had never played jokes on the villagers. He was a much sadder than wiser boy.

"I have learnt my lesson," he said. "If you have often told lies, then no one will believe you when you speak the truth."

From "English Today!" (Howe, D.H. 1999 :36-37)

Until recently years, we, in Hong Kong, have not thought very much about what happens to all the things we throw away everyday. We have thrown our Coke cans, our old newspapers, our plastic bags and packets, our unwanted food, our old clothes and a thousand and one other things into our rubbish bins without a second thought. Someone else has got rid of them for us and 'landfill' has been the answer to most of our rubbish.

Now we understand more about what we need to do to look after our planet and to keep it in good condition for future generations. Also experts have calculated how much waste each of us produces.

therefore we now think twice before putting our rubbish into the bin. 'Landfill' is not the best answer. We now know that we should be reusing much of the material which we used to throw away. School have collection systems for waste paper and companies are arranging to collect other waste materials for recycling. Group like Friends of the Earth are campaigning to have more collection points set up, so we can all do our bit to help.

From CTT Solutions Pty Ltd. 1999

It started under the grill. I could smell something burning, so I turned it off. The phone rang. I picked it up : "Janet, I can't talk to you now, something is on fire in my kitchen."

By now, flames are coming out of the top of the stove. Thick black smoke was pouring out from somewhere. Within about 20 seconds, I could see that a small fire was turning into a blaze. I needed help. I rushed cross the road to a local shop and call the fire brigade.

A minute later, smoke was pouring out of all the windows of my flat. People in the street were stopping to look. Ray, my next-door neighbour, was just coming home. He saw what was happening and rushed in to try to close the door. He came out choking, sweat dripping down his face, his hair singed.

We could hear the sirens of the fire engines. Four of them arrived together about three minutes after we had called them. One fireman was down on his stomach, slithering in under the smoke, into the kitchen. I don't know how he did it. Every human instinct tells you to get away from the fire. And yet these men were doing just the opposite. For the job that pays comparatively little. For a job that sometimes kills them.

So, to avoid experiencing the episode above, we should learn how to prevent fires breaking out. The following are some suggestions : Turn off the stove before you leave the house. Don't leave wires uncovered. keep a fire extinguisher near the kitchen, but away from the stove. Don't put too many wires into the same outlet.

Traffic

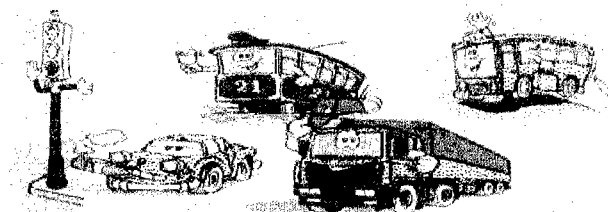
Traffic means everything and everybody using the roads. Trams and buses taking people to school or to work are traffic. Cars and motorcycles are traffic. Lorries carrying goods from ships or from factories to the shops are traffic. People riding bicycles on the roads are traffic. You are part of the traffic of the city when you walk along the pavement or across the road.

Today, more and more people live in cities. As a result, there is a great deal of traffic and usually not enough roads, and many of the roads are too narrow. That is why there are a great many accidents. In cities all over the world, thousands of people die or are hurt in traffic accidents. Of course, traffic accidents happen outside cities in the countryside, but there is not so much traffic, so there are not so many accidents.

Why do accidents happen? Some people say that it is the fault of the people who use the roads. If everyone is careful, there will be no accidents.

Some people say that we must improve our roads. We can improve roads by making them wider and straighter. Accidents often happen on narrow roads or on corners. Drivers cannot see around corners. They cannot see other traffic coming towards them. Sometimes they crash into each other. When roads are improved, corners are changed so the road does not turn quickly. Instead it bends slowly.

Accidents often happen when one road crosses another. Sometimes there are traffic lights. These stop the cars in one road from going into the other. Sometimes there is a policeman instead of traffic lights. Sometimes roads do not cross. Instead, one road goes high above another road. If you are in a bus or a car, you seem to be flying over the road below. This is called a fly-over.

From "Start With English 6" (Home, D.H. 1996 : 68 - 69)

Experimental Group's Lesson Plan

Period : 1-2 Mathayom Suksa 3 Time : 100 minutes

Area of work : Ideal Problem - Solving Strategy.

Content : Up in Smoke

Objectives : By the end of this lesson, the students will be able to :

1. State the problems and the causes of the problems.
2. Solve the problems and state the results of the problems.
3. Use semantic mapping in writing.
4. Report on the problem - solving methods used in class.
5. Summarize the story in their own words.

Teaching Aids :

1. Reading passage "Up in Smoke"
2. Worksheets
3. Pictures of smoking

Evaluation :

1. Observing the students' learning in class.
2. Checking the worksheets.
3. Checking the semantic mapping.
4. Checking the students' summarization.

Learning		Activities	Teaching	Evaluation	Notes
Teacher		Students	Aids		
Has he stopped smoking now? Why? / Why not? What do you think about the passage ?					
<u>Step 2 : Defining the Problem</u>					
- Give the students worksheet No. 2		- Discuss the causes of the problems. Then write them in worksheet No. 2	- worksheet No. 2	- observing	
<u>worksheet No. 2</u> <u>What were the causes?</u> 					
- Let them talk about their experience of smoking. How do they feel?					
<u>Step 3 : Exploring Strategies</u>					
- Give the students worksheet No. 3		- Brainstorm and discuss how to solve the problems.	- worksheet No. 3	- observing	

Learning Activities		Teaching	Evaluation	Notes
Teacher	Students	Aids		
<u>worksheet No. 3</u> <u>How did he solve the problem?</u> <u>Do you have any suggestions ?</u>				
- Let the students discuss how to solve the problems. - Assist them by asking questions such as: Why did he decide to quit smoking? How did he take care of himself? What can you do to help him give up smoking?	- Write about the main concept. - Write about how to solve the problems in worksheet No. 3			
<u>Step 4 : Acting on Idea</u>				
- Give the students worksheet No. 4	- Brainstorm and discuss the results of the problem. - Write them in worksheet No. 4	- worksheet No. 4	- observing	

Learning		Activities	Teaching	Evaluation	Notes
Teacher		Students	Aids		
<u>worksheet No. 4</u> <u>What were the results of</u> <u>the problems ?</u>					
- Let the students fill in the form for semantic mapping (worksheets No.5) and present their solutions to the problems		- Complete worksheet No.5 and present how to solve the problems by showing their semantic mapping.	- worksheet No. 5 O.H.P.	correct	
<u>Step 5 : Looking</u>					
- Write a brief conclusion, using the information from your semantic mapping.		- Write a brief conclusion, using the information from their semantic mapping.	- worksheet No. 6	correct	

I began to smoke in high school. My friends smoked. My parents smoked. It seemed to be a natural, "adult" thing to do. But forty years later we all started to hear about the effects of cigarette smoke: lung disease, cancer, and heart problems. I didn't pay much attention to these reports. I felt healthy, and I thought I was taking good care of myself.

Then two things happened. First, I started to cough. I thought it was just a cold, but it didn't get better. Second, my brother got lung cancer. He got sicker and sicker. He died last year. My brother and I smoked our first cigarettes together over forty years ago, and we smoked our last cigarettes together eleven months ago. I sat with him in hospital room, and I decided to quit. No more cigarettes, I told myself.

However, it was very hard to quit, although I know I ought to. Nicotine is a drug; as a result, cigarettes cause a powerful addiction. I tried several times to quit, but I couldn't. Then I tried the "Stop Smoking" program at a hospital. It wasn't easy. For the first two months I thought about cigarettes all the time. I didn't sleep well. I ate a lot and gain ten pounds. I was nervous and my hands shook. I became angry very easily -- not only at important things but also small ones. The effect of nicotine was amazing.

I very slowly started to lose my need for cigarettes. My cough disappeared. Sleep wasn't a problem anymore. I became calmer. And when I exercised, I had more energy. I feel better now. I don't always think about cigarettes, but I do feel the need for one five or six times everyday. I hope my grandchildren keep themselves healthy; they had better not start to smoke. It's a terrible addiction.

From "Interactive 1: A Reading Skills Book" by Elaine Kim

WORKSHEET NO.1What are the problems?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

WORKSHEET NO.2What are the causes?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

WORKSHEET NO.3

How did he solve the problems? How would you do?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

WORKSHEET NO.4

What were the results of the problem?

.....

.....

.....

.....

.....

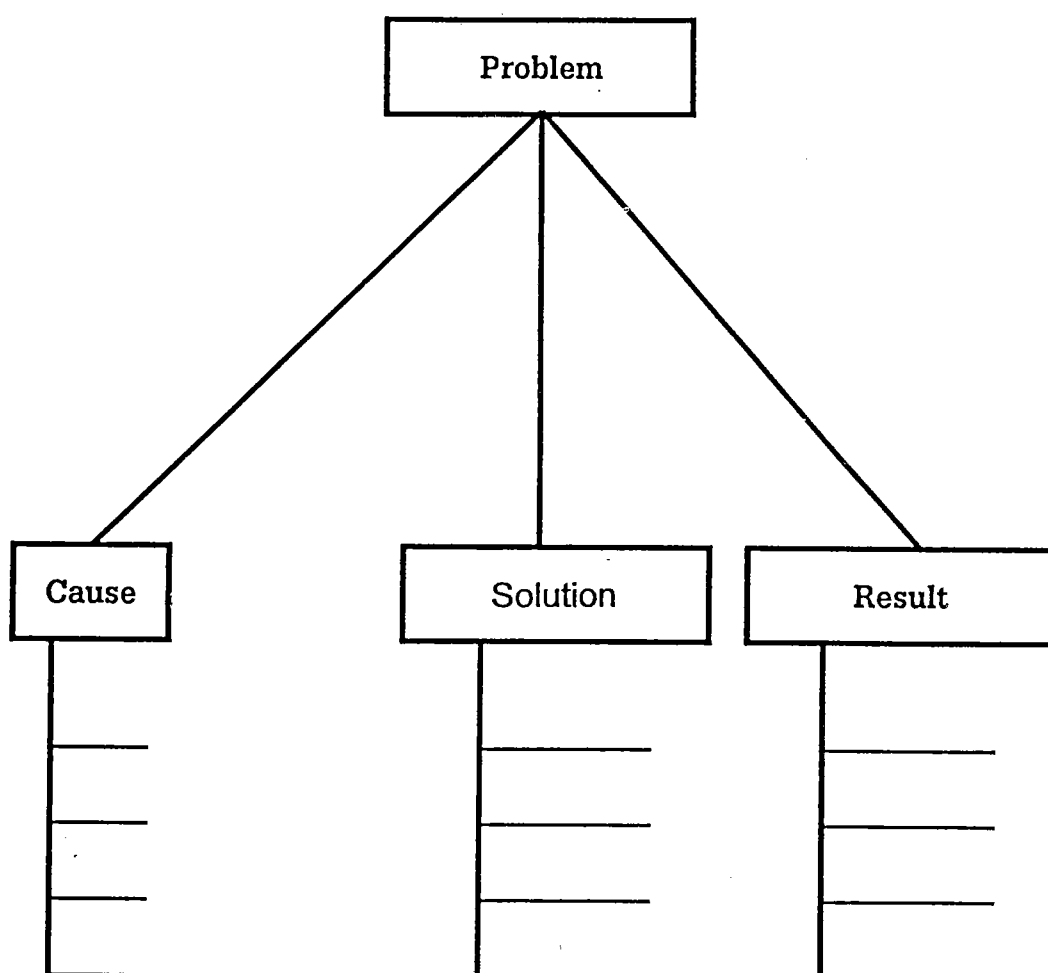
.....

.....

Worksheets No. 5

Worksheet : Semantic mapping

Direction : Discuss the passage and fill the appropriate information in the map below.

Control Group's Lesson Plan

Period : 1-2

Mathayom Suksa 3

Time : 100 minutes

Area of work : Teacher's manual

Content : Up in Smoke

Objectives : By the end of this lesson, the students will be able to :

1. State the problems and state causes of the problems.
2. Solve the problems and state the results of the problems.
3. Use the correct grammatical structures to write about the problems.
4. State the main ideas and the details of the story.
5. Summarize the story in their own words.

Teaching Aids :

1. Reading passage "Up in Smoke"
2. Worksheets
3. Pictures of smoking

Evaluation :

1. Observing the students' learning in class.
2. Checking the worksheets.
3. Checking the students' summarization.

Learning Activities		Teaching Aids	Evaluation	Notes
Teacher	Students			
<u>Step 1</u> - Talk about "Smoking" to build up the students' attention. - Ask and answer questions about "Smoking"	- Listen to the teacher. - Ask and answer the questions.		- Observing	
<u>Step 2</u> - Establish the reading purposes.	- Listen to the teacher.			
<u>Step 3</u> - Review the "Past Simple Tense" and "Infinitive with to."	- Listen to the teacher, ask and answer the questions.		- Observing	
<u>Step 4</u> - Present new vocabularies : drug, lung disease, cancer, heart problems, cough, a powerful addiction - Read the passage aloud and allow all students to repeat. - Explain the meaning of the passage and structures.	- Listen and repeat after the teacher. - Listen to the teacher ask and answer the questions.	- passage - pictures	- Observe the students' pronunciation and answers.	

Learning Activities		Teaching Aids	Evaluation	Notes
Teacher	Students			
<u>Step 5</u>				
- Allow the students to read aloud together.	- Read the passage together.		- Observe the students' reading and correct.	
- Help the students to read and correct the students' reading mistakes.	- Reread and correct the mistakes.		- Observe the students' answers.	
- Ask questions about the passage.	- Answer the questions.			
<u>Step 6</u>				
- Divide the students into groups of 5, and allow them to read the passage.	- Sit in groups of 5 and read the passage again.		- Observing	
- Ask the students to read the passage alone and do the exercises in worksheet No.1.	- Read the passage alone and do the exercise in worksheet No.1.	worksheet No.1	Correct worksheet No.1	
<u>Step 7</u>				
- Check the students' exercises, correct their mistakes and explain again about the passage to help students understand more.	- Listen to the teacher and correct their own mistakes.		Correct	
<u>Step 8</u>				
- Evaluate by doing worksheet No.2	- Complete the exercises.	- worksheet No. 2	Correct	

Learning Activities		Teaching Aids	Evaluation	Notes
Teacher	Students			
<u>Step 9</u> - Let the students summarize the story in their own words	- Summarize the story in their own words for each group.	- worksheet No. 3	Correct	

I began to smoke in high school. My friends smoked. My parents smoked. It seemed to be a natural, "adult" thing to do. But forty years later we all started to hear about the effects of cigarette smoke: lung disease, cancer, and heart problems. I didn't pay much attention to these reports. I felt healthy, and I thought I was taking good care of myself.

Then two things happened. First, I started to cough. I thought it was just a cold, but it didn't get better. Second, my brother got lung cancer. He got sicker and sicker. He died last year. My brother and I smoked our first cigarettes together over forty years ago, and we smoked our last cigarettes together eleven months ago. I sat with him in hospital room, and I decided to quit. No more cigarettes, I told myself.

However, it was very hard to quit, although I know I ought to. Nicotine is a drug, as a result, cigarettes cause a powerful addiction. I tried several times to quit, but I couldn't. Then I tried the "Stop Smoking" program at a hospital. It wasn't easy. For the first two months I thought about cigarettes all the time. I didn't sleep well. I ate a lot and gain ten pounds. I was nervous and my hands shook. I became angry very easily -- not only at important things but also small ones. The effect of nicotine was amazing.

I very slowly started to lose my need for cigarettes. My cough disappeared. Sleep wasn't a problem anymore. I became calmer. And when I exercised, I had more energy. I feel better now. I don't always think about cigarettes, but I do feel the need for one five or six times everyday. I hope my grandchildren keep themselves healthy; they had better not start to smoke. It's a terrible addiction.

From "Interactive: 1A Reading Skills Book" by Elaine Kim

Worksheet No.1

Direction : Answer these questions.

1. When did the man begin to smoke?

.....

2. Why did he smoke?

.....

3. What were the effects of cigarette smoke?

.....

4. Was it hard for him to give up smoking?

.....

5. How did he feel when he began to quit?

.....

6. Why did he stop smoking?

.....

7. How did he give up smoking?

.....

8. Do you think cigarettes cause a powerful addiction?

.....

9. Have you ever smoked?

.....

10. Do you like it when someone smokes?

.....

WORKSHEET NO.2

1. What were the problems?

.....

2. What were the causes?

.....

3. How could you solve the problems?

.....

4. What were the results of the problems?

.....

WORKSHEET NO.3

Summarize the story in your own words.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตาราง 14 แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ก่อนและหลังการทดลอง
2. ตาราง 15 แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ก่อนและหลังการทดลอง
3. ตาราง 16 แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 14 แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อน
และหลังการทดลอง

ที่	กลุ่มทดลอง			ที่	กลุ่มควบคุม		
	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ความต่าง ของคะแนน		คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ความต่าง ของคะแนน
1	22	24	2	1	8	13	5
2	26	25	-1	2	15	18	3
3	20	26	6	3	14	13	-1
4	22	24	2	4	10	11	1
5	15	18	3	5	11	12	1
6	20	27	7	6	12	12	0
7	27	24	-3	7	12	12	0
8	22	26	4	8	15	16	1
9	24	28	4	9	10	14	4
10	23	25	2	10	12	13	1
11	22	26	4	11	12	15	3
12	27	25	-2	12	13	13	0
13	27	27	0	13	19	18	-1
14	19	21	2	14	15	18	3
15	21	26	5	15	17	20	3
16	20	23	3	16	12	15	3
17	21	28	7	17	15	14	-1
18	15	22	7	18	12	15	3
19	20	25	5	19	17	19	2
20	20	27	7	20	15	17	2
21	18	25	7	21	15	18	3
22	21	26	5	22	22	26	4
23	20	28	8	23	12	15	3
24	17	22	5	24	8	13	5

ตาราง 14 (ต่อ)

ที่	กลุ่มทดลอง			ที่	กลุ่มควบคุม		
	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ความต่าง ของคะแนน		คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ความต่าง ของคะแนน
25	16	20	4	25	7	10	3
26	20	24	4	26	15	13	-2
27	23	29	6	27	15	19	4
28	21	28	7	28	16	15	-1
29	23	26	3	29	7	11	4
30	22	23	1	30	17	20	3
31	18	26	8	31	8	11	3
32	15	18	3	32	14	16	2
33	16	21	5	33	15	19	4
34	20	25	5	34	19	24	5
35	22	27	5	35	10	15	5
36	13	17	4	36	16	16	0
37	24	27	3	37	15	20	5
38	27	28	1	38	19	18	-1
39	21	24	3	39	25	27	2
40	25	25	0	40	12	14	2
41	21	25	4	41	14	15	1
42	22	26	4	42	12	12	0
43	19	24	5	43	16	15	-1
44	25	29	4	44	14	14	0
45	24	27	3	45	10	14	4
46	22	26	4	46	13	11	-2
47	19	25	6	47	11	11	0

ตาราง 15 แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ก่อนและหลังการทดลอง

ที่	กลุ่มทดลอง			ที่	กลุ่มควบคุม		
	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ความต่าง ของคะแนน		คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ความต่าง ของคะแนน
1	12	18	6	1	9	16	7
2	13	18	5	2	10	15	5
3	9	17	8	3	5	10	5
4	12	17	5	4	12	10	-2
5	12	16	4	5	9	13	4
6	13	18	5	6	12	10	-2
7	16	18	2	7	8	12	4
8	12	15	3	8	7	10	3
9	11	18	7	9	11	10	-1
10	11	15	4	10	6	15	9
11	12	17	5	11	9	13	4
12	12	18	6	12	13	14	1
13	14	18	4	13	6	10	4
14	13	18	5	14	5	12	7
15	13	19	6	15	10	15	5
16	9	18	9	16	10	9	-1
17	12	18	6	17	8	9	1
18	12	15	3	18	7	9	2
19	8	16	8	19	5	10	5
20	14	17	3	20	7	10	3
21	7	15	8	21	11	12	1
22	12	19	7	22	6	10	4
23	10	18	8	23	6	12	6
24	11	17	6	24	5	13	8

ตาราง 15 (ต่อ)

ที่	กลุ่มทดลอง			ที่	กลุ่มควบคุม		
	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ความต่าง ของคะแนน		คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ความต่าง ของคะแนน
25	12	16	4	25	14	12	-2
26	12	15	3	26	4	13	9
27	12	16	4	27	10	15	5
28	15	15	0	28	7	9	2
29	8	17	9	29	7	13	6
30	12	16	4	30	13	10	-3
31	12	17	5	31	6	9	3
32	9	14	5	32	5	13	8
33	13	17	4	33	9	14	5
34	11	15	4	34	7	12	5
35	11	18	7	35	8	15	7
36	12	17	5	36	8	13	5
37	9	16	7	37	6	9	3
38	11	18	7	38	9	12	3
39	12	16	4	39	13	15	2
40	10	16	6	40	6	13	7
41	8	18	10	41	7	12	5
42	9	17	8	42	7	10	3
43	10	16	6	43	8	11	3
44	11	17	6	44	10	14	4
45	8	16	8	45	11	15	4
46	9	19	10	46	9	9	0
47	10	17	7	47	10	11	1

ตาราง 16 แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ก่อนและหลังการทดลอง

ที่	กลุ่มทดลอง			ที่	กลุ่มควบคุม		
	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ความต่าง ของคะแนน		คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ความต่าง ของคะแนน
1	72	78	6	1	59	69	10
2	86	84	-2	2	66	67	1
3	62	77	15	3	55	64	9
4	66	66	0	4	66	69	3
5	70	74	4	5	62	80	18
6	66	69	3	6	91	70	-21
7	82	71	-11	7	66	63	-3
8	67	65	-2	8	62	64	2
9	84	80	-4	9	69	75	6
10	75	82	7	10	73	76	3
11	72	75	3	11	63	60	-3
12	68	68	0	12	64	75	11
13	68	53	-15	13	70	85	15
14	67	72	5	14	82	97	15
15	72	65	-7	15	79	85	6
16	80	81	1	16	77	84	7
17	74	84	10	17	61	57	-4
18	71	69	-2	18	68	73	5
19	75	89	14	19	68	69	1
20	67	81	14	20	51	61	10
21	69	76	7	21	69	71	2
22	75	71	-4	22	61	69	8
23	77	81	4	23	72	68	-4
24	73	94	21	24	72	61	-11

ตาราง 16 (ต่อ)

ที่	กลุ่มทดลอง			ที่	กลุ่มควบคุม		
	คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ความต่าง ของคะแนน		คะแนนก่อน การทดลอง	คะแนนหลัง การทดลอง	ความต่าง ของคะแนน
25	65	76	11	25	74	74	0
26	57	80	23	26	44	46	2
27	84	75	-9	27	75	71	-4
28	55	68	13	28	70	65	-5
29	72	84	12	29	72	70	-2
30	70	71	1	30	85	81	-4
31	75	82	7	31	74	70	-4
32	55	72	17	32	70	64	-6
33	76	80	4	33	68	58	-10
34	79	83	4	34	71	81	10
35	72	81	9	35	64	60	-4
36	74	70	-4	36	67	55	-12
37	74	72	-2	37	69	74	5
38	59	80	21	38	66	60	-6
39	73	63	-10	39	70	69	-1
40	72	81	9	40	62	59	-3
41	68	70	2	41	62	60	-2
42	80	85	5	42	68	67	-1
43	75	84	9	43	69	66	-3
44	74	90	16	44	70	65	-5
45	72	87	15	45	66	70	4
46	81	88	7	46	80	72	-8
47	84	95	11	47	85	69	-16

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล นางสาววราณี สิงห์ประสาทพร
 วัน เดือน ปีเกิด 25 เมษายน 2497
 สถานที่เกิด อำเภอภาชี จังหวัดอยุธยา
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 1564/273 หมู่บ้านพิบูลย์ ถนนพิบูลสงคราม
 เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร 10800

ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 7

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตดุสิต
 กรุงเทพมหานคร 10300

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2514	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากช่อง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
พ.ศ. 2518	ป.กศ.สูง (วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทภาษาไทย) สถาบันราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา
พ.ศ. 2523	กศ.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทวัดผล) มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก
พ.ศ. 2544	กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา สาขาการสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ